

420.7
ม ๒๓๗๗
๑ 3

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
(The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

บวรเพ็ญ ทิวะเวฬ

๑ 8 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 8467

176807

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
(The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

บวร เพ็ญ ทีวีะเวช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

การศึกษาค้นคว้านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนชนอมพิทยา อำเภอนอม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 79 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 39 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและ หลังการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวม มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ความสนใจในการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' ACHIEVEMENT AND
INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH THE METHOD BASED
ON THE NATURAL APPROACH AND THE METHOD
IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

BOWORNPEN TELWAWAJE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1987

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa I Students' achievement and interest in learning English through the method based on the Natural Approach and the method in the teacher's manual

The 79 subjects were randomly selected from Mathayom Suksa I students of Khanompittaya school, Nakhonsithammarat Province. Thirty nine students were assigned into the experimental and forty students into the control group. The research design of the experiment was the randomized control group pretest - posttest.

The experimental group learned through the method based on The Natural Approach, whereas the control group learned through the method in the teacher's manual.

The inferential statistical technique was the t - test. The findings of the study revealed that .

- 1 The achievement of both groups was significantly different at the 05 level.

2. The interest in learning English of both groups was not significantly different.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริมาณนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....
 ประธาน

..... กรรมการ กรรมการ

...val...;...;... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์อาวุธ วัฒนสิน อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์
ดร.พัชรประภา อตุลวิทย์ และ ดร.ชูติมา เจียมศิริ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำ
ให้คำปรึกษา ตลอดจนการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา
และระลึกถึงความห่วงใยของท่านอาจารย์เป็นอย่างมาก จนมีอาจจะสรรหาคำกล่าวไว้อาลัย
ตอบแทน นอกจาก ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์โยธิน จารุภูมิ ผู้อำนวยการโรงเรียนชนอมพิทยา
อาจารย์เวงน้อย รักษ์ทอง อาจารย์อรพิน สุวรรณบริบาล ที่ได้อนุเคราะห์ให้ใช้
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักอาศัย และขอขอบคุณนักเรียน
ในกลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยการและนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรารมย์ และโรงเรียนดาวเรืองวิทยาคม ที่ได้อำนวยความสะดวก
ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ขอขอบคุณ Mr. Carl Springer แห่งคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ที่ได้กรุณานำเทปข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง

ขอขอบคุณ พี่ ๆ และเพื่อน เอกการมัธยมศึกษาทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจ
ในการวิจัย โดยเฉพาะคุณยุพิน กุฑราพิพัฒน์ และคุณเนญจา สืบเสน ขอขอบคุณ
คุณบรรเวศ ทิระเวช คุณบรรพพงศ์ ทิระเวช คุณกิตติชัย อรชร และคุณสมจินต์ อินทวงศ์
และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีอาจเอ่ยนามได้หมด

นอกจากนี้กำลังใจและความช่วยเหลือที่ผู้วิจัยได้รับมาโดยตลอดในทุก ๆ ด้าน
จนสามารถทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี คือ คุณนิคม ขวพงษ์

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งสักการบูชาพระคุณ
แต่ คุณแม่เพ็ญมา ทิระเวช ผู้ให้ทุนอุดหนุนในการศึกษา คุณพ่อเรียม - แม่แดง แม่หลง

ผู้เลี้ยงดูด้วยความห่วงใยและคอยให้กำลังใจเสมอมา รวมทั้งครู อาจารย์ ผู้วางรากฐาน
ทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยโดยตลอด ขอขอบคุณพ่อบวร ทวีระเวช ผู้ล่วงลับไปแล้ว

บวรเพ็ญ ทวีระเวช

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ..	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อชีวิต	30
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ	59
	แผนภูมิตำแหน่งของการศึกษาค้นคว้า	63
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
	เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	64
	การดำเนินการทดลอง	71
	การวิเคราะห์ข้อมูล	72
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
	ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	77

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการศึกษากันถั่ว	81
สมมติฐานของการศึกษากันถั่ว	81
วิธีดำเนินการศึกษากันถั่ว	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
สรุปผลการศึกษากันถั่ว	83
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	92
ภาคผนวก	99

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ແລ່ງແບບແຜນການທຸດລ່ງ	71
2	ຄຳສັກຄືກຸ້ມຂອງນັກ ເຮັດທີ່ໄດ້ຮັບການສອນພາສາອັງກຸດຕາມແນວທຸດພູື ຮຸຣມຊາຕິ ແລະການສອນຕາມຄຸ້ມມືອຸຈາກການທຸດສອບແຕ່ລະຄັ້ງ	77
3	ການເບື້ຍບເຮັດຜລັດສັມທຸທິທາງການເຮັດວິຊາພາສາອັງກຸດຮ່ວງ ນັກເຮັດກຸ້ມທີ່ໄດ້ຮັບການສອນຕາມແນວທຸດພູືຮຸຣມຊາຕິ ແລະກຸ້ມທີ່ ໄດ້ຮັບການສອນຕາມຄຸ້ມມືອຸ	78
4	ການເບື້ຍບເຮັດຜລັດສັມທຸທິທາງການເຮັດວິຊາພາສາອັງກຸດຮ່ວງ ນັກເຮັດກຸ້ມທີ່ໄດ້ຮັບການສອນຕາມແນວທຸດພູືຮຸຣມຊາຕິ ແລະກຸ້ມທີ່ ໄດ້ຮັບການສອນຕາມຄຸ້ມມືອຸ ຈຳແນກຕາມທັກປະແຕ່ລະດ້ານ	79
5	ການເບື້ຍບເຮັດຄວາມສົນໃຈໃນການເຮັດວິຊາພາສາອັງກຸດຮ່ວງ ນັກເຮັດກຸ້ມທີ່ໄດ້ຮັບການສອນຕາມແນວທຸດພູືຮຸຣມຊາຕິ ແລະກຸ້ມທີ່ ໄດ້ຮັບການສອນຕາມຄຸ້ມມືອຸ	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	ภาพแสดงแผนภูมิการเรียนรู้ภาษาที่สองของชูฉันท	12
2	ภาพแสดงเครื่องมือรับภาษาในสมองตามทฤษฎีของชอมสกี	20
3	ภาพแสดงความแตกต่างระหว่างการรับและการเรียนรู้ภาษา	32
4	ภาพแสดงการจัดเรียงลำดับตามธรรมชาติ	34
5	ภาพแสดงสมมติฐานแห่งการตรวจสอบ	34
6	ภาพแสดงสมมติฐานแห่งการกลั่นกรองทางจิต	36
7	ภาพแสดงแผนภูมิความจำเป็นในการอ่าน	53
8	ภาพแสดงรูปแบบของกระบวนการอ่าน	53
9	ภาพแสดงพัฒนาการของกลวิธีในการอ่าน	54

ภูมิหลัง

ภาษามืออยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคมมนุษย์ เป็นสื่อของความคิดและการติดต่อสื่อสาร มนุษย์รับและถ่ายทอดวิทยาการจากบรรพบุรุษด้วยภาษา (นิสา ศักดิ์เดชยนต์ และคนอื่น ๆ 2526 : 3) » ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นที่นิยมใช้ในการสื่อความหมายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการศึกษา จะเห็นได้จากการที่ประเทศทั้งหลายในภาคพื้นเอเชียต่างยอมรับว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ (จรรจา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ 2515 : 5) สำหรับประเทศไทยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตามมติของคณะรัฐมนตรี (กรมวิชาการ 2528 : 20 - 21) แต่ในทางปฏิบัติโรงเรียนส่วนใหญ่จะจัดให้การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามีสถานะเป็นวิชาบังคับไปโดยปริยาย (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 2)

เมื่อพิจารณาจำนวนเวลาที่นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษจนจบระดับมัธยมศึกษาแล้ว จะเห็นว่าเป็นเวลาไม่น้อยทีเดียว แต่ผลการเรียนก็ไม่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับเวลาที่เสียไป ไม่ว่าทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียน (กานดา ณ ถลาง 2515 : บทนำ) วิลาส หันนาคินท์ (Vilas Hannakin. 1970 : 9 - 24) กล่าวถึงปัญหาสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยล้มเหลว คือ ปัญหาจากแบบเรียนกล่าวคือ เนื้อหาในแบบเรียนที่ใช้อยู่ในระดับชั้นต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงทำให้ผู้เรียนต้องเรียนในสิ่งเดียวกันซ้ำซาก และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียน

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจะเริ่มเรียนชั้นใด แต่ขึ้นกับครูผู้สอน วิธีการสอน อุปกรณ์ จำนวนนักเรียนในชั้น และความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม การสอนจะได้ผลดีต้องประกอบด้วย หลักสูตร ครู และวิธีสอนนี้ รวมถึงอุปกรณ์ห้องพร้อม (กองวางแผนการศึกษา 2514 : 10 - 11) สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครูนั้น

อุทัย รัชกุล กล่าวว่า เกิดจากครูไม่เปลี่ยนแปลงสภาพการสอนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคม ซึ่งเน้นให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน (อุทัย รัชกุล 2503 : 74)

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มื่อคือนักเรียนไทยในประเทศนั้น พบว่านักเรียนไทยมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งนี้เนื่องจากผลการเรียนการสอนภาษาที่จำกัดได้้อยู่ภายใต้สถานการณ์ที่มีครูเป็นผู้กำหนดแบบอย่างการใช้ภาษาด้วยตนเอง

สมหวัง อ่องนาวา (สมหวัง อ่องนาวา 2516 : 2) ได้เสนอปัจจัยสำคัญหลายประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก็คือ ตัวผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน และแบบเรียนที่ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ มลลีสีบุตร (มลลีสีบุตร 2514 : 3) ที่กล่าวว่าเนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาของเรา อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันในด้านระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ดังนั้นการที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ นอกจากปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้สอนและวิธีสอนแล้ว แบบเรียนก็มีส่วนสำคัญอยู่มาก เพราะในการสอนภาษาครูต้องเตรียมหลักสูตรและเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีทีเดียว ริฟเวอร์ (River. 1968 : 368) กล่าวว่า ครูที่มีประสบการณ์ จะดัดแปลงเนื้อหาในบทเรียน สร้างบทเรียนเสริมเนื้อหาและเลือกเน้นเนื้อหาที่ครูต้องการได้ ไม่จำเป็นที่ครูจะต้องสอนเนื้อหาในแบบเรียนทุกเรื่องหรือทุกบทตลอดทั้งเล่ม แต่จะเลือกเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของครู และเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมที่สุด

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนยังอยู่ในระดับที่ต้องมีการปรับปรุงและยกระดับให้ดีขึ้น โดยมีปัญหาที่สำคัญพอสรุปได้ก็ตัวครูผู้สอน ซึ่งใช้วิธีการสอนภาษาชักกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และหลักภาษาศาสตร์ คือสอนไม่เป็นไปตามธรรมชาติ (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 . 39 - 40) และยังขัดกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ซึ่งมุ่งในการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ ให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้ภาษา เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่สื่อสารและตอบสนองได้ (Nattinger. 1984 : 391) อีกประการหนึ่งคือการใช้แบบเรียนในการสอนภาษาอังกฤษ ก็คือ การเลือกเนื้อหาในบทเรียนนั้น ครูจะต้องทราบว่าเหมาะสมกับ

นักเรียนในระดับชั้น ๆ หรือไม่ เนื้อหาที่สอนตรงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเพียงใด ทั้งนี้เพื่อครูจะสามารถกักแปลงปรับปรุงเนื้อหา และหาวิธีการเสนอเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนตลอดจนให้ตรงกับจุดประสงค์ที่วางไว้

การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) เป็นนวัตกรรมทางการสอนภาษาต่างประเทศที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง ที่เน้นการรับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สองให้เป็นไปตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับการใช้ภาษาแรก กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษา และใช้ภาษาสื่อสารได้ตามธรรมชาติ และเรียนภาษาแบบไม่รู้ตัว (Unconscious Learning)

ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Theory of second language acquisition) มีหลักสำคัญ 4 ประการดังนี้ (Krashen and Terrell. 1983 : 18 - 21)

1. หลักประการแรกของแนวทฤษฎีธรรมชาติ คือ ความเข้าใจ (Comprehension) ก่อนการแสดงออกเช่น ความเข้าใจในการฟัง หรือการอ่าน ก่อนที่จะแสดงออกในการพูด หรือการเขียน การรับรู้เป็นพื้นฐานของความสามารถในการแสดงออกและการที่รับรู้ภาษาได้นั้น ผู้รับรู้ต้องเข้าใจข่าวสาร ดังนั้นจุดเริ่มต้นในการสอนภาษาคือการช่วยให้ผู้รับรู้เข้าใจสิ่งที่กำลังฟังรวมทั้งสถานการณ์นอกชั้นเรียนด้วย ความเข้าใจในการฟังและการอ่านเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้น ที่จะส่งผลต่อความสามารถในการพูดหรือการเขียนภาษาที่สองได้อย่างคล่องแคล่ว หลักการนี้มีความหมายโดยนัยว่า (1) ผู้สอนควรใช้ภาษาเป้าหมาย (2) จุดสำคัญของการสื่อสารต้องขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียน (2) ผู้สอนจะต้องพยายามตลอดเวลาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจ

2. หลักประการที่สองคือ การแสดงออก (Production) ซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นขั้นตอนดังนี้ (1) ตอบสนองโดยการสื่อสารด้วยกิริยาท่าทาง (2) ตอบสนองด้วยคำพูดสั้น ๆ เช่น Yes, no, there, you, O.K., me, etc., (3) ใช้คำเชื่อมสองถึงสามคำเช่น paper on table, me no go, where book, etc., (4) พูดเป็นวลีเช่น I want to stay. Where you going ? (5) ตอบสนองเป็นประโยคและ (6) ตอบเป็นคำพูดที่ซับซ้อนขึ้น ในขั้นตอนนี้เด็กจะไม่ถูกบังคับให้พูดก่อนที่เขาจะพร้อม และการแก้ไขคำพูดที่ผิดจะแก้เมื่อนักเรียนสื่อสารแล้วไม่เกิดความหมาย

3 หลักประการที่สาม คือ หลักสูตรที่ประกอบด้วยจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร (Communicative goals) กล่าวคือ กิจกรรมในชั้นเรียนจะจัดเป็นหัวเรื่อง (Topic) ไม่ใช่การเรียงตามโครงสร้างไวยากรณ์

4. หลักประการสุดท้ายคือ กิจกรรมที่จัดเพื่อการรับรู้จะต้องสนับสนุน การลดความรู้สึกทางด้านจิตใจ (Lowering affective filter) ของนักเรียน กิจกรรมที่เป็นหัวเรื่องต้องเร้าความสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความต้องการ อารมณ์ และความรู้สึก ครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความรู้สึกลดความวิตกกังวลและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อเด็กและระหว่างนักเรียนด้วยกัน

จะเห็นว่าหลักปฏิบัติที่สำคัญของ Natural Approach มี 2 ประการคือ การจัดปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ดี (Comprehensible Input) กับการลดความรู้สึกทางด้านจิตใจ (Lowering affective filter)

การที่จะสอนภาษาแก่เด็กให้เรียนได้ดั่งนั้น นอกจากจะมีวิธีการต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางภาษา วิธีสอนของครู การใช้อุปกรณ์ และตัวนักเรียนแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่อาจจรรวมอยู่ในเรื่อง วิธีสอนของครูที่ต้องคำนึงถึงคือ การจูงใจให้เด็กเรียน เคยมีผู้กล่าวว่า การเรียนภาษานั้น ไม่ต้องการสติปัญญาที่ฉลาดปราดเปรื่องมากนัก แต่ต้องการความสนใจ ความตั้งใจฝึกฝนอยู่สม่ำเสมอ เพราะโดยปกติแล้ว ย่างความสนใจของนักเรียนในวัยนี้มิไย่ด้อย ดังนั้นการใช้กิจกรรมทางภาษา เพื่อช่วยให้นักเรียนสนุกสนานและมีความหมายต่อเด็ก จึงเป็นการจูงใจเด็กให้เรียนได้ดี วิธีการจูงใจให้เด็กเรียนด้วยกิจกรรมทางภาษานั้นมีหลายประการ เช่น เกม เพลง การแสดงบทบาทสมมติ ชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น (เตือนใจ แก้วโอกาส 2524 63)

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรก่อให้เกิดความสนใจ มอร์ส (Mores. 1968 : 188) เสนอว่า ความสนใจเป็นกุญแจสำคัญในการเรียน ถ้าเด็กเกิดความสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำงานนั้นด้วยความมานะพยายาม รู้จักใช้ความคิดอย่างรอบคอบ เรียนด้วยความตั้งใจจริง สมิธ คุนานุภกร กล่าวว่า นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเมื่อมีความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับถึงนั้น ๆ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

(สุมิตร คุณานุก 2518 : 87) เมเลย์ (Maley. 1981 : 137) กล่าวว่า เกมและกิจกรรมคล้ายเกม มีส่วนช่วยได้มากในการฝึกใช้ภาษา และเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นธรรมชาติ นักเรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็ว และเป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในัจจุบัน ครูที่สอนส่วนใหญ่ ได้แนวทางการจัดทำแผนการสอนตามคู่มือครู ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้แบบเรียนในโรงเรียนนั้น ระบุว่า แบบเรียนนั้นต้องมีคู่มือครูที่สมบูรณ์ ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น มีจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมเสนอแนะ อุปกรณ์และสื่อการเรียน เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 3)

จากการที่ได้ศึกษาการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และเล็งเห็นถึงประโยชน์ของวิธีสอนนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำมาทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ ที่ใช้วิธีสอนตามคู่มือครูในด้านผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบความแตกต่างและความเหมาะสมของวิธีการสอนที่จะส่งผลถึงความสนใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงและพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดอบรมและสัมมนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้รู้จักการนำวิธีสอนแบบใหม่ ๆ ไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับการพัฒนาภาษาตามธรรมชาติ

ขอบเขตของการศึกษาก่อนหน้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนอมพิทยา อำเภอนวม จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียน 320 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนอมพิทยา อำเภอนวม จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 79 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากร ซึ่งมีการจัดนักเรียนแบบคละกัน แล้วจับสลากเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน Tempo 1
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง จะทำการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 32 คาบ
5. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษ 2 แบบ คือ
 - 5.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
 - 5.1.2 การสอนตามคู่มือครู
 - 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 5.2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) หมายถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยยึดหลักทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองของแครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell 1983) เน้นให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษา โดยการจัดปัจจัยป้อนทางการฟังอย่างมีความหมายอันเป็นทักษะโยงไปสู่ทักษะการพูดและการจัดปัจจัยป้อนทางการอ่านอย่างมีความหมาย เพื่อเป็นทักษะนำไปสู่ทักษะการเขียน นอกจากนี้ยังต้องสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในการเรียนการสอนโดยใช้สื่อทัศนศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งกับและลดความวิตกกังวลในขณะที่เรียน พร้อมทั้งคำนึงถึงการจัดลำดับของภาษาที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งขั้นตอนในการสอนดังกล่าว มีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 จัดลำดับเนื้อหาของการเรียนการสอนตามสมมติฐานการเรียงลำดับตามธรรมชาติ (Natural Order Hypothesis) โดยพิจารณาการจัดลำดับหน่วยคำ (Morpheme) ของเนื้อหาในแบบเรียนตามลำดับก่อนหลังที่ผู้เรียนจะเข้าใจบทเรียนได้โดยง่ายอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งยึดหลักการวิจัยการเรียงลำดับของ แครชเชน (Krashen and Terrell. 1983 : 29) ดังนี้

ING

PLURAL

COPULA 3, 4

AUXILIARY

ARTICLE

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนในการสอนในการฟัง เป็นการเตรียมการก่อนการพูด โดยครูจัดปัจจัยป้อนในการฟังให้แก่ผู้เรียนอย่างมีความหมายและเพียงพอ ซึ่งจะใช้วิธีและกิจกรรมต่าง ๆ เช่นวิธี T.P.R. เป็นการใช้ประโยคคำสั่งโดยเริ่มตั้งแต่คำกริยา และค่อย ๆ เพิ่มส่วนประกอบอื่น ๆ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำบุรพบท เป็นต้น และผู้เรียนจะปฏิบัติตอบโต้ด้วยภาษากาย นอกจากนั้นในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนที่สื่อ

ต่อการเข้าใจสิ่งกับไปสู่การใช้ภาษา เช่น รูปภาพ ของจริง หุ่น การใช้ภาษาท่าทาง เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการพูด เป็นขั้นตอนที่จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการพูด ดังนี้

- การใช้คำถามประกอบรูปภาพของครู ซึ่งต้องการให้นักเรียนตอบคำถามประเภท Yes/No คำถาม Either or และคำถามประเภท Wh เป็นต้น
- หลังจากนั้นให้นักเรียนผลิตกันออกคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยท่าทางของตน
- ให้สันทนาโต้ตอบกัน และทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น พูดบทสนทนา สัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่าน ในการเตรียมการก่อนการสอนทักษะอ่านครูบูรณินเทศวิธีการใช้ทักษะการอ่าน โดยอธิบายยุทธวิธีและจุดประสงค์ในการอ่านตามแนวทฤษฎีธรรมชาติให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนจะให้อ่าน สำหรับเด็กนักเรียนระดับนี้จะใช้ยุทธวิธีการอ่าน 2 แบบ ดังนี้

4.1 การอ่านแบบ Skimming หมายถึง การอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาใจความสำคัญลักษณะตลอดจนเค้าโครงของเรื่อง การอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ประโยคนำ และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป โครงภาพ โดยจะไม่อ่านทุกคำ จะทำให้ผู้เรียนเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน การเลือกจับใจความ จะทำให้อ่านได้เร็วขึ้น

4.2 การอ่านแบบ Scanning หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อมุ่งหาคำตอบที่เฉพาะเจาะจงที่กองการทราบเท่านั้น การอ่านแบบนี้ครูควรจะสอนให้นักเรียนสังเกตตัวอักษรพิมพ์ใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญ ในการอ่านผู้อ่านอาจใช้กระดกขาขวาผ่านเล็ก ๆ หรือมือของผู้อ่านชี้เพื่อหาสิ่งที่ต้องการได้เร็วขึ้น

ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง จะดำเนินการดังนี้

- ครูทบทวนยุทธวิธีและจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละแบบ

- ทึ่งความรู้เดิมของนักเรียนโดยครูใช้รูปภาพ ชักถามนำก่อน
การอ่าน และให้นักเรียนเดาความหมายของคำจากบริบท
- ให้นักเรียนอ่านเรื่อง โดยพิจารณาใช้แบบการอ่าน
- หลังจากนั้น ครูอาจจะมีคำถามสรุปท้ายเรื่อง หรือให้ทำ
กิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ
เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการเขียนและการประเมินผล จากสิ่งที่ได้ฟังและอ่านมาแล้ว

โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียน การทำแบบฝึกหัดโคลซ การเติมคำในตาราง การเขียน
บทสนทนา การเขียนคำและประโยคที่ได้ยิน เป็นต้น

2. การสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู หมายถึง การสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่มควบคุม
โดยดำเนินการสร้างแผนการสอน และจัดลำดับขั้นตอนการสอน ตามแนวคู่มือครูหนังสือเรียน

Tempo 1 ของ Maurice P Mason และ Brian Bamber ดังนี้

ขั้นที่ 1 การฝึกฟัง-พูด

นักเรียนจะได้ฟังก่อน ต่อจากนั้นจึงฝึกใช้รูปแบบ
ตามหลักไวยากรณ์ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ
ตัวนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทอ่าน และการอ่าน

ขั้นเตรียมให้ครูสอนความหมายของคำศัพท์และ
สำนวนใหม่ เพื่อจะได้อ่านบทความให้เข้าใจ
หลังจากนั้นอาจฝึกโดยใช้การแสดงละครง่าย ๆ
ในชั้นเรียนได้

ขั้นที่ 3 การเขียน

เป็นขั้นตอนที่จะให้ทบทวนความเข้าใจและสื่อ
ความหมายสิ่งที่ได้อ่านและที่ได้ฝึกฟัง-พูด
มาแล้วจากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และอาจใช้
แบบฝึกหัดการเขียน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเสริม

เป็นขั้นตอนที่จัดไว้เพื่อเลือก ถ้าตารางสอนจัด
ไว้ได้เพียงสัปดาห์ละ 3 คาบ ให้ครูข้ามขั้นที่ 4
ไปได้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของแผนการสอน

4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจและมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ความเอาใจใส่และความมานะพยายามในการเรียนตลอดจนการสังเกตเห็น คุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งวัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว (บงกช สัมพันธ์ 2529 : 9)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. เอกสาร เกี่ยวกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสาร เกี่ยวกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

1.1 การเรียนการสอนภาษา

เดิมทีนักภาษาศาสตร์สนใจภาษาโดยไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ต่อมาในปี 1957 นอม ชอมสกี (Chomsky) มีความสนใจภาษาที่สัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ สนใจภาษาที่มีกระบวนการอยู่ในสมองและจิตใจของมนุษย์ จึงเริ่มศึกษาสมองและจิตของมนุษย์ในด้านที่ทำงานเกี่ยวกับภาษานี้เป็นการศึกษาในสาขาจิตวิทยาอย่างหนึ่ง (เกรวีโล ดอกจันทร์ 2528 : 216) เขากล่าวว่าในการเรียนภาษาเน้น เป็นลักษณะเฉพาะของมนุษย์ ซึ่งทำให้เรียนภาษาได้ โดยไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของสมอง และด้านสรีระ แต่เป็นการรับภาษาโดยการได้พบ ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟังภาษา และอยู่ในสิ่งแวดล้อมของภาษานั้น เด็กจะดึงเอากฎที่มีอยู่ในตัวอย่างของภาษาออกมา การได้กฎมานี้จะเป็นไปทีละน้อย จนกลายเป็นความรู้ทางภาษา (Linguistic competence) แต่ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น Chomsky ซึ่งจัดอยู่ในพวกความคิด (Cognitive) หรือพวกจิตนิยม (Mentalist) เชื่อว่าภาษาเป็นกระบวนการของการคิด เป็นผลผลิตขั้นสุดท้าย การเรียนภาษาเป็นกระบวนการแก้ปัญหา (กาญจนา ปราบพาล และคนอื่น ๆ 2527 : 29)

ในการศึกษาเกี่ยวกับภาษา ชูแมน (Schumann. 1976 : 15 - 28) กล่าวว่า มนุษย์เรียนรู้ภาษาได้หลาย ๆ แง่ แล้วแต่จะเริ่มด้วยคำถามประเภทใด ใน 3 ประเภท คือ

ทำไม (Why) อย่างไร (How) และอะไร (What) และเขาเชื่อว่าถ้ามีความเข้าใจ
 จะต้องสื่อความหมายและมีความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เราก็จะเรียนรู้โครงสร้าง
 ทางไวยากรณ์ของภาษาที่สองได้โดยไม่ต้องมีการสอนหรือการเรียนรู้อย่างตั้งอกตั้งใจ เขากล่าว
 ว่าการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม (Acculturation) ซึ่งประกอบด้วย สังคม และทัศนคติ
 เป็นตัวแปรสำคัญในการเรียนภาษาที่สอง นอกจากการตามเรื่องการเรียนภาษาทั้ง 3 ประการแล้ว
 ยังมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องอีก 2 เรื่องคือ สิ่งแวดล้อม (Environmental Input) และวิธีการเรียน
 (Learner's Strategies) ดังแผนภูมิการเรียนภาษาที่สองของ ชูแมน ต่อไปนี้

สิ่งแวดล้อม (Environmental Inputs)

ทำไม (Why)	อย่างไร (How)	อะไร (What)
ปัจจัยเริ่มต้น Initiating Factors	กระบวนการในสมอง Cognitive Process	การแสดงผลทางภาษา Linguistic Production
1. การหล่อหลอมทางวัฒนธรรม Acculturation	1. การเปรียบเทียบ สรุปใช้ Generalization	1. การศึกษาคำ Morphemes
2. ทัศนคติ Attitude	2. การเลียนแบบ Imitation	2. บทประโยคคำถาม Question
3. แรงจูงใจ Motivation	3. การอนุมาน Inference	3. บทประโยคปฏิเสธ Negatives
4. การรู้จักตน Ego-Permeability	4. การอุปมา Analogy	4. กริยาอนุเคราะห์ Auxiliaries
ฯลฯ	5. การท่องจำ Rote Memory	ฯลฯ

วิธีการเรียน Learner's strategies

ทำไม (why) เป็นการศึกษาเหตุผลและมูลฐานที่มีความหมายต่อการเรียนภาษา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยขั้นต้นของมนุษย์ที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ การหล่อหลอมทางวัฒนธรรม (Acculturation) ทศนคติ (Attitude) แรงจูงใจ (Motivation) และการยอมรับตนเอง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน

อย่างไร (How) การศึกษาเรื่องการเรียน การสอนภาษา อาจจะศึกษาการทำงานของสมองและจิตใจ ภายในตัวคน ซึ่งไม่สามารถมองเห็นหรือศึกษาได้โดยตรง แต่อาจดูจากผลงานที่ผู้เรียนผลิตออกมา คือ อะไร (what) เราจึงพบว่าบางครั้งพฤติกรรมทางภาษาของคนกลายเป็นช่องทางที่นักจิตวิทยาใช้เพื่อเรียนรู้ กระบวนการภายในที่ไม่อาจสังเกตได้ ซึ่งสามารถสรุปทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาได้ 2 ทฤษฎีสำคัญคือ

1. ทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Association Theory) กล่าวว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับกระบวนการวิเคราะห์พฤติกรรมเป็นส่วนน้อย ๆ โดยดูความสัมพันธ์ของส่วนน้อย ๆ จากการกระตุ้นและตอบสนองเป็นลูกโซ่

2. ทฤษฎีสถาน (Field Theory) กล่าวว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสมองและความต้องการของผู้เรียน

อะไร what การศึกษาของครูอาจจะเริ่มที่เนื้อหาหรือตัวภาษา โดยการวิเคราะห์ภาษาว่าจะเรียนอะไรบ้าง มีลำดับชั้นอย่างไร อาจจะเริ่มเรียน หน่วยคำ และการเปลี่ยนแปลงคำ เช่น ภาษาอังกฤษมีการเติม ing, -s, -ed เป็นต้น การวิเคราะห์ก็มักจะกระทำโดยยึดวิธีการที่เด็กเรียนภาษาแม่ ซึ่งง่าย ๆ เพิ่มเนื้อหาที่ซับซ้อนตามลำดับ วิธีการจัดเนื้อหาเช่นนี้เป็นวิธีการของกลุ่มนักภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Structuralist) คือพิจารณาภาษาเป็นหน่วยย่อย ๆ และสอนจากสิ่งง่ายไปหายาก การศึกษาเนื้อหาเพื่อสอนภาษาว่าจะสอนอะไร อีกวิธีหนึ่งคือ จัดตามหน้าที่ของภาษา ตามความคิดของ ฮัลลิกีย์ (ศรีวิไล ดอกจันทร์ 2528 : 218 อ้างอิงมาจาก Halliday. 1973) ซึ่งเชื่อว่าถ้าเราต้องการเรียนภาษาให้รู้จักแบบหรือไวยากรณ์ภาษาก็ต้องศึกษาหน้าที่ด้วย เพราะหน้าที่จะกำหนดรูปแบบของภาษา แนวคิดนี้ทำให้เกิดการจัดหลักสูตรภาษาโดยคำนึงว่าควรสอนอะไร จากการพิจารณาว่าผู้เรียนต้องการใช้ภาษาทำอะไรบ้าง เรียกว่า หลักสูตรเชิงหน้าที่ (National Functional Syllabus)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่จัดให้ (Environmental Inputs) ในการเรียนรู้ภาษานั้น เราพบว่ามีลักษณะเป็นการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมอย่างมาก บางครั้งก็เป็นความตั้งใจที่จะเสริมเด็ก เช่น การที่แม่สนทนาหรือแก้ไข หรือสนับสนุนภาษาแก่เด็ก สิ่งแวดล้อมนี้เป็นได้ทั้งการให้ข้อมูลทางด้านภาษาหรือเป็นการสนับสนุนระบบการเรียนรู้ทางจิตใจและมันสมองของเด็ก

วิธีการเรียน (Learner's Strategies) วิธีการเรียนนี้ เด็กเป็นผู้ที่ควบคุมได้ แต่อาจจะรู้หรือไม่รู้ตัวก็ได้ ต่างจากกระบวนการทางสมอง ซึ่งจะควบคุมได้ไต่อย่างมาก มีการศึกษาว่าผู้เรียนมียุทธวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างไร และมีความยืดหยุ่นต่างกันอย่างไร นักจิตวิทยาพยายามศึกษาบุคลิกภาพกับวิธีการเรียนตลอดจนความถนัดในการเรียน ด้วยเหตุนี้จึงมีการผลิตสื่อการเรียน จัดวิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนองความถนัด และยุทธวิธีการเรียนของเด็กแบบต่าง ๆ ครูควรส่งเสริมให้เด็กเรียนได้หลาย ๆ วิธี ให้เด็กพัฒนาวิธีการเรียนของตน พร้อมกับทั้งพัฒนาความสามารถปรับเปลี่ยนและยืดหยุ่นวิธีการเรียนตามลักษณะเนื้อหาวิชา และวิธีสอนด้วย ครูควรสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้สืบลองคัยที่จะเสี่ยงในการเรียนรู้ กล้าคิด กล้าใช้สมองในการเดอย่างมีหลักการ โดยจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้อบอุ่น เพื่อเด็กจะได้กล้าคิด กล้าถาม กล้าริเริ่มและแสดงออก

การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญและน่าศึกษามาก เนื่องจากความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษา เสมือนหนึ่งว่าเป็นคุณลักษณะพิเศษของความเป็นมนุษย์ เรื่องราวการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนโตและเข้าโรงเรียนนั้น ได้มีนักจิตวิทยาพัฒนาการ นักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ตลอดจนนักการศึกษา พยายามค้นคว้าไว้มากพอสมควร ครูลองภาษาน่าจะได้ศึกษานำเอาความรู้ความถักของบุคคลเหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการศึกษาสอนภาษาให้รู้จักลักษณะธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็ก ซึ่งอาจช่วยให้การสอนภาษาในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสอดคล้องกับพื้นความรู้และวิธีเรียนภาษาแต่ดั้งเดิมของเด็กก่อนที่จะมาเข้าโรงเรียน พัฒนาการของเด็กเป็นเรื่องของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามเราพอจะศึกษาพัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เช่น การเปล่งเสียงของเด็กอ่อน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเชิงจิตภาวะและภาวะแวดล้อม ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดพัฒนาการทางภาษาด้วยอย่างมาก ถ้าหากทารกได้มีโอกาสฝึกทำเสียงต่าง ๆ โดยมีผู้ใกล้ชิดทำเสียงหรือร้องเพลงให้ฟังจะช่วยทำให้ทารกทำตามเสียงตามเท่ากับเป็นการฝึกหัดให้ทารกใช้เสียงตอบ (ศรีวิไล ดอกจันทร์ 2528 : 119)

2. ตอนปลายของขั้นที่ 1 เด็กจะเริ่มพูดยาวขึ้น อาจเป็น 1, 2, 3, 5 ในขั้นที่ 1 จะเห็นว่าเด็กจะหึงคำที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ไป จุดใหญ่ของโครงสร้างประโยคในวัยนี้ก็คือ การเรียงคำ คำพูดของเด็กจะประกอบด้วย คำหลัก (Content Words) โดยเฉพาะคำนามและคำกริยา เหตุผลที่นักภาษาศาสตร์คิดว่าเด็กตั้งใจเชื่อมโยงคำ 2 - 3 คำที่เขาพูดอย่างมีความหมาย เพราะเด็กจะพูดโดยมีการเรียงคำ (Word Order) ต่างกันไป การจัดลำดับคำนี้เองเป็นเครื่องแสดงว่าในใจของเด็กที่เอ่ยถึง 2 สิ่ง จะมีโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งนั้น ๆ ด้วย พ่อแม่ต้องคอยสังเกตให้ดี เพราะการเรียงคำเป็นกฎพื้นฐาน (Local Rules) ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ที่แสดงความเป็นเจ้าของสถานที่ การกระทำ เด็กไม่ใช่คำทางไวยากรณ์ แต่ใช้การเรียงคำเป็นเบื้องต้น ความซับซ้อนของไวยากรณ์ไม่ว่าในภาษาใด จะทำให้เด็กต้องใช้เวลาและประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ก่อนที่จะสามารถพูดได้ สิ่งนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าเด็กไม่ได้เลียนแบบ และจำการพูดของผู้ใหญ่ออย่างนกแก้วนกขุนทอง โดยไม่เข้าใจสิ่งที่ตัวเองพูดออกมา นั่น แต่เด็กจะมีความเข้าใจความหมายที่เกิดจากความสามารถทางภาษาของสมองมนุษย์

*1.2 ภาษาศาสตร์ประยุกต์กับการสอนภาษา

ภาษาศาสตร์ประยุกต์ เป็นวิชาภาษาศาสตร์ที่นำเอาความรู้จากภาษาศาสตร์สาขาต่าง ๆ มาใช้เป็นประโยชน์ในเฉพาะด้าน เช่น การสอนภาษาแรกและภาษาที่สอง การสร้างภาษาเขียนให้กับภาษาที่ยังไม่มีตัวเขียน การแบ่งเขตภาษาถิ่น การแก้ไขข้อบกพร่องในการพูดของผู้ป่วย การแปล เป็นต้น การประยุกต์ยังนำไปใช้ในเรื่องการเรียนการสอนภาษา การวางแผนและนโยบายทางภาษาอีกด้วย (กรวิไล ดอกจันทร์ 2528 : 102 - 106)

การประยุกต์ภาษาศาสตร์กับการสอนภาษานั้น ต้องคำนึงว่าหลักสูตรมุ่งสอนภาษาเพื่ออะไร เพราะการศึกษาภาษาเรากำลังศึกษาทั้ง 2 แนวคือ

1. ศึกษาภาษาของตนหรือภาษาต่างประเทศ เพื่อจะนำมาเป็นเครื่องมือสำหรับสื่อความนึกเปรียบเทียบได้กับการเรียนนัยบรรด คือให้มันทักษะในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

2. ศึกษาภาษาเพื่อรู้และเข้าใจลักษณะของภาษาในฐานะที่สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อให้มนุษย์ได้ใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ คือ ศึกษาการทำงานและหน้าที่กลไก ซึ่งเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ

จินดา งามสุทธิ ถือว่าภาษาศาสตร์เป็นภาษาศาสตร์ปฏิบัติอย่างแท้จริง (จินดา งามสุทธิ 2524 : 13) การใช้ความรู้หรือทฤษฎีทางภาษาศาสตร์กับการสอนภาษานั้น ที่สำคัญคือ ครูต้องเข้าใจเรื่อง การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติของเด็ก การได้ภาษาที่สอง การเรียนภาษาที่สอง การเรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมและนอกโรงเรียน การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา ตลอดจนการเข้าใจลักษณะ และหน้าที่ของภาษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ระบบการสื่อสารและสังคม เหล่านี้เป็นพื้นฐานอันดีที่จะช่วยให้ครูมีแนวนโยบายที่เหมาะสมในการสอนภาษา ทั้งเรื่อง เป้าหมาย วิธีการสอน การจัดเนื้อหาและฝึกทักษะ การวัดผลและประเมินผล เป็นต้น

สำหรับเรื่องภาษาศาสตร์กับครูสอนภาษา แมคนามารา (ศรีวิไล ดอกจันทร์ 2528 : 111 อ้างอิงมาจาก Macnamara, 1972) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาที่สองแล้วสรุปว่าด้วยเหตุผลที่การเรียนรู้ภาษาแรกแตกต่างจากการเรียนรู้ภาษาที่สอง จึงไม่อาจจะหาวิธีสอนภาษาที่สองที่มีความเหมือนกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแรกได้ ดังนั้นในการสอนภาษาครูควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ครูควรสอนภาษาโดยมีความเข้าใจเรื่องธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาซึ่งเด็กที่เรียนภาษาอย่างธรรมชาตินั้นสนใจเกี่ยวกับสาร ไม่ใช่ตัวภาษา แต่การสอนในห้องเรียนมักจะไปมุ่งเน้นที่ภาษา ครูจึงต้องสอนโดยให้เกิดการสื่อสารขึ้นในชั้นเรียน เหมือนกับที่เด็กสื่อสารกับพ่อแม่ โดยไม่สนใจความผิด ถูก ที่ครูพยายามจะจับผิดและแก้ไขนักเรียน

2. ครูควรเป็นเหมือนแม่ในการสอนภาษาใช้ภาษานั้นสื่อสารจนเกิดสัมฤทธิ์ผลกับนักเรียนโดยเฉพาะพยายามใช้ทั้งท่าทาง น้ำเสียง สีหน้า เข้าช่วย เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสาร

3. ครูอาจจัดชั้นเรียนภาษาให้เป็นชั่วโมงกิจกรรม เพราะความต้องการที่จะสื่อสารย่อมจะเกิดขึ้น อาจจัดเป็นชั้นเรียนที่มีผู้เรียนระดับต่าง ๆ กัน เพื่อเพิ่มความรู้ทางภาษาแก่ผู้เรียนและทำให้เหมือนบ้านมากขึ้น

1.3 ภาษาศาสตร์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ประพาศน์ พุทธิประภา กล่าวถึงวิชาภาษาศาสตร์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (ประพาศน์ พุทธิประภา 2528 : 16 - 17) เช่น ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic) ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) และ ภาษาศาสตร์การศึกษา (Educational Linguistic) เป็นต้น เหล่านี้ล้วนมีส่วนช่วยให้เราเข้าใจธรรมชาติของภาษาและการเรียนการสอนภาษามากขึ้น ซึ่งมีผลกระทบทางอ้อมต่อวิทยาการสอนภาษา เป็นผลพลอยได้ทำให้เกิดปฐมพรรณและหลักการอันมั่นคงในการเรียนการสอนภาษา

สังคมวิทยาภาษาศาสตร์ หรือภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) คือการศึกษาเรื่องของภาษาที่เกี่ยวข้องกับสังคมหรืออยู่ในบริบทของสังคม (Social Context) สังคมวิทยาภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic) เป็นศาสตร์ซึ่งเริ่มศึกษากันมาเมื่อ 20 กว่าปีมานี้ และเจริญมากในช่วงปลายปี ค.ศ. 1960 ถึงต้นปี ค.ศ. 1970 ความสนใจทางสังคมวิทยาภาษาศาสตร์ขยายวงกว้างออกไป นักภาษาศาสตร์และนักมนุษยวิทยามีความสนใจว่าจะต้องศึกษาด้านนี้ เพราะเป็นพื้นฐานของการศึกษาภาษาและมนุษยวิทยา ตัวอย่างเช่น การทำความเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาใด เราไม่อาจหาคำอธิบายได้โดยปราศจาก ความรู้ด้านสังคมวิทยา ทั้งนี้เนื่องจากภาษาถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มาก

ทรักกิล (Trudgill. 1974 : 104 - 106) กล่าวถึงหน้าที่ของภาษาไว้ 2 ประการคือ

1. หน้าที่ของภาษาในการสร้างความสัมพันธ์และรักษาไว้ ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ

2 หน้าที่ของภาษาในการสื่อสาร (Conveying Information) ดังนั้นเราจึงเริ่มศึกษาภาษาในบริบททางสังคมด้วยเหตุผลที่ภาษาไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในการสื่อสารเท่านั้น แต่มีหน้าที่เชิงสังคมด้วยและภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยแบ่งแยกกลุ่มคนออกเป็นสังคม จะเห็นได้ว่าเราจัดกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ๆ ที่ใช้ภาษาเดียวกัน (Language Community) เป็นสังคมเดียวกันเป็นต้น

จากการศึกษาและสังเกตทางสังคมวิทยาภาษาศาสตร์ พบว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และสะท้อนให้เห็นซึ่งกันและกันระหว่างภาษากับสังคม กล่าวคือภาษามีผลกระทบต่อวิถีคิดของแต่ละสังคมด้วย จึงทำให้คนในแต่ละสังคมในแต่ละภาษามีความคิดและการรับรู้แตกต่างกัน ภาษาก็คล้ายกับกิจกรรมแบบอื่น ๆ ของสังคมที่จะต้องมีความเหมาะสมในการใช้ สำหรับคนที่ เป็นเจ้าของภาษานั้น ๆ ความแตกต่างของภาษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้พูดภาษา ซึ่ง ได้แก่ ชั้นของสถานภาพ กลุ่มเชื้อชาติ อายุ และเพศ เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับบริบทของทาง สังคมที่บุคคลนั้นกำลังใช้ภาษาเกี่ยวข้อง เช่น บทบาทตามสถานภาพทางสังคม เวลา จะสถานที่ ตลอดจนหน้าที่ ขอบข่ายในการใช้ภาษาว่าใช้ภาษาทำหน้าที่อะไร ในฐานะที่เราเป็นใคร ใช้กับใคร ใช้ที่ไหน เวลาใด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นบริบทที่ทำให้เราใช้ภาษาแตกต่างกัน ซึ่งทำให้คนเราต้องปรับเปลี่ยนภาษาหรือแบบของการพูดให้เหมาะสมกับบริบทเสมอ และถือเป็นความสามารถทางภาษาที่จะต้องเรียนรู้เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารในสังคมของความจริงด้วย

เมื่อนักภาษาเชิงสังคมวิทยามองเห็นว่านักภาษาศาสตร์เดิมนั้นศึกษาภาษาเฉพาะที่เป็นมาตรฐาน (Standardization) ไม่ศึกษารวมไปถึงภาษาถิ่นและภาษาสำเนียงอื่น ๆ ที่ใช้กันอยู่ในสังคม ดังนั้นการศึกษาภาษาเช่นนั้น จึงเป็นภาษาที่เลือกข้อมูลมาเอง โดยรับแต่ ภาษาที่เป็นอุดมคติ จึงมีแนวคิดให้ศึกษาภาษาในสังคมโดยเฉพาะ ลาโบฟ (Labov, 1970 : 66 - 84) เห็นว่านักภาษาศาสตร์ควรเน้นหรือมุ่งจุดสนใจไปที่ การศึกษาภาษาใน บริบททางสังคมที่ภาษานั้นใช้อยู่ในเรื่องนี้ลาคอฟ (ศรีวิไล ดอกจันทร์ 2528 : 80 อ้างอิงมาจาก Lakoff, 1972) ก็สนใจทางด้านประสบการณ์ร่วมของผู้ใช้ภาษาและ บริบททางสังคมที่ใช้ภาษานั้น ดังนั้นจึงมีการเริ่มต้นศึกษาภาษาพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ (Situating Speech)

ก๊วยเตซุดังกล่าว การศึกษาภาษาในเชิงสังคมวิทยาจึงศึกษาไปถึงข้อมูลของภาษา และข้อมูลที่เป็นบริบทของภาษาด้วย และศึกษาถึงวิธีการที่คนเราใช้ภาษาขณะปฏิบัติจริง ดังนั้นนักสังคมวิทยาภาษาศาสตร์ จึงสนใจภาษาในเรื่องรูปแบบและหน้าที่ของภาษา ซึ่งทั้งสอง เรื่องมีความสัมพันธ์กันด้วย

จิตวิทยาภาษาศาสตร์หรือภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา(Psycholinguistics) เป็นศาสตร์ที่เกิดขึ้นใหม่ที่เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาและภาษาศาสตร์โดยทั่วไปด้วย ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นสาขาหนึ่งของวิชาจิตวิทยา และมีความสัมพันธ์กับวิชาภาษาศาสตร์ เพราะนักจิตวิทยาจะต้องศึกษาเรื่องของภาษาที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางจิตวิทยา อันเนื่องด้วย พฤติกรรมทางภาษาของมนุษย์

ภาษากับทฤษฎีจิตวิทยา

เดิมนักจิตวิทยาศึกษาภาษาเพราะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิทยา 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีข่าวสาร (Information Theory) กับทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

ทฤษฎีข่าวสาร (Information Theory) หมายถึงโอกาสที่เนื้อหาใดจะถูกถ่ายทอด โดยถูกผูกเป็นประโยค ซึ่งแต่ละคำจะมีตำแหน่งที่จะปรากฏอย่างเฉพาะเจาะจง และมีการควบคุมของการพูดแต่ละถ้อย

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) สกินเนอร์กล่าวว่า พฤติกรรมทางภาษา เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นและการวางเงื่อนไข

ต่อมาชอมสกี ได้เสนอผลงานที่เรียกว่า ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต (Theory of Generative Transformational Grammar) ทำให้นักจิตวิทยาเริ่มพิจารณาวิธีการศึกษา พฤติกรรมทางภาษาของมนุษย์ใหม่ ชอมสกีได้ชี้จุดที่สำคัญคือ ประโยคถูกไวยากรณ์นั้นเมื่ออยู่ไม่สิ้นสุด มนุษย์สามารถพูดประโยคใหม่ ๆ ที่ไม่เคยพูดมาก่อนได้เรื่อย ๆ ฉะนั้นการพูดภาษาของคนเรา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยคที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับเด็กไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์กับประโยค ทุก ๆ ประโยค แต่จะพัฒนากฎเกณฑ์ของภาษาขึ้นได้เอง

ทฤษฎีของชอมสกี เป็นตัวอย่างของการศึกษากระบวนการในจิตและสมองของมนุษย์ โดยสร้างเครื่องมือทำงานด้านภาษาขึ้นในสมอง เรียกว่า LAD (Language Acquisition Deviced)

ตามความเชื่อของกลุ่มพ่อแม่ผู้เลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมและการได้คลุกคลีกับภาษาเป็นปัจจัยสำคัญ เด็กจะรับภาษาได้เฉพาะอย่างเท่านั้น และสิ่งที่รับเข้าไปจริง ๆ เท่านั้นที่มีผลต่อการเรียนรู้และการทำงานของ LAD ทฤษฎีนี้ประสบความสำเร็จเป็นรองสมองของมนุษย์

LAD ในสมองของมนุษย์ทำงานได้ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในการตั้งสมมติฐานและการทดสอบ เด็กเรียนตั้งสมมติฐาน โดยการมองเห็นความคล้ายคลึงในระบบทางภาษา เช่น ระบบเสียง ระบบไวยากรณ์ แล้วทดลองจนพบกฎเกณฑ์ เนื้อหาหรือหลักสูตร (ตามธรรมชาติ) ที่เด็กเรียนภาษานี้จึงเป็นที่สนใจศึกษากันมากกว่าเด็กรู้อะไรก่อนหลังอย่างไร บางคนพบว่า การเรียนของเด็กต่างจากหลักสูตรภาษาที่จัดกันอยู่ เพราะมักจับหลักสูตรเป็นเส้นตรง เรียนทีละอย่างต่อ ๆ กันไป แต่เด็กจะเรียนทีละหลาย ๆ อย่าง อันไหนยังไม่เข้าใจเขาก็จะตัดทิ้งไปก่อน หลักสูตรธรรมชาติของเด็กจึงมีลักษณะเหมือนชดวดสปริง และเรียนรู้หลายอย่างพร้อมกัน
2. การรู้จักความเป็นสากลของภาษา ความคิดในเรื่องความเป็นสากลของภาษานี้ ช่วยอธิบายว่าทำไมเด็กจึงเรียนภาษาได้ไว และถ้าเรียนสองภาษา ก็จะกลายเป็นผู้ที่พูดสองภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ชอมสกีเชื่อว่า โดยพื้นฐานแล้วภาษาต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกันทั้งด้านส่วนประกอบ หรือหน่วยเสียงต่าง ๆ กับด้านโครงสร้างของภาษา และเด็กทุกคนเกิดมาพร้อม ๆ กับมีความรู้ในสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว เหมือนนกวางโปรแกรมเอาไว้
3. กลไกการประเมินผลหรือทดสอบ ใน LAD ยังมีกลไกที่ทำงานด้านประเมินผล ถ้อยคำหรือภาษาที่เด็กผลิตออกมาว่า จะเป็นที่ยอมรับหรือไม่ เด็กสามารถลองกฎของตนจนพบกฎที่ดีที่สุด (ศรีวิไล คอกจันทร์ 2528 : 91 - 93)

นักภาษาศาสตร์และนักชีววิทยาบางคนเชื่อว่า ภาษาเป็นเรื่องเฉพาะของมนุษย์ เกิดจากวิวัฒนาการทางชีววิทยาและระบบกลไกในสมองมนุษย์ ซึ่งพบว่ามี 2 ส่วน เมื่อเป็นเด็กเกิดใหม่ทั้งสองส่วน คือด้านซ้ายและขวามีขนาดเท่า ๆ กัน เมื่ออายุ 2 ขวบ ด้านซ้ายจะใหญ่กว่าดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงเขียนด้วยมือขวา สมองส่วนซ้ายจะควบคุมการพูดและภาษา (Lateralization) ถ้าส่วนนี้ถูกทำลายก็อาจพูดไม่ได้ (Aphasia) ส่วนของสมองที่ทำหน้าที่ทางภาษานี้ เลนนีเบอร์กกล่าวว่าจะจบสิ้นหน้าที่ลงในราวอายุ 13 ปี ดังนั้นช่วงที่ผ่านมา

ซึ่ง LP (Lateralization Process) นี้ทำงาน คนก็จะเรียนรู้ภาษา เมื่อ LP หยดพัฒนา การเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติก็จะหมดไปด้วย จึงเป็นเหตุให้ผู้ใหญ่เรียนภาษาได้ไม่ดีเท่าเด็ก

การวิเคราะห์เพื่อสอนภาษาที่สอง /

การศึกษาในสาขาภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานี้ มีความสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของเด็ก (Language Acquisition) และการเรียนภาษาแม่กับการเรียนภาษาที่สอง ว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไร มีการเชื่อมโยงและถ่ายทอดถึงกันหรือไม่ หากเรียนภาษาที่สอง ภาษาแม่จะช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาที่สองอย่างไร

ได้มีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของเด็ก (Error Analysis) เพื่อจะดูกระบวนการเรียนภาษาที่สองและภาษาแม่ และเพื่อจะนำมาใช้ประโยชน์ในการสอนภาษา ซึ่งพบว่า มีข้อผิดพลาดอยู่ 3 ประการ คือ

1. ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายโอน (Transfer Error) ข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาษาแม่กับภาษาที่สอง มีผลต่อกันในกระบวนการเรียนของเด็ก
2. ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการปรับปรุงแก้ไข (Development Error) เกิดจากการเรียนภาษานั้น จำเป็นต้องผ่านข้อผิดพลาด ซึ่งไม่เกี่ยวกับภาษาแม่
3. ข้อผิดพลาดที่ไม่ทราบสาเหตุ

✕ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดนี้ทำให้รู้ถึง กระบวนการถ่ายโอน (Transfer Process) ในการเรียนภาษาที่สอง นักภาษาศาสตร์กลุ่มโครงสร้าง (Structuralist) และนักจิตวิทยา กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorist) เชื่อว่า ความยากของการเรียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างของภาษาทั้งสองนั่นเอง /

อย่างไรก็ดีจากการวิเคราะห์ภาษา และกระบวนการเรียนภาษาแม่กับภาษาที่สอง ก็ได้มีการคิดออกแบบหลักสูตรและกระบวนการวิชา ให้มีการเสนอเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ให้มีความง่ายที่จะเรียนเป็นลำดับในการสอน อีกแบบหนึ่งเป็นแนวคิดใหม่ ที่เห็นว่าเด็กเรียนภาษาทั้งระบบจึงพยายามจะให้เด็กเรียนภาษา โดยเป็นนักภาษาศาสตร์เอง คือ ให้สถานการณ์ที่เด็กจะได้ใช้ภาษาจริง ๆ ในด้านการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ในสภาพปกติกับการเรียน

อย่างมีระบบในสภาพแวดล้อมที่จัดให้ อย่างไหนจะดีนั้น แครชเชน (Krashen) 'สรุปว่า การเรียนภาษาตามธรรมชาติแบบที่เอ็กรับ (acquire) ภาษากับการเรียนภาษาอย่างเป็นทางการมีระบบ มีหลักสูตรนั้นย่อมมีทั้งข้อดีข้อเสีย และเหมาะสมกับผู้เรียนที่แตกต่างกัน ผลสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับ การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ วิชาภาษาต่างประเทศเชิงจิตวิทยา ยังมีผลงานรวมไปถึงปัจจัยต่าง ๆ ในการเรียนการสอน เช่น อายุ เพศ สติปัญญา ภูมิหลัง ทัศนคติ ฯ สังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา

บัมพาสส์ (Bumpass. 1963 : 18) กล่าวว่ากฎการเรียนรู้ที่ช่วยให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมีอยู่ 3 กฎ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งผล

1. กฎแห่งความพร้อม ความพร้อมจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจ และความกระตือรือร้นที่จะเรียนในตัวผู้เรียน อันเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาหนึ่ง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจำได้ดี ถ้าการฝึกซ้ำนั้นค่อย ๆ เวันระยะในการฝึกให้ห่างออกไปทุกที โดยเว้นระยะแต่ละช่วงให้พอดีแล้ว จะทำให้จำได้ดียิ่งขึ้น

3. กฎแห่งผล ขึ้นอยู่กับปริมาณของความสำเร็จในการเรียนภาษา ถ้าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสูง ก็จะทำให้เกิดความพอใจ และความพอใจนั้นจะช่วยให้ความสนใจของผู้เรียนคงอยู่ตลอดไป ทั้งจะช่วยเร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาต่อไปเรื่อย ๆ อีกด้วย

ฟิโนคคิอาโร (Finocchiaro. 1967 : 33) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง ได้กล่าวว่า วิชาทางด้านจิตวิทยาให้ความรู้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองดังนี้

1. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อการเรียนนั้นสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียน

2. การจัดลำดับเนื้อหาทางภาษาในการสอนเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรจะเรียงจากเนื้อหาที่รู้แล้วไปยังเนื้อหาที่ไม่รู้และจากง่ายไปหายาก ตามลำดับ

3. การฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะการเรียนรู้ภาษาเป็น การสร้างนิสัย การเรียนรู้ทักษะใด ๆ จะเกิดขึ้นเป็นสักระยะ โดยตรงกับการฝึกซ้ำกับทักษะนั้น

4. การฝึกซ้ำควรจะให้ถี่ในระยะต้น ๆ แล้วก็ค่อย ๆ เว้นช่วงห่างออกไปทุกที

5. การแก้ไขข้อผิดพลาดในทันที ผู้เรียนทำผิดเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้เรียนจะเกิด การเรียนรู้ในสิ่งนั้น ถ้าผู้เรียนได้รู้ว่าสิ่งที่ตนทำไปนั้นถูกต้อง

6. การเรียนจะเป็นที่ป็นชอบของผู้เรียน ถ้าครูสามารถสร้างสัมพันธภาพที่มี ความหมายขึ้นระหว่างเสียงกับความเข้าใจ และระหว่างความเข้าใจนั้น กับวัฒนธรรม หรือสถานการณ์ทางสังคม

7. การที่ผู้เรียนมีความเข้าใจว่า จะใช้ความรู้ที่ตนเองอยู่อย่างกระจัดกระจายนั้น เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไรแล้ว จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ดังนั้นจึงควรสอนให้ผู้เรียนเกิด ความเข้าใจให้แจ่มแจ้ง ถึงโอกาส สถานที่ และวิธีที่จะใช้เนื้อหาทางภาษาและทักษะที่ถูกต้อง ตามสถานการณ์ความเป็นจริง

ลาโด (Lado 1964 : 36 - 37) ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่สามารถนำมา ใช้ได้กับการเรียนการสอนภาษาไว้ว่า

1. เมื่อประสบการณ์ 2 อย่าง เกิดขึ้นพร้อมกันประสบการณ์หนึ่งที่จำได้ จะทำให้สามารถระลึกถึงหรือเข้าใจประสบการณ์อีกอันหนึ่งได้

2. ถ้ายังใช้การฝึกซ้ำมากเท่าไร การเรียนรู้ก็จะยิ่งดีขึ้น และจำได้นานขึ้นเท่านั้น ถ้าหยุดฝึกเมื่อไรการเรียนรู้ก็จะหายไป

3. การฝึกเข้มข้นเท่าไร การเรียนรู้จะยิ่งดีขึ้นและจะคงอยู่ได้นานเท่านั้น

4. การเรียนรู้จะเกิดได้ง่ายขึ้น ถ้านำสิ่งเร้าใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเก่าที่ กล้ายกถึงกัน

5. ในการเรียนสิ่งใด ถ้าผลจากการเรียนสิ่งนั้นเป็นที่พอใจของผู้เรียน การเรียนรู้นั้น ก็จะอยู่คงทนและถ้าผลที่เกิดขึ้นใหม่ ไม่เป็นที่พอใจ สิ่งที่เราเรียนรู้อยู่แล้วก็จะถูกลืม

แครอล ได้สรุปลำดับขั้นในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของเด็กไว้ 3 ประการ คือ (Carroll 1964 : 31 - 32)

1. การพัฒนาการทางก้านความคิด นั่นคือความสามารถของเด็กในการที่จะจำได้ บ่งชี้ แยกแยะและจัดการ ลักษณะและกระบวนการต่าง ๆ ของโลกที่อยู่รอบตัวเขา

2. การพัฒนาความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจการพูดที่เขาได้ยิน คนอื่นพูดในสภาพแวดล้อมของเขา

3. การพัฒนาความสามารถในการที่จะเปล่งเสียงภาษาพูดและจัดลำดับของ เสียงที่เปล่งออกมาให้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับกระบวนการพูดของผู้ใหญ่

เด็กเรียนรู้หน่วยคำ (Morpheme) ด้วยกระบวนการแยกแยะความแตกต่าง อย่างค่อยเป็นค่อยไปในตอนแรก ๆ คำพูดของเด็กจะมีลักษณะคล้ายกับคำพูดในภาษาที่เด็ก เลียนแบบ

เพื่อให้การ เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักภาษาศาสตร์ หลายท่านได้พยายามค้นคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการ เรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียน

4 ทฤษฎีไคเก้ (Hakuta and Cancino. 1977 : 294 - 316)

1. Contrastive Analysis

2. Error Analysis

3. Performance Analysis

4. Discourse Analysis

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เป็นวิธีการที่ ได้มาจากภาษาศาสตร์กลุ่มโครงสร้าง ฟรีส กล่าวว่าวัสดุการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากคือ วัสดุที่ได้จากการวิเคราะห์ภาษาที่จะเรียน และนำมาเปรียบเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียนอย่าง รอบคอบ เพื่อจะให้เห็นความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันของภาษา ในการเรียนการสอน ก็ควรจะชี้ให้ผู้เรียนมองเห็นความแตกต่างเหล่านั้น

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) เป็นวิธีการที่ได้แนวคิด มาจากภาษาศาสตร์ของ ชอมสกี (Chomsky) ที่ถือว่าภาษามีกฎเกณฑ์ที่จำกัด แต่สามารถ

สร้างประโยคขึ้นมาจำนวนนับไม่ถ้วนกฎเหล่านี้สามารถใช้กับประโยคพื้นฐานที่คล้ายกันโดยซ้ำหลายครั้ง และเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาและสามารถทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์ภาษา และนำมาใช้ได้ในการคิดด้านการเรียนการสอน จะมีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและพยายามหาทางแก้ไขส่วนนั้น หน้าที่ของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) มีอยู่ 2 ประการ คือ

2.1 พยายามอธิบายธรรมชาติของภาษาร่วม (Interlanguage) หรือภาษาที่ประกอบด้วย กฎเกณฑ์ที่มีระบบซึ่งสามารถอธิบายได้ในรูปของกฎไวยากรณ์ ในขั้นตอนการพัฒนาการต่าง ๆ

2.2 พยายามหาข้อสรุปเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง จากคำอธิบายในข้อหนึ่ง

จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้เรียนมีความผิดพลาดอยู่ 2 อย่างคือ Interference Errors และ Intralingual Errors สำหรับ Interference Errors หมายถึง ความผิดพลาดที่มีต้นตอมาจากภาษาแม่ของผู้เรียน และเป็นความผิดพลาดที่อธิบายได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) แต่การอธิบายไม่เหมือนกัน ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) ไม่ได้ถือว่าความผิดพลาดนั้นเป็นผลของการแทรกแซงของภาษาแม่ที่มีต่อภาษาที่สอง แต่ถือว่าผู้เรียนตั้งสมมติฐานว่าภาษาใหม่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาแม่ของตน ส่วน Intralingual errors เกิดจากตัวภาษาใหม่ และพบในหมู่เด็กที่เรียนภาษาใหม่เป็นภาษาที่หนึ่ง ความผิดพลาดแบบการทำภาษาให้ง่ายเข้า

3. การวิเคราะห์การผลงออกของภาษา (Performance Analysis) เกิดจากการศึกษาของนักวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง การเรียนรู้การนิเสธ และการเรียงลำดับของหน่วยคำ (Order of Grammatical morphemes) การวิเคราะห์ในลักษณะนี้เป็นการศึกษาการเรียนรู้ในระยะยาว

4. การวิเคราะห์การสนทนา (Discourse Analysis) เป็นการวิเคราะห์ภาษาในแง่เนื้อหาทางสังคม ซึ่งมีการศึกษา 2 แนว คือ แนวแรกก็ศึกษากฎเกณฑ์ของการสนทนา (Rules of Discourse) เช่นการผลักดันในการสนทนาโดยไม่ต้องพะวงกับโครงสร้าง

ของประโยคมากนัก แนวที่สองเป็นการศึกษาที่เชื่อว่าภาษานั้นมีลักษณะ เป็นแบบปฏิบัติได้ (Pragmatic) คือต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ควบคุมการใช้ภาษาในเนื้อหา

นอกจากนี้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ (Finocchiaro. 1974 : 13) ยังให้ความรู้แก่ครูในแง่ที่ว่า บุคลิกภาพของแต่ละคนเป็นสิ่งที่กำหนดความสามารถ รูปแบบและชนิดต่าง ๆ ของการพูดและอิทธิพลของบุคลิกภาพกับภาษาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน เพราะประสบการณ์ทางด้านภาษาอาจช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคนได้ ส่วนภาษาและความคิดต่างก็มีอิทธิพลต่อกันนั่นคือ กระบวนการคิดและการแสดงออกมีอิทธิพลต่อกัน การคิดต้องใช้ภาษาในการกำหนดโครงสร้าง

บรูคส์ (Brooks. 1964 : 47) กล่าวว่าปัจจัยหลายอย่างในกระบวนการของการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล เช่น อายุของผู้เรียน ธรรมชาติและขีดความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ความอยากเรียน สภาพทางจิตใจและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การเสริมแรง หรือรางวัล และสิ่งสำคัญคือปริมาณของการฝึกซ้ำ ช่วงเวลาของความตั้งใจเรียนในช่วงเวลาเรียนหนึ่ง ๆ ความถี่ของการฝึกซ้ำและการเว้นช่วงของการฝึกซ้ำให้พอดี

1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนตามหลักภาษาศาสตร์

หน้าที่ของครูในการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง คือพยายามจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีความคล้ายคลึงกับภาษาแม่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Mcgregor. 1971 : 1) เพราะการที่เขาเรียนรู้ภาษาที่สองหลังจากเรียนรู้ภาษาแรกแล้ว อาจจะขัดกับภูมิหลังของภาษาแรก และก่อให้เกิดอุปสรรคขึ้นสำหรับครูและนักเรียนในการเรียนการสอนภาษา

เฟรนช์ (French. 1963 : 2) กล่าวว่าภายในขอบเขตอันจำกัดทางด้านโครงสร้างรูปแบบทางไวยากรณ์และศัพท์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและแบบฝึกหัดที่ใช้ เรามุ่งหวังที่จะฝึกฝนนักเรียนให้

1. ฟังเข้าใจ
2. พูดเป็นและผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. อ่านได้โดยมีความเข้าใจ

ดังนั้นการสอนภาษาที่สองที่ดีที่สุด คือการสอนให้นักเรียนพูดปากเปล่าก่อนต่อมาจึงจะให้อ่านหนังสือ

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 40 - 41) กล่าวถึงนักภาษาศาสตร์ที่สำคัญคือ การ์เตอร์ ที่ได้รวบรวมขั้นตอนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นตามลำดับขั้นดังนี้
 - 1.1 การฟังและการเข้าใจ
 - 1.2 การพูด
 - 1.3 การอ่าน
 - 1.4 การเขียน แนวโน้มในการเรียนรู้การเขียนคือ ผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการเอาหนังสือเป็นศูนย์กลาง ครูควรจะเป็นการสอนที่มุ่งไปสู่การฟัง การพูดอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดขึ้นเป็นนิสัย
2. การสอนในชั้นแรก ๆ นั้น จะต้องไม่มีตัวหนังสือเข้ามาเกี่ยวข้อง
3. การสอนออกเสียงต้องให้นักเรียนได้มีการฟังเสียงใหม่ ถ้าจะให้ดีควรจะเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของเสียงภาษาต่างประเทศ และภาษาของผู้เรียนที่คล้ายคลึงกันแล้วติดตามด้วยการฝึกในการออกเสียงนั้น
4. การพูดและการฝึกครั้งแรกให้นำเสนอในรูปของกระสวนประโยค หรือประโยคตัวอย่าง แต่ละกระสวนต้องประกอบด้วยโครงสร้างแม่บท (Productive Structure) กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนเกิดการคล่องตัวในโครงสร้างแล้วจะทำให้เขาสร้างประโยคใหม่ขึ้นมาโดยการหาคำศัพท์ใหม่มาแทนที่ การฝึกแบบนี้เรียกว่า Pattern Drills หรือ Structure Drills
5. การนำกระสวนประโยคมาเสนอในชั้นแรก อาจนำเสนอในรูปของบทสนทนาสั้น ๆ ก็ได้
6. การฝึกกระสวนประโยคจะต้องฝึกแบบเข้มข้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดเป็นนิสัย
7. จำนวนคำศัพท์ที่ต้องเรียนควรจะจำกัดมาก จนกว่าผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างต่าง ๆ ได้คล่องขึ้น จึงจะขยายวงศัพท์ออกไป
8. ต้องหลีกเลี่ยงการแปลภาษาต่างประเทศเป็นภาษาแม่หรือการแปลกลับไปกลับมา

ในเดือนเมษายน ปี 1962 ผู้เชี่ยวชาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติได้ประชุมกันที่เมืองแฮมบูร์และเสนอแนะวิธีการสอนภาษาที่สองไว้ดังนี้ (Stern 1963 : 66 - 88)

ต้องให้เด็กสัมผัสกับภาษาที่สองในสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยไม่มีการใช้ภาษาแม่เลย ต้องให้นักเรียนได้ยินภาษา ภายใต้ง่อนไขของการสื่อความหมายตามปกติ การให้เด็กมีโอกาสสัมผัสกับภาษาในสถานการณ์จริง ๆ นี้ยังไม่ใช่การเพียงพอ จำเป็นต้องจัดให้มีการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบในทุกชั้นตอน ซึ่งอาจจะทำได้คือ

1. วัสดุเนื้อหาที่ให้เรียน จะต้องจัดอย่างมีระบบ คำศัพท์และโครงสร้างที่ให้เรียน ต้องได้รับการเลือกอย่างรอบคอบ เช่น คำศัพท์ที่นำมาสอน ควรเป็นคำศัพท์แม่บท จากความถี่ของการใช้ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งสองภาษา เป็นจุดศูนย์กลางความสนใจของประสบการณ์ทางภาษาของเด็กเป็นศัพท์ที่ออกเสียงยาก
2. เน้นความสำคัญของการพูดและการฟัง และการพูดมาก่อนการอ่านและการเขียน ในตอนแรกควรเน้นการออกเสียง จังหวะ เสียงสูง ต่ำ
3. การนำเสนอภาษา ควรกระทำทันทีและตลอดในหน่วยการเรียนรู้ ที่มีความหมาย และกระสรวนการพูดที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง
4. ความก้าวหน้าทางภาษา เป็นเรื่องของการฝึกหัดที่ได้รับการจัดอันดับความยากง่ายอย่างดีแล้ว โดยการเลียนแบบและการอุปมาอุปไมยโครงสร้างต่าง ๆ ที่ได้รับการท่องจำ และฝึกในรูปแบบที่ต่างกันน้อย ๆ
5. ควรมีการเฝ้าองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมของภาษา เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจวัฒนธรรม

จะเห็นว่า การสอนตามหลักภาษาศาสตร์ ในชั้นแรกผู้เรียนจะต้องได้ยินได้ฟังเขียนพูดภาษาต่างประเทศอย่างแท้จริง ฟังมากกว่าพูด และจะพูดในเสียงที่เขาได้ยิน และจะอ่านในสิ่งที่ได้พูดและเขียนในสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิทยา และธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา (กานดา สีนธวานนท์ 2506 : 63 - 65)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

2.1 หลักการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติคือออกแบบขึ้นสำหรับผู้เริ่มเรียนและช่วยให้ก้าวไปสู่ระดับต่อไปได้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจผู้พูดภาษาเป้าหมาย สามารถถ่ายทอดความต้องการและความคิดเห็นได้ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้คำศัพท์ วิธีการสร้างประโยค และรายละเอียดที่เกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ทุกคำ เพียงแต่ทำให้สิ่งที่พูดและเขียนออกมานั้นมีความเข้าใจ การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ได้ถูกออกแบบขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน (Krashen and Terrell. 1983 : 167) บรรยายภาศในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญ และต้องทำให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยลดความวิตกกังวล สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง (Richards and Rodgers. 1986 : 136)

✓ การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เน้นการเสนอปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible input) ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าเขาพร้อมที่จะพูดเรียกว่า Silent period ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะพูด จะตอบสนองคำพูดของครูโดยการปฏิบัติตามคำสั่งด้วยท่าทาง ต่อจากนั้นผู้เรียนจะเริ่มพูดคำเดียว ๆ และประโยคสั้น ๆ การใช้อุปกรณ์การสอน เช่น แผนภูมิ (Charts) รูปภาพ (Pictures) ของจริง (Real) ภาษาท่าทาง (Gestures) จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น

กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ได้ปรับปรุงและนำเอาเทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ มาใช้ เช่น วิธีสอนที่ใช้ภาษาทางกาย Total Physical Response ของ อัชเชอร์ กิจกรรมที่ใช้การเลียนแบบและท่าทาง (Mime) ภาษาท่าทาง (Gestures) กิจกรรมกลุ่ม (Group-work Activities) เป็นต้น ✓

บทบาทของผู้เรียน (Learner Roles) จะไม่เน้นให้เรียนเรื่องกฎ ผู้เรียนจะได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายทีละน้อย กิจกรรมที่ใช้จะเป็นการสื่อสารที่มีความหมาย โดยการใช้ข้อมูลที่เป็นบทความและภาษาท่าทาง ผู้เรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไปตามขั้นตอน

และจะตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะสามารถพูดได้เมื่อไร พูดเกี่ยวกับอะไรและจะแสดงอารมณ์-
การใช้ภาษาอย่างไรบ้าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการพูด (Pre-production Stage) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ทางภาษาโดยที่ยังไม่ต้องตอบสนองโดยการใช้อย่างเป็นเป้าหมาย (Krashen and Terrell
1983 : 76) เช่น เด็กจะแสดงท่าทางตามคำสั่งของครู

2. ขั้นการพูดเริ่มต้น (Early-production Stage) เด็กตอบสนองคำถาม
ของครูโดยใช้คำตอบสั้น ๆ หรือคำเดียว ๆ เติมคำในแผนภูมิ เติมบทสนทนา

3. ขั้นการพูด (Speech-emergent Phrase Stage) เด็กจะมีส่วนร่วมใน
การแสดงบทบาทสมมติ เกม เขียนเรื่องส่วนตัวและความคิดเห็น ร่วมแก้ปัญหาในกลุ่ม

บทบาทของครู (Teacher Roles)

1. ครูต้องเป็นต้นแบบของการใช้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพยายามใช้เวลา
ทั้งหมดให้กับการจัดปัจจัยป้อนที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษาแก่ผู้เรียน

2. ครูต้องสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจ มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้เรียน และช่วยลด
ความวิตกกังวลในชั้นเรียน นั่นคือ ครูต้องไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดก่อนที่เขาจะมีความพร้อม
และแก้ไขข้อผิดพลาดโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน

3. ครูต้องเลือกและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน อุปกรณ์การสอนให้สอดคล้อง
กับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

บทบาทของอุปกรณ์ที่ใช้สอน (The Role of Instructional Materials)

จุดประสงค์ของการใช้อุปกรณ์ก็เพื่อจะทำให้ชั้นเรียนมีความหมาย การใช้ภาษาที่ว่าทาง
จะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ภาษาได้ก็ อุปกรณ์ที่ใช้ต้องสัมพันธ์กับกิจกรรมในชั้นเรียนที่สนับสนุนการ
สื่อสาร การใช้รูปแบบและอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ตารางเวลา แผ่นฉลิว ข้อความในโฆษณา
แผนที่ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เกม เหล่านี้จะช่วยให้เด็กเรียนสามารรถรับรู้คำศัพท์
ได้มากขึ้น และเกิดการรับรู้ภาษาได้รวดเร็ว (Richards and Rodgers. 1986

2.2 ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)
 แครชเชน ได้เสนอสมมติฐาน 5 ประการเกี่ยวกับการรับภาษาที่สองไว้ดังนี้ (Krashen
 and Terrell 1983 : 26 - 39)

1. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการรับ-การเรียนรู้

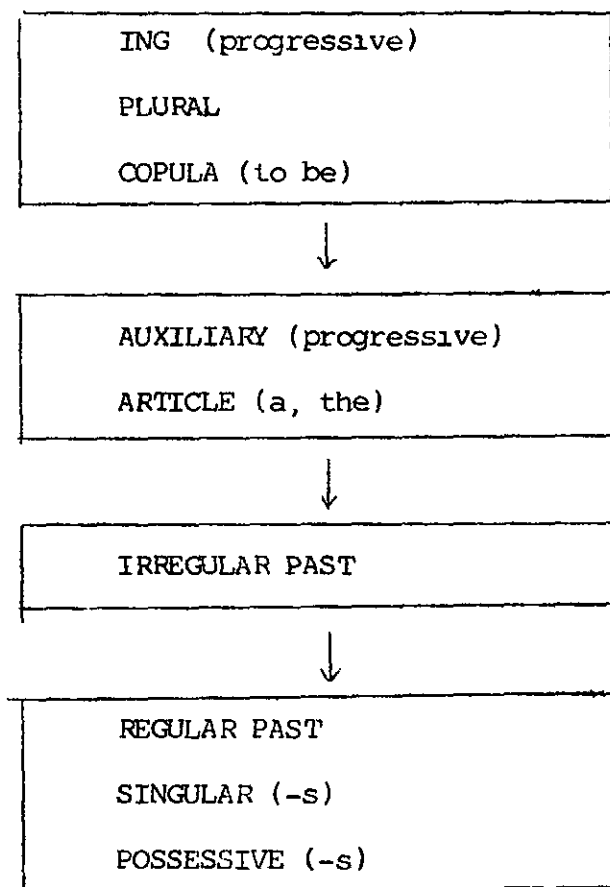
(The Acquisition - Learning Distinction Hypothesis) หัวใจของทฤษฎี
 การรับภาษา อยู่ที่ความแตกต่างระหว่างการเรียน (Learning) กับการรับรู้
 (Acquisition) กล่าวคือการเรียน เป็นกระบวนการเรียนภาษาแบบที่เน้นกฎเกณฑ์และ
 ไวยากรณ์ ผู้เรียนเรียนภาษาโดยนึกถึงกฎอยู่ตลอดเวลา และมีความรู้จำกัดแค่ความรู้ทาง
 ไวยากรณ์ ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้องและรูปแบบ เป็นการเรียนแบบรู้ตัว ในขณะที่
 การรับเป็นกระบวนการเรียนภาษา ที่เน้นความหมายและความสามารถในการสื่อสารและ
 การใช้ภาษา ความรู้ที่ได้จึงประกอบด้วยความรู้ทางไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความหมาย
 เป็นกระบวนการเรียนแบบไม่รู้ตัว และผู้เรียนค่อย ๆ ได้ภาษา ความแตกต่างของการเรียน
 ภาษาทั้งสองระบบ สรุปได้ดังนี้

การเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ (Learning)	การเรียนภาษาแบบเป็นธรรมชาติ (Acquisition)
1. ภาษาที่สองจะเน้นแต่ละจุดแยก องค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ (Macro, Discrete, Fine Tuning) 2. ลักษณะของภาษาเน้นเรื่องกฎ (Usage) 3. ผู้เรียนจะมีความรู้ภาษาจำกัดแค่ทาง ไวยากรณ์ (Linguistic Competence)	1. ภาษาที่สองจะไม่แยกองค์ประกอบของ ภาษา คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ ภาษาแยกกันไม่ได้ (Macro, Global, Net/Rough Tuning) 2. ลักษณะของภาษาที่สองเน้นความสามารถ การใช้ภาษา (Use) 3. ผู้เรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์และ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

การเรียนรู้ภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ (Learning)	การเรียนรู้ภาษาแบบเป็นธรรมชาติ (Acquisition)
4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (Accuracy) และรูปแบบ (Form)	4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความสามารถ ในการสื่อสาร (Fluency) และ ความหมาย (Meaning)
5. เป็นกระบวนการเรียนแบบรู้ตัว (Conscious Learning)	5. เป็นกระบวนการเรียนแบบไม่รู้ตัวและ ค่อย ๆ ได้ภาษา (Unconscious Learning)

2. สมมติฐานเกี่ยวกับการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) เมื่อเร็ว ๆ นี้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการรับภาษาว่าผลการรับกฎโครงสร้างไวยากรณ์ยืนยันว่าสามารถเรียงตามลำดับได้ ผู้เรียนจะสามารถรับโครงสร้างบางอย่างได้เร็วและช้าต่างกัน แม้ว่าจะมีบางคนไม่เห็นด้วย 100 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็มีหลักฐานทางสถิติที่มีนัยสำคัญที่เชื่อถือได้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียงลำดับตามธรรมชาติมากที่สุด และที่สำคัญคือจะมีการศึกษาเรื่อง หน่วยคำ (Morphology) กันมาก บราวน์ (Krashen 1982 : 12 citing Brown n.d) รายงานว่าเด็กที่รับภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ตั้งใจที่จะรับหน่วยคำทางภาษาบางคำ เร็วกว่าคำอื่น ๆ เช่น

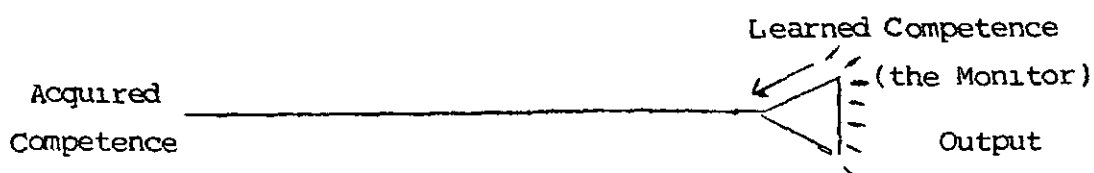
The progressive marker "ing" ในประโยค He is playing baseball.
The plural marker "s" ในวลี two dogs เป็นหน่วยคำแรกที่รับได้เร็ว ในขณะที่จะรับ The third person singular "s" ใน He lives in New York และจะรับ the possessive "s" ใน John's hat ได้ในเวลาต่อมาหลังจากนั้น การจัดลำดับตามธรรมชาติของการรับภาษาที่สอง ต่างจากการเรียงลำดับในภาษาแรก แต่ก็มีบางอย่างคล้ายคลึงกัน แครชเชน (Krashen. 1977) ได้เสนอว่าเฉลี่ยการจัดลำดับภาษาที่สองซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาเปรียบเทียบการรับไวยากรณ์ของหน่วยคำ ที่มีเหตุผลสนับสนุนดังนี้

การวิจัยทางการเรียนภาษาสนับสนุนสมมติฐานนี้

3. สมมติฐานเกี่ยวกับการตรวจสอบ (The Monitor Hypothesis)

อยู่ในสถานะการตรวจสอบ การรับและการเรียนในวิธีที่เฉพาะเจาะจง โดยปกติ การรับจะเป็นการเลียนแบบการเปล่งเสียงภาษาที่สอง และรับผิดชอบเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ขณะที่การเรียนนั้นที่เพียงตรวจสอบ หรือเปลี่ยนรูปแบบการเปล่งเสียงหลังจากเกิดการเรียนรู้แล้ว ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

สมมติฐานการตรวจสอบ แสดงให้เห็นถึงการเรียนกฎเกณฑ์ตามปกติ (Normal Rules) หรือการเรียนแบบรู้ตัว จำกัดเพียงบทบาทในการแสดงออกทางภาษาที่สอง มีงานวิจัยเสนอว่าการแสดงออกทางภาษาที่สอง สามารถใช้กฎการเรียนแบบรู้ตัวก็ต่อเมื่ออยู่บนเงื่อนไข 3 ประการคือ มีเวลาเพียงพอ (Time) ผู้เรียนต้องสนใจรูปแบบ (Focus on form) หรือคิดเรื่องความถูกต้อง และประการที่สาม ผู้เรียนต้องรู้กฎเกณฑ์ ไม่จำเป็นว่าต้องรู้หมดทุกกฎเพียงแต่เราแน่ใจว่านักเรียนได้ทราบบางส่วนก็พอ

4. สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (The Input Hypothesis) สมมติฐานข้อนี้สำคัญมากเพราะเป็นสมมติฐานที่พยายามตอบคำถามว่า เราสามารถรับภาษาได้อย่างไร (How do we acquire language ?) คำตอบก็คือเราสามารถรับไม่ใช่เรียน (Acquire not learn) ภาษาได้จากความเข้าใจปัจจัยป้อน (Comprehensible Input) นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังและอ่าน เป็นจุดสำคัญเริ่มแรกของโปรแกรมภาษา และจะทำให้เกิดความสามารถที่จะพูดหรือเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในเวลาต่อมา ความคล่องแคล่วในการพูด (Speaking Fluency) ไม่สามารถสอนได้โดยตรง แต่ความสามารถในการพูดจะปรากฏหลังจากผู้รับภาษาได้แสดงความสามารถจากการได้รับความเข้าใจของปัจจัยป้อน ผู้เรียนสามารถสร้างความก้าวหน้าในการรับภาษาเป้าหมายขึ้นต่อไปได้ ถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจหน่วยคำ ประธานเอกพจน์รูปที่ 3 ในภาษาอังกฤษ เขาก็สามารถรับรู้หน่วยคำนี้เมื่อเขาได้ยินหรืออ่านข้อความอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถย้ายจากชั้น 1 ซึ่งเป็นระดับความสามารถของผู้เรียนไปยังชั้น 1+1 ซึ่งเป็นชั้นที่ตามมาโดยการเรียงตามธรรมชาติ ผู้สอนสามารถจัดข้อมูลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นหลายวิธี เช่น การใช้อุปกรณ์การสอน การแปลงรูปคำถามให้ง่ายลง การใช้บทความทางภาษาศาสตร์พิเศษ เป็นต้น

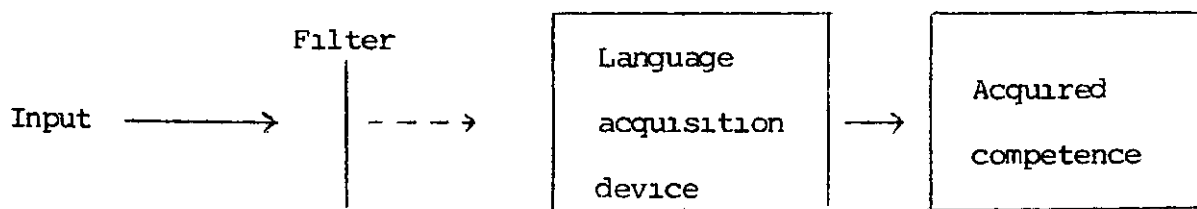
5. สมมติฐานเกี่ยวกับการกลั่นกรองทางจิต (The Affective Filter) เป็นปัจจัยด้านความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการรับภาษาที่สอง ประกอบด้วยส่วนย่อย 3 ประการ

5.1 แรงจูงใจ (Motivation) ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงสามารถรับภาษาที่สองได้ดีกว่า

5.2 ความมั่นใจในตนเอง (Self-confidence) ผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองและจินตนาการแห่งตนดี สามารถรับภาษาที่สองได้ดีกว่า

5.3 ความวิตกกังวล (Anxiety) การลดความวิตกกังวลเป็น การนำไปสู่การรับภาษาที่สอง

ดังนั้นการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) จึงพยายามให้ปัจจัยอื่นที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และลดตัวสกัดกั้นความรู้สึกลง โดยการแสดงในแผนภูมิ

การเรียนภาษาแบบตามธรรมชาติ กิจกรรมที่สอนจะต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ (กาญจนา พรานพาล 1984 : LA2 อ้างอิงมาจาก Prapthal. 1983) เสนอ องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. / บรรยากาศการเรียน (Environmental Component) จะต้องเอื้อต่อการเรียนภาษาเพื่อสื่อสาร สิ่งที่เราจะต้องใกล้ชิดกับผู้เรียน และผู้เรียนเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในการใช้ภาษา กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษา (Language Use) จะเอื้อต่อการเรียนภาษาได้มากกว่ากิจกรรมที่เน้นการเรียนภาษา (Language Usage) เพียงอย่างเดียว

2. / ความสามารถของนักเรียน (Cognitive Component) ผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะสื่อสารได้ สิ่งที่เราจะต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ระดับความสามารถที่เหมาะสม (Optimal Level) คือภาษาที่ยากกว่าความสามารถปัจจุบันเล็กน้อย Krashen เรียกระดับที่เหมาะสมว่า $i + 1$ i คือความสามารถปัจจุบันของผู้เรียน

และ 1 ก่อ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ยากขึ้นได้ อาจเป็นโสตทัศนูปกรณ์ (Visual Aids) หรือประสบการณ์ของผู้เรียน (Knowledge of the world)

3. ความชอบและความพอใจของผู้เรียน (Affective Component) ผู้เรียนจะอยากเรียนภาษาถ้าสิ่งที่เรียนตรงกับความต้องการ และวามสนใจของตนในสถานการณ์นี้ สิ่งกีดกัการเรียนรู้อาจจะน้อยลงและช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

สำหรับการสอนในห้องเรียน แครชเชน กูเลีย และ เบิร์ท (กาญจนา) ปรามพาล 1984 : 3 อ้างอิงมาจาก Krashen, 1982 and Burt 1982) เสนอแนวทาง และเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำให้รู้คำถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ เวลาสอบให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องก่อนและฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาท่าทาง (Non-verbal Responses) ได้และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะหาคำอะไรใช้เกินความจำเป็นของเขา

2. ถ้าสอนในระยะแรกเพื่อให้เกิดโอกาสผู้เรียนไว้ตัวก่อน (Silent Period) ให้ใช้ภาษาแรกได้และถ้าผู้เรียนไม่ตอบสนองก็ปล่อยให้ผ่านไปก่อน

3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้เข้าใจโดยใช้สื่อการเรียนการสอน หรือกิจกรรมทางภาษา

4. ผู้สอนควรมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียน และไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ใช้กันได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมติเป็นภาษาอื่น เมื่อผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ามุ่งที่จะแก้ความผิดทางไวยากรณ์ทุกตัว สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เกรียกผู้สอนอาจใช้ดนตรีและเพลงช่วย

5. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน สามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันจึงเพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

6. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน ที่ที่นักเรียนจะทำได้ไม่อาย เมื่อตอบผิด ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้โดยให้นักเรียนเล่นละคร (Role Playing) และไม่ควรแสดงความรู้สึกว่านักเรียนตอบผิด

7. ไม่ควรทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง เพราะอาจทำให้ผู้เรียนใช้ผิดได้ และไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคในการสอน ควรใช้การแปลอธิบายความหมายเท่านั้น

8. การวิจัยเกี่ยวกับ (Natural Order) ให้ข้อคิดว่ามีบางโครงสร้างที่ผู้เรียนจะเรียนได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่น ๆ เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่ควรหวังว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า จะไม่ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างอื่น ๆ ควรแทรกไว้ในบทเรียนด้วย

9. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ควรมีกิจกรรมที่เน้นเรื่องไวยากรณ์บ้าง เทคนิคในการสอนควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างจะตายตัว (Low-level, Easy rules) และเวลาที่ไม่ควรมากจนเกินไป

10. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนเรียนบทสนทนาที่เขาจะพบจริง ๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียนแล้วนำไปใช้นอกห้องเรียนไม่ได้ เทคนิคการสอนทำได้โดยการสอนบทสนทนาที่เป็นจริง

นอกจากนั้น แครชเชนได้เสนอคุณลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับภาษาไว้ดังนี้ (Krashen. 1982 : 138 - 139)

1. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมนั้นต้องมีความหมาย (Comprehensible) จุดประสงค์ในชั้นเรียนของวิธีสอนตามธรรมชาติ คือให้ปัจจัยป้อนที่มีความมุ่งหมายแก่เด็กโดยครูจะให้ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ง่าย

2. ต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (Interesting and relevant) เทอเรลได้เสนอว่า กิจกรรมที่นำมาใช้ก็องลดความวิตกกังวลในการรับรู้และสนทนาในเรื่องใกล้ตัว

3. ต้องไม่จัดลำดับของกฎไวยากรณ์ (Not grammatically sequenced) จุดเด่นในชั้นเรียน จะไม่เน้นการเรียนไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย

4. ต้องมีปริมาณ (Quantity) เพียงพอ ในชั้นเรียนต้องจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมายและมีปริมาณที่เหมาะสม

5. ระดับความลดความวิตกกังวล (Affective filter level) จะมีการลดความวิตกกังวล กล่าวคือ นักเรียนไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าเขาจะพร้อมอีกครั้ง มีการแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งต้องคำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนด้วย

6. การจัดอุปกรณ์เพื่อการสนทนา (Tools for conversation) กระบวนการนี้จะถูกเสนอในลักษณะของบทสนทนาสั้น ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้สนทนากับเจ้าของภาษา และเป็นเรื่องที่คาดว่าผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียนได้

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติออกแบบสำหรับการพัฒนาทักษะสื่อสารเบื้องต้น เป็นรายบุคคลทั้งทักษะการพูดและการเขียน กล่าวคือ ให้มีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เรียน โดยภาษาที่สอง ฟังการสนทนาของบุคคลอื่น ฟังประกาศในสถานที่สาธารณะ ขอรบรายละเอียด ข้อมูลจากบุคคลอื่น สามารถฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์และอื่น ๆ สามารถอ่านและเขียน โน้ตย่อถึงเพื่อนหรือคนงาน อ่านและกรอกรายละเอียดแบบฟอร์มได้ อ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัว และสามารถอ่านหนังสือสิ่งบันเทิงทั่วไปได้ ครูผู้สอนหวังให้นักเรียนสามารถใช้หน้าที่ของภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้สามารถเข้าใจภาษาเป้าหมายของผู้พูด เขาสามารถสร้างความเข้าใจได้ชัดเจน โดยไม่ต้องสนใจความถูกต้องเรื่องไวยากรณ์

สำหรับเรื่องบทบาทของไวยากรณ์ในการวางเป้าหมายของการสื่อสาร (The Role of Grammar in Setting Goals) แครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell. 1983 : 71 - 75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์และจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กันว่าการสื่อสารเกี่ยวกับหัวเรื่อง (Topic) ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ (Situation) ก็จะมีหน้าที่ (Function) ทางภาษา ซึ่งแสดงออกในลักษณะของโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ เช่น ถ้าเด็กเรียนเรื่องการสั่งอาหารในภัตตาคาร (Order meal in restaurant) อย่างน้อยต้องเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ดังนั้นในกลวิธีการสื่อสาร คำศัพท์ และโครงสร้าง เป็นส่วนสำคัญขึ้นกันที่จะต้องพิจารณา

ถ่วงเป้าหมายของการสื่อสารโดยทั่วไปนั้น มีการวางแผนหลักสูตรเชิงสื่อสาร (Communicative Syllabus) โดยใช้ขั้นตอน 3 ขั้นสำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลและการใช้หัวเรื่อง และสถานการณ์ (Topics and Situations) ที่คล้ายคลึงกันดังนี้

1. ขั้นแรก คือการลดทอนทัศนคติทางด้านความรู้สึก (Lowering the Affective Filter) โดยการให้นักเรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ ซึ่งเขาสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ เราเรียกว่า ขั้นเอกลักษณ์รายบุคคล (Personal Identification Stage) เด็กเรียนรู้ที่จะบรรยายเรื่องของตัวเอง ครอบครัวและเพื่อนเป็นภาษาเป้าหมาย ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและน่าสนใจ

2. ขั้นที่สอง เป็นการให้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ง่ายแก่เด็ก เกี่ยวกับประสบการณ์ (Experiences) และให้โอกาสเด็กได้สนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ของคนรวมไปถึงการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ปกติธรรมดา

3. ขั้นที่สาม ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเห็น (Opinion) มีการอภิปรายในเรื่องการเมือง สิทธิชน การสมรส ครอบครัว และอื่น ๆ เป็นการแสดงความสามารถของนักเรียน

กิจกรรมในชั้นเรียนเบื้องต้น (Classroom Activities in Early Stages)

กิจกรรมที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Activities) เนื่องจากครูไม่ต้องการบังคับให้เด็กพูดภาษาเป้าหมายจนกว่าจะมีความพร้อม หรือเกิดกระบวนการรับภาษาขึ้น ในช่วงแรกห้องเรียนกิจกรรมที่เด็กสามารถเข้าใจได้ กล่าวคือ ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษา แต่ยังไม่ต้องตอบสนอง

ในการฝึกนั้น มีเทคนิคมากมาย วิธีหนึ่งซึ่งได้พัฒนาและปรับปรุงโดย เจม อัสเซอร์ เรียกว่า The Total Physical Response (TPR) เป็นวิธีการที่ครูออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเนื่องจากเด็กไม่สามารถตอบสนองทางคำพูดได้ คำสั่งแรก ๆ ควรเป็นท่าง่าย ๆ เช่น stand up, raise your right hand เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายกับวิธีนี้ได้ ครูสามารถใช้เด็กเป็นตัวอย่างในการสอนได้ คำถามง่าย ๆ เช่น What is your name ? หรือ What is the name of the woman with short blond hair ? เป็นวิธีการที่ทำให้เด็กจำชื่อเพื่อนด้วยกันได้ โดยที่เขาไม่รู้สึกว่ากำลังเรียน เป็นวิธีการลดทอนทัศนคติทางด้านความรู้สึกได้ดีมาก

การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เช่น รูปภาพจากวารสาร ก็สามารถนำมาใช้ได้ โดยครูให้เด็กหาภาพมาแล้วครูนำแผ่นที่ละภาพและพูดเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ ต่อมาก็ส่งผ่านไปยัง

เด็กแต่ละคนดู และให้จำชื่อเจ้าของภาพ ตัวอย่างเช่น Tom has the picture of the sailboat. ครูถามว่า Who has the picture with the boat ? เด็กที่เป็นเจ้าของจะถูกขานชื่อ ผู้ที่ถูกเอ่ยชื่อก็จะรู้สึกภาคภูมิใจ นับเป็นผลดีทางจิตใจทางหนึ่ง การใช้รูปภาพยังสามารถผนวกกับวิธี TPR ได้ เช่น เด็กมีภาพหนึ่งอยู่ ครูถามว่า If there is a woman in your picture, stand up. If there is something blue in your picture, touch your right shoulder. การที่ครูจะทำให้ปัจจัยป้อนง่ายยิ่งขึ้น วิธีหนึ่งที่สามารถทำได้คือ การย้ำและถอดความ (Repetition and Paraphrase) เช่น There are two men in this picture. Two. One, two (counting) They are young. They are two young men. At least I think they are young. ครูสามารถย้ำคำถามอย่างเป็นธรรมชาติโดยที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญ

การจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง

เมื่อครูไม่ต้องการบังคับให้นักเรียนพูดภาษาเป้าหมาย จนกว่าเขาจะพร้อมนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมายให้กับนักเรียน กล่าวคือต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาที่ไม่ต้องตอบตนเองเป็นภาษาพูด เทคนิควิธีหนึ่งซึ่งเหมาะสมกับกิจกรรมขั้นนี้ที่สุดคือ การสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ของ อัสเซอร์ (Krashen and Terrell. 1983 : 75 - 76) ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้มาจากหลักการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งตามทฤษฎีแล้วเด็กจะมีความสามารถในการฟังสูง เด็กจะสามารถทำความเข้าใจได้ก่อนที่จะพูดเป็น อัสเซอร์ เชื่อว่าความเข้าใจในด้านการฟังของเด็ก ไม่เพียงแต่จะดีกว่าทักษะการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะในการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมองและระบบประสาทสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด ฉะนั้นในการเรียนการสอนภาษาที่สองซึ่งจะให้ได้ผลดี ควรพิจารณาขั้นตอนของการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ โดยพิจารณาความสำคัญของการฟังและความเข้าใจก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ

ทฤษฎีการสอนของ อัชเชอร์ มีหลักสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (สุดา ชาตรีนันท์ 2529 : 15 - 18)

1. ความเข้าใจในภาษาพูดควรจะพัฒนาก่อนการพูด นั่นคือ การพูดภาษาที่สอง ด้วยความมั่นใจ ผู้เรียนต้องฟังภาษานั้น ๆ อย่างถูกต้อง ชัดเจนและแม่นยำก่อนจนพร้อมที่จะพูด

2. ความเข้าใจในภาษาที่สอง ควรจะได้พัฒนาโดยวิธีให้ผู้เรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติตามดังนั้นการใช้ประโยคคำสั่งกลไกที่สำคัญ ผู้สอนสามารถควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนได้

3. ไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ภาษาที่สอง จากทักษะในการฟังอยู่ผู้เรียนแต่ละคนจะเริ่มพูด และสามารถพูดได้ตามธรรมชาติเมื่อมีความพร้อม

การสอนแบบ TPR ในชั้นแรกจะมุ่งทักษะด้านการฟังและตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที โดยผู้สอนพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติพร้อมไปกับผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนลองกระทำด้วยตนเองโดยไม่มีแบบจากครูในการให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้คำผิดนั้น อัชเชอร์ เห็นว่าหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเริ่มพูดแล้วผู้เรียนจะพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เรียนในขณะนั้น ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็ควรแก้ไขอย่างนุ่มนวล ตามความหนาเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ควรแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม

การฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ดี ขึ้นอยู่กับ การฟังที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย ถ้าให้ผู้เรียนเริ่มฝึกพูดตั้งแต่เริ่มเรียน ความผิดพลาดจะมีมาก และเป็นสิ่งขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้ฝึกทักษะการฟังก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดี สามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษากว้าง

การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการรับภาษา

หลักของการจัดชั้นเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ คือ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการรับภาษา เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ในเหตุการณ์มากกว่าการเรียนรู้ฝึกหัดไวยากรณ์แบบรู้ตัว แต่ละกิจกรรมถึงไปที่หัวเรื่องเฉพาะ และสถานการณ์ โดยกิจกรรมนั้น ๆ จะมีรูปแบบเฉพาะหรือ

มีโครงสร้าง จุดประสงค์ของกิจกรรมคือ การทำให้ปัจจัยป้อนง่ายขึ้นแก่ผู้เรียน ไม่ใช่การสอน โครงสร้างใด ๆ แคร่เช่นได้แต่เฉพาะการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการรับภาษา เป็น 4 กลุ่มคือ (Krashen and Terrell 1983 . 99 - 124)

1. กิจกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ (Affective-humanistic)
2. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving)
3. เกม (Games)
4. เนื้อหา (Content)

1. กิจกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ (Affective-humanistic)

กิจกรรมนี้พยายามที่จะรวมความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการการปฏิสัมพันธ์ ความรักและประสบการณ์ของผู้เรียน แม้ว่ากิจกรรมนี้จะไม่สามารถใช้กับครูหรือนักเรียนได้ทุก กิจกรรม แต่ก็มีความสำคัญสำหรับนักเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และที่สำคัญคือ ต้องการ กิจกรรมการรับภาษาที่เป็นเนื้อหา เช่น สิ่งที่นักเรียนกำลังพูด และครูผู้สอนพยายามที่จะลด การสกัดกั้นด้านความรู้สึก กิจกรรมเหล่านี้คือ

1.1 บทสนทนา (Dialogs)

เป็นการใช้บทสนทนาแบบเปิด เพื่อให้เด็กได้แสดงความสามารถในขั้นต้น บทสนทนาที่ใช้จะสั้นและน่าสนใจ สามารถวัดความถี่ครั้งเริ่มของเด็ก นอกจากให้เด็กได้ใช้ความคิดของคนแล้ว ครูยังสามารถให้เด็กได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ โดยการใช้ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ

1.2 การสัมภาษณ์ (Interviews)

เป็นการให้เด็กจับคู่กันซักถาม โดยครูเตรียมชุดของคำถามให้ในขั้นแรก การสัมภาษณ์อาจทำเป็นตารางเขียนบนกระดาน หรือใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาเพียงคำเดียว ๆ หรือข้อความสั้น ๆ เช่น

What's your name ? My name is _____

Where do you live ? I live in _____.

Do you study or work ? I _____.

การสัมภาษณ์ที่ดีที่สุด คือ การใช้เหตุการณ์ที่น่าสนใจในชีวิตของเด็ก เช่น คำถามเมื่อตอนเขาเป็นเด็ก การสัมภาษณ์วิธีอื่น ๆ คือ การเลือกบทบาทของบุคคลสำคัญ ให้ทั้งสองคนคิดคำถามและคำตอบเอง

การสัมภาษณ์ในวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินิยม ตามปกติแล้วจะมีสถานการณ์ที่ชัดเจนหรือเล็งไปที่หัวเรื่อง การสัมภาษณ์เรื่องที่เด็กสนใจและตรงกับความต้องการ จะทำให้ประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการสัมภาษณ์เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยในกระบวนการรับภาษา โดยการลดสิ่งสกัดกั้นความรู้สึก เป็นการปฏิสัมพันธ์ต่อกันที่มีความหมายในการใช้ภาษาเป้าหมายสามารถใช้ได้ทั้งแบบกิจวัตรและแบบแผน

1.3 การเรียงลำดับขั้น (Preference Ranking)

เป็นกิจกรรมที่ฝึกเด็กพูด โดยใช้เอกสารแจกให้นักเรียนแต่ละคนเรียงลำดับความชอบของคนเป็นลำดับที่ หนึ่ง สอง สาม เช่น

My favorite summer activity is

- swimming
- reading novels
- playing tennis

ต่อมาครูประเมินผลโดยการพูดคุยซักถามถึงเหตุผลที่นักเรียนเลือกอะไรเป็นลำดับแรกและต่อ ๆ ไป

1.4 แผนภูมิส่วนตัวและตาราง (Personal Charts and Tables)

การเสนอตารางการกระทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นการจัดปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจง่าย โดยต้องการให้ตอบเพียง คำเดียว หรือคำตอบสั้น ๆ ครูจะประเมินโดยการสนทนาซักถามแบบธรรมชาติ เทคนิคที่ใช้กับแผนภูมิคือ การซักถามความคิดเห็นของนักเรียน

1.5 กิจกรรมการใช้จินตนาการ (Activities Using the Imagination) มีวิธีการง่าย ๆ ก็คือ ให้นักเรียนนิมิตตาและจินตนาการถึงสถานที่ที่สนุกหรือน่ากลัว ก่อนหน้านั้นเรียกอาสาสมัครออกมาบรรยายเรื่องของคนที่เหมือนฟังและซักถาม จุดสำคัญ

ของกิจกรรมนี้คือ เรื่องที่จะให้เด็กจินตนาการต้องตรงกับความสนใจของเด็ก ครูผู้สอนจะประเมินผลกิจกรรมขั้นนี้โดยการซักถาม การวิพากษ์วิจารณ์ เสนอแนะและการโต้ตอบ

2. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-Solving Activities)

2.1 งานและชุดเรื่อง (Tasks and Series)

ในรูปแบบของงาน (Tasks Model) ครูและนักเรียนเลือกกิจกรรมเฉพาะ โดยมีจุดประสงค์เพื่อบรรยายส่วนประกอบของกิจกรรม มีขั้นตอน 3 ขั้น คือ ขั้นแรก ครูแนะนำคำศัพท์ที่จำเป็น ต่อมาครูและนักเรียนช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์ และขั้นสุดท้ายอภิปรายโดยซักถามและพูดคุยถึงกิจกรรมเกี่ยวกับชีวิตของนักเรียนเป็นการสรุป ถ้าเป็นไปได้นักเรียนสามารถใช้ภาษาทางโดยใช้วิธี TPR เข้าช่วย เช่น

Good morning

- 1 It's seven o'clock in the morning.
2. Wakes up
3. Stretch and yawn and rub your eyes.
4. Get up
5. Do your exercises.
6. Go to the bathroom.
7. Wash your face.
8. Get dressed.

etc.

สำหรับการสร้างเรื่อง ครูสามารถใช้ชุดภาพการกระทำ ซึ่งสามารถสร้างเป็นเรื่องได้ โดยให้เด็กได้ใช้ความคิดเห็นสร้างสรรค์แต่งเรื่องเอง ครูคอยช่วยเหลือการจินตนาการโดยการซักถาม แต่ละขั้น ๆ ไปว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น และต่อไปจะเป็นอย่างไร จนแต่งเป็นเรื่องได้

2.2 แผนภูมิ แผนกราฟ และแผนที่ (Charts, Graphs and Maps)

หนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการสอนอย่างดี เพราะเป็น การสร้างสถานการณ์ในการสื่อสารให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อมูล ดังนั้นข้อความต่าง ๆ จึงเป็นจุดที่น่าสนใจ ตารางที่ใช้ เช่น ตารางเวลาและอัตราค่าโดยสาร แผนที่ก็สามารถใช้ แบบเดียวกับแผนภูมิ (Charts) ตาราง (Tables) และแผนกราฟ (Graph) กิจกรรมที่เป็นการหาตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่ ในกรณีของผู้เริ่มเรียนซึ่งจำกัดเกี่ยวกับ เรื่องของการใช้ภาษา ครูสามารถใช้บทสนทนาแบบเปิด เช่น

A Can I help you ?

B Where's the _____ ?

A It's on _____.

นอกจากนี้ครูสามารถนำแผนที่ของสถานที่ หรือเมืองที่นักเรียนสามารถไปเที่ยว เรียกว่า "แผนที่นักท่องเที่ยว" (Tourist Maps) มาให้นักเรียนได้ฝึก โดยให้นักเรียน 2 คน ซักถามหาหนทางหรือสถานที่แก่กันและกัน คล้ายกับการลัดช่องว่างของข้อมูล

2.3 การพัฒนาการพูดในสถานการณ์เฉพาะอย่าง (Developing Speech for Particular Situations)

เป้าหมายของวิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ต้องการเตรียมผู้เรียน ใ้ใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์เฉพาะอย่าง ซึ่งก็ให้เสนอการใช้บทสนทนาแบบเปิดและ ประโยคเปิด-ปิด (open-ended) เช่น

Student 1 (clerk) May I help you ?

Student 2 (customer) • Yes, I'd like---please.

Student 1 • Here you are. That will
be _____. (amount)

ครูผู้สอนสามารถกำหนดสถานการณ์อื่น ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกคิด และประเมินผล โดยพิจารณาการตอบของนักเรียน สามารถตรวจสอบการใช้ภาษาว่าถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์เพียงไร และแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2 แผนภูมิ แผนกราฟ และแผนที่ (Charts, Graphs and Maps)

หนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการลงอย่างดี เพราะเป็นการสร้างผลและการตีในการสื่อสารใต้น้ำเรียนมีส่วในการค้นหาข้อมูล ถึงนั้นข้อความต่าง ๆ จึงเป็นจุดที่น่าสนใจ ตารางที่ใช้ เช่น ตารางเวลาและอัตราค่าโดยสาร แผนที่ที่สามารถใช้แบบเกี่ยวกับแผนภูมิ (Charts) ตาราง (Tables) และแผนกราฟ (Graph) กิจกรรมนี้เป็นการหาคำแทนที่ถึงของอาคารสถานที่ ในกรณีของผู้เรียนเรียงเรียงจำกัดเกี่ยวกับเรื่องของการใช้ภาษา ครูสามารถใช้บทสนทนาแบบเปิด เช่น

A Can I help you ?

B Where's the _____ ?

A It's on _____ .

นอกจากนี้ครูสามารถนำแผนที่ของสถานที่ หรือโรงเรียนของตนเองมาสอนได้ เรียกว่า "แผนที่นักท่องเที่ยว" (Tourist Maps) มาให้นักเรียนได้ฝึก โดยให้นักเรียน 2 คน ศึกษาค้นหาเมืองหรือสถานที่ที่กำหนด และถามคำถามว่า "วางข้อมูล"

2.3 การพัฒนาการพูดในสถานการณ์เฉพาะหน้า (Developing Speech for Particular Situations)

เป้าหมายของวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการรวมตัว คือ การเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์เฉพาะอย่าง จึงได้เสนอการ "สนทนาแบบปลายเปิด (close - ended) และประโยคแบบปลายเปิด (open - ended)

Student 1 (clerk) May I help you ?

Student 2 (customer) Yes, I'd like -- please

Student 1 Here you are That will

be _____ (amount)

ครูผู้สอนสามารถกำหนดสถานการณ์อื่น ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกฝึก และรวบรวมโดยการพิจารณาการตอบของนักเรียน สามารถตรวจสอบการใช้ภาษาว่าถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ และเข้าใจหรือไม่

2.4 การโฆษณา (Advertisements)

การอ่านโฆษณาก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้แก้ปัญหา ข้อความสามารถหาจาก สิ่งพิมพ์หรือวารสาร สำหรับเด็กในชั้นต้นควรเป็นการเรียนเกี่ยวกับราคาและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับจำนวนนับ เช่น

How much does a twin-size bedspread cost ?

What is the telephone number of the Fox Hill Mall ?

3. เกม (Games)

ผู้สอนภาษาสามารถใช้เกมในการสอนภาษาในชั้นเรียน เป็นการกระตุ้นความสนใจได้อย่างมาก การใช้เกมเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการรับภาษา เป็นประสบการณ์ที่สำคัญในกระบวนการรับภาษา นักเรียนจะรับภาษาได้ดีก็ต่อเมื่อกิจกรรมที่ใช้สามารถทำให้เข้าใจได้ง่าย เด็กส่วนมากจะสนใจผลของเกม ครูสามารถจัดเกมได้หลายรูปแบบทั้งเพื่อความเพลิดเพลินและการแข่งขัน โดยแบ่งเป็นทีม จำกัดเวลา

เกมส่วนมากมีส่วนประกอบจากการแก้ปัญหา กิจกรรมการแก้ปัญหาในส่วนการแก้ปัญหานั้น สามารถจัดแสดงโดยใช้เกมได้ ประเภทของกิจกรรมการแก้ปัญหาพื้นฐานแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ กิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักเรียน และกิจกรรมที่แสดงออกเป็นรายบุคคลซึ่งไม่ได้ใช้กิจกรรมทางวาจา นอกจากนี้เกมยังรวมไปถึงการเดา เกมการเดาที่รู้จักกันดี เช่น เกม 20 คำถาม (Twenty Questions) สามารถนำมาใช้ในชั้นเรียนได้หลายแบบ โดยนักเรียนคนหนึ่ง ถมบัตรตนเองเป็นบุคคลสำคัญแล้วให้นักเรียนคนอื่นตามคำถาม และนักเรียนที่เป็นก็ตอบเพียง Yes หรือ No

4. กิจกรรมเนื้อหา (Content)

การใช้กิจกรรมเนื้อหาที่มีจุดประสงค์เพื่อให้เรียนสิ่งใหม่นอกเหนือจากภาษา เช่น ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปะ และดนตรีในภาษาเป้าหมาย ในกิจกรรมการรับภาษาอื่น ๆ จุดสำคัญอยู่ที่การดึงดูดความสนใจของเด็ก และช่วยให้เกิดปัจจัยป้อนที่เด็กเข้าใจได้ง่าย ตัวอย่างของกิจกรรมเนื้อหา ได้แก่ การฉายสไลด์ (slide shows) แผ่นรูป

(panels) การรายงานและการแสดงผลงานเป็นรายบุคคล กิจกรรมการบอกเล่า คนตรี
ภาพยนตร์ รายงานทางโทรทัศน์ ข่าวกระจายเสียง การอ่านและพิจารณาวัฒนธรรม

* เทคนิคการจัดกลุ่มสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา (Grouping Techniques for
Acquisition Activities)

การจัดปัจจัยป้อนให้สามารถเข้าใจง่าย เป็นส่วนสำคัญในการรับภาษา สำหรับเด็ก
ที่เริ่มเรียนครูผู้สอนต้องใช้เวลาเพื่อให้จัดปัจจัยป้อนให้แก่นักเรียนโดยตรงและจัดกิจกรรม
ซึ่งนักเรียนได้มีโอกาสในการพูดภาษา การเลียนแบบจากครูและเพื่อนในชั้นก็เป็นการช่วย
นักเรียนให้ทางหนึ่ง

คริสตีสันและเบสซาโน (Christison and Bassano อ้างอิงมาจาก
Krashen and Terrell. 1983 : 124 - 127) ได้พัฒนากิจกรรมในการจัดกลุ่มออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. การสร้างใหม่ (Restructuring)
2. จุดศูนย์กลางเดียว (One-centered)
3. การรวมกลุ่ม (Unified group)
4. กิจกรรมคู่ (Dyads)
5. กลุ่มเล็ก (Small groups)
6. กลุ่มใหญ่ (Large groups)

1. กิจกรรมการสร้างใหม่ (Restructuring) กิจกรรมการสร้างใหม่
ต้องการให้นักเรียนเดินไปทั่วห้องและปฏิบัติสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กิจกรรมนี้ดีมากสำหรับเด็ก
ผู้เริ่มเรียนซึ่งยังไม่รู้จักกันมาก่อน

2. จุดศูนย์กลางเดียว (One-centered) กิจกรรมจุดศูนย์กลางเดียว
เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนอาสาสมัครหนึ่งคน พูดภาษาและคอยถามจากเพื่อน เป็นการช่วย
นักเรียนที่มีนิสัยเขินอายให้กล้าใช้ภาษา

3. การรวมกลุ่ม (Unified group) ในชั้นเรียนกลุ่มที่ใช้อาจมีหลายขนาด และหลายกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะมีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มแต่ละกลุ่มนั้น จุดสำคัญคือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมให้เกิดผลสำเร็จ เช่น การสร้างเรื่องให้มีจำนวนประโยคเท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม โดยแต่ละคนจะเขียนประโยคลงในแผ่นกระดาษ แล้วสลับหยิบขึ้นมาชิ้นหนึ่ง ให้นักเรียนจำสิ่งที่ตนเขียนแล้วนำเรื่องไปส่งผู้สอนเมื่อได้รับสัญญาณ ให้แต่ละกลุ่มพยายามสร้างเรื่องโดยเรียงลำดับใหม่ กลุ่มแรกที่เสร็จก่อนให้เล่าเรื่องนั้น

4. กิจกรรมคู่ (Dyads) กิจกรรมคู่เป็นการให้โอกาสนักเรียนและคู่สนทนา ได้ฝึกการพูดภาษาในช่วงเวลาเรียน แบบที่มีการสื่อสารอย่างจริงจังของกิจกรรมตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

5. กลุ่มเล็ก (Small group) กิจกรรมกลุ่มเล็ก มีประโยชน์ในกิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติครูผู้สอนอาจจะใช้กิจกรรมการรับภาษากับกลุ่มเล็ก ๆ โดยเฉพาะ การแก้ปัญหาและการขอข้อมูลก่อนจะให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น

6. กลุ่มใหญ่ (Large group) โดยปกติมีประมาณ 7 ถึง 15 คน หรือทั้งชั้น

กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

1. การสอนการออกเสียง (Pronunciation)

ในชั้นเรียนภาษาเริ่มต้น เป็นเรื่องที่เสียงไม่ได้ เนอเชลและซูเทอร์ (Krashen and Terrell 1983 : 89 - 90 citing Purcell and Suter. n.d.) ได้สำรวจผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และสรุปว่าความถูกต้องในการออกเสียงสัมพันธ์กับภาษาแรกของผู้เรียน ความสามารถในการออกเสียงหรือการใช้สำเนียงที่ดีสามารถรับได้ในการเรียนกฎการออกเสียงแบบรู้ตัว แต่สำหรับชั้นเริ่มเรียนมีสิ่งสำคัญที่ต้องตั้งใจคือ การแสดงออกภาษาอังกฤษ (Performance) สมมติฐานที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสามารถในการออกเสียงคือ การรับภาษาจริงและอย่างรวดเร็ว แต่ผู้พูดนั้นยังไม่สามารถพูดได้เพราะยังไม่คุ้นเคยกับการใช้สำเนียงความเป็นจริง ดังนั้นเด็กจะย้อนกลับไปใช้การออกเสียงแบบภาษาแรกของตน วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไม่ยืนยันว่าจะใช้กิจกรรมเฉพาะใด ๆ ในการสอนการออกเสียง โดยเฉพาะในชั้นเริ่มเรียน

ในช่วงแรกก่อนจะมีการฝึกออกเสียง ควรให้เด็กเรียนรู้ให้พัฒนาความรู้สึก (feel) ของการออกเสียงก่อน เช่น ให้มีการเลียนแบบหรือว่าตามครู ส่วนมากจะใช้แนวทางการฝึกที่นิยมทั้ง-พูด (Audiolingual method) เป็นการกระตุ้นการพัฒนาศักยภาพการออกเสียง กิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ขึ้นันั้น แม้ว่าเด็กจะไม่ถูกบังคับให้ว่าตามคำหรือวลีใหม่ในทันที แต่บางคนก็ใช้ว่าตามและเลียนแบบการออกเสียงนั้น ขณะที่บางคนฟังก็ได้อย่างเดียว

สรุปว่า การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไม่ได้ได้สรุปวิธีการสอนออกเสียงแต่เด็กในชั้นที่เมื่อเหมาะสม แล้วอาจจะเห็นว่าด้วยการจัดรูปแบบที่มีคุณภาพในคำนำปัจจัยป้อน ที่สามารถเข้าใจง่าย ก่อนที่จะมีการพยายามให้เด็กได้ฝึกใช้เสียง

2. การสอนคำศัพท์ (Vocabulary)

คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการสื่อสาร ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถจำความหมายของคำ ก็จะไม่สามารถใช้ทศนาได้ เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการรับภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับการทำปัจจัยป้อนให้เข้าใจง่ายขึ้น และใช้ความสามารถในการจำความหมายของส่วนประกอบในการแปลเสียง ดังนั้นการรับภาษาจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากไม่เข้าใจคำศัพท์

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สอนคำศัพท์โดยให้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ เกิดรับคำใหม่เมื่อได้ยินการออกเสียงหรืออยู่ในประโยคใด ๆ ดังนั้นการเดาคำศัพท์ในรูปแบบเป็นการสอนโดยตรง เช่น การท่องจำหรือแบบที่เดาคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็น แต่อย่างไรก็ตามไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่าการเดาจะช่วยให้มาก เพราะการเรียนคำศัพท์โดยการท่องจำหรือเดาก็ได้ช่วยให้มีการจำอย่างถาวร แต่การรับคำศัพท์ได้จริงเป็นกระบวนการจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเป็นการเสนออย่างมีความหมาย สถานการณ์การสื่อสารที่แท้จริง การเตรียมการสอนคำศัพท์ ครูผู้สอนจะต้องเตรียมรายการของคำศัพท์สำคัญ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึงความเข้าใจ ซึ่งเป็นการสอนโดยการใช้สื่อของภาษาที่สอง วิธีนี้ครูต้องอธิบายคำศัพท์ที่สำคัญก่อนเริ่มการเรียน

จุดประสงค์ของการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติคือ การจัดเสนอคำศัพท์ให้เพียงพอที่จะนำไปใช้นอกห้องเรียนได้ และเป็นการจูงใจนักเรียนให้สามารถรับภาษาที่สองได้ต่อไป

การที่จะไปถึงจุดนี้ต้องมีการพัฒนาให้รักเรียนมีความจำด้านศัพท์ให้มากเพียงพอที่จะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

3. การสอนโครงสร้างไวยากรณ์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ ✓

3.1 การอธิบายกฎไวยากรณ์ (Grammar Explanation)

3.2 แบบฝึกหัดในการเรียน (Learning Exercises)

3.1 การอธิบายกฎไวยากรณ์ (Grammar Explanation) การอธิบายเกิดจากครูและบทความ (text) แต่ก็ต้องหลีกเลี่ยง การอธิบายไวยากรณ์แบบปากเปล่าในชั้นเรียน เพราะว่าจะไม่ทำให้เกิดกิจกรรมการรับภาษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงในกรณีที่นักเรียนสามารถใช้บทความไวยากรณ์ เขาก็นับเรียนได้ด้วย ครูผู้สอนต้องช่วยจัดปัญหาหรือข้อสงสัยของนักเรียน โดยการใช้ภาษาเป้าหมายอย่างง่าย ๆ และสั้น ๆ ไม่ควรใช้ภาษาของผู้เรียนแต่ถ้าในกรณีจำเป็นจริงก็อาจใช้ไวยากรณ์เล็กน้อย เพราะการใช้ภาษาเป้าหมายสามารถให้ปัจจัยป้อนเพื่อการรับภาษา

3.2 แบบฝึกหัดในการเรียน (Learning Exercises)

แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ เช่น โครงสร้างและหน่วยคำ (Syntax and morphology) มีรูปแบบหลักอยู่ 3 ประการคือ (1) การฝึกโดยการเขียน (Written grammar) (2) การฝึกแบบฟังพูด (Audiolingual) (3) การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร (Communicative grammar drills)

แบบฝึกหัดในการเขียนไวยากรณ์ (Written grammar exercises) ส่วนมากพบในหนังสือเรียนมาตรฐานทั่วไป เป็นการให้นักเรียนใช้คำที่ถูกต้อง เช่น

Choose the correct past tense form :

a. I ____ to the store. (run)

b. The boy ____ a new shirt. (choose)

แบบฝึกหัดที่ใช้สอนโครงสร้างที่ใช้การเชื่อมประโยคช่วยส่วนขยาย เช่น

a This is my sister. She lives in Kansas

(This is my sister who lives in Kansas)

b. He found the note. I left him the note

(He found the note that I left him)

การฝึกแบบฟัง-พูด เป็นวิธีการฝึกการเสนอรูปแบบประโยค แล้วออกเสียงให้ฟัง
นักเรียนว่าตาม ต่อจากนั้นครูให้ทำ เสร็จแล้วให้นักเรียนใหม่ทั้งประโยค ครูจะพอล้ำคำตอนที่
ถูกต้องให้นักเรียนว่าตามอีกครั้ง

* การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร กล่าวจากสอง วิธีที่กล่าวมาเดิม เป็นการให้เนื้อหา
ที่เป็นจริง และมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียน เช่น

Your friend Marie is visiting. Ask her if she wants to
go to the following places.

Example Beach. Do you want to go to the beach ?

(1) lake (2) movie (3) park (4) mountains

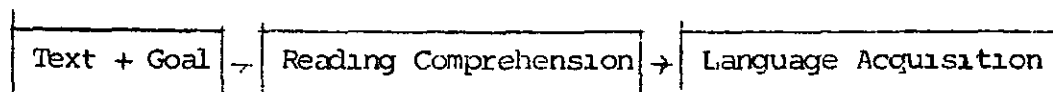
(5) grocery (6) shopping center

การฝึกแบบสื่อสารใกล้เคียงกับกิจกรรมการรับภาษามากที่สุด เพราะมีข้อความที่
สามารถสื่อสารได้ แต่อย่างไรก็ตาม การฝึกแบบนี้ยังเป็นการฝึกแบบฝึกหัดของไวยากรณ์
สมมติฐานแห่งปัจจัยป้อน (Input Hypothesis) สามารถทำนายว่าการรับภาษาเป็น
ผลมาจากการฝึกแบบสื่อสารและยังเห็นว่าไม่จำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้
(Learning Activities) ในการจัดปัจจัยป้อนเพื่อการรับภาษา (Acquisition)
การรับภาษาจะเกิดขึ้นในการเรียนรู้ โดยการอธิบายภาษา การทบทวนความรู้มากกว่าการฝึก
แบบฝึกหัด

4. การสอนอ่าน (Reading Strategies)

ผู้อ่านอย่างเป็นธรรมชาติ จะพัฒนาทักษะการอ่านโดยไม่ได้ตั้งใจ (Implicit) ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่า ความจำเป็นในการเรียนรู้จะอ่านเพื่อ

การใช้บทความที่เหมาะสม (Appropriate Texts) และมีจุดประสงค์ (Goals) เป็นเหตุผลสำคัญสำหรับการอ่าน สามารถอธิบายเป็นแผนภูมิดังนี้

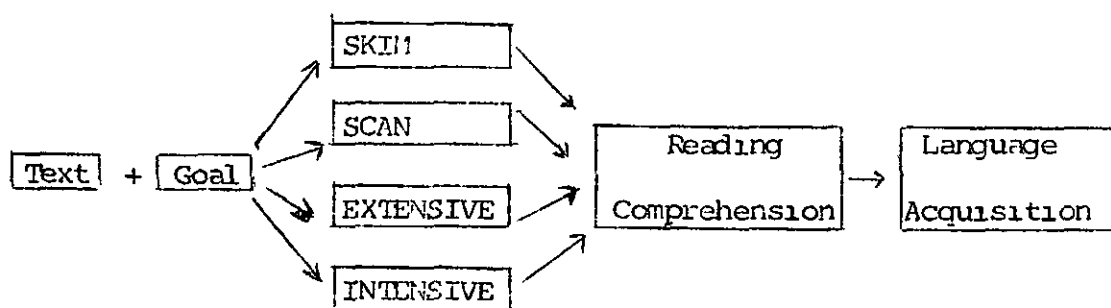

กลวิธีการสอนอ่าน (Reading Strategies)

จุดมุ่งหมายของทักษะอ่านมีมากมายแตกต่างกันไป แต่ที่สำคัญมากคือการทำทำความเข้าใจ ส่วนมากจะอ่านจุดหลักโดยเฉพาะจุดที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ของบุคคล ความรู้สึก หรือ ความตกใจ เมื่ออ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ตอนเช้าผู้อ่านจะอ่านอย่างถี่ถ้วนในเรื่องที่สนใจ อ่านผ่าน ๆ เอาใจความของเรื่อง การอ่านทั้ง 2 แบบนี้ สามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการศึกษาได้

ทักษะการอ่านทั้ง 4 ที่เบาะพื้นฐานในกลวิธีการอ่าน มีดังนี้ การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) เพื่อหาจุดหลัก (Main Idea) หรือเนื้อหาทั่ว ๆ ไปของบทความ การอ่านอย่างพิจารณา (Scanning) เป็นการอ่านอย่างพิจารณาเพื่อหาข้อมูลบางอย่างเฉพาะ การอ่านอย่างรวดเร็ว (Extensive Reading) เป็นการอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อความบันเทิงและจับใจความสำคัญของบทความ ส่วนกลวิธีการอ่านแบบสุดท้ายคือ การอ่านอย่างเข้ม (Intensive Reading) เป็นการอ่านที่ทำความเข้าใจกับบทความทั้งหมดอย่างสมบูรณ์

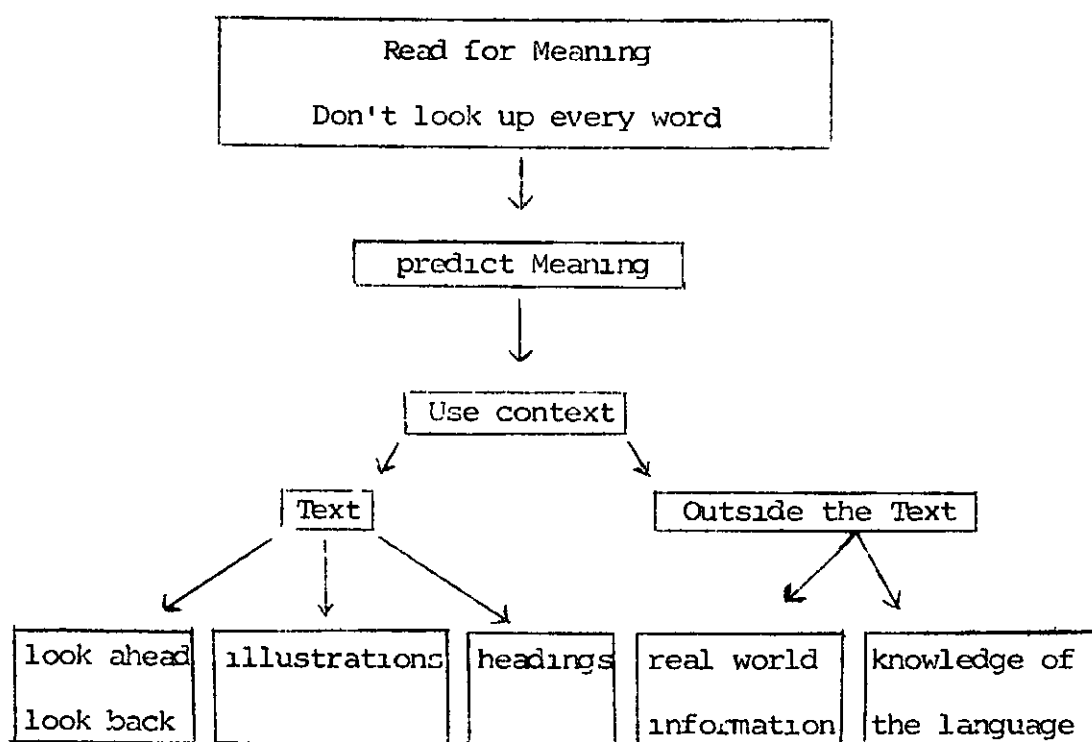
มีการตั้งสมมติฐานว่า ผู้บ่มัธยมศึกษาวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสมในแต่ละกลวิธีได้ด้วยการฝึกหัดและหลังจากที่มีประสบการณ์ในการอ่านเพื่อหาความหมายได้เพียงพอแล้ว ก็จะสามารถใช้ทักษะที่ถูกต้องกับโอกาสสามารถแสดงเป็นรูปแบบของกระบวนการอ่านดังนี้

A model of the reading process

โปรแกรมการอ่านของผู้อ่านอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เหมือนกับการอ่านที่ได้รับการสอนโดยตรง (Direct Instruction) วิธีการสอนโดยตรงจะสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่ยังไม่สามารถพัฒนาตนเองในภาษาที่สองนักเรียนเหล่านี้จะเรียนการสอนคำต่อคำและใช้กลวิธีการอ่านอย่างเข้ม และจะช่วยนักเรียนที่ยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านในภาษาแรกได้อย่างพอเพียง

รูปแบบที่จะแสดงต่อไปเป็นได้แก่ภาพ เรขของกลวิธีของกรอ่านจากแบบอ่อน (Mild) ไปสู่แบบหนัก (Heavy) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธี 2 อย่างคือ การอ่านเพื่อหาความหมายและไม่อ่านทุกตัวอักษร

กลวิธีหนึ่งที่น่าทึ่งที่กล่าวมาคือ การเดาความหมายหรือเนื้อหา (The Prediction of Meaning) กูดแมนและฟลอเรส (Goodman and Flores) เสนอแนะว่า ครูสามารถกระตุ้นให้อ่านให้เดาเหตุการณ์ในเรื่อง โดยการใช้คำถามก่อนการอ่าน หรืออีกวิธีคือการใช้วิธีการโคลซ (Cloze) วิธีการโคลซนี้ แฮช (Hatch) ชี้ว่าเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้อ่านตื่นตัว และสามารถสร้างเรื่องได้ ต้องการให้ผู้อ่านสามารถเดากำบริบททั้งที่เป็นความหมายและไวยากรณ์ของภาษา และต้องการให้ผู้อ่านเกิดความคงทน (Retention) ในเนื้อหาเพื่อจะได้เดาเรื่องราวต่อไป

กลวิธีที่เข้มกว่าที่กล่าวมาแล้วขั้นต่อไปนี้คือ การให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แจ้งโดยใช้บทความซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ การใช้บทความที่เรียน (Text) และการใช้บทความนอกเหนือจากบทเรียนหรือความรู้ของเด็กเอง เด็กสามารถเรียนรู้จากบทความที่เรียนหรืออ่านโดยการอ่านกลับไปกลับมา การใช้รูปภาพอธิบายประกอบ และหัวข้อเรื่องที่บอกและสามารถเรียนรู้จากบทเรียนภายนอก (Outside the text) โดยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง และความรู้ทางภาษาของเด็กเอง

5. การสอนเขียน (Writing)

สำหรับการเขียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจง่าย แต่จะเพิ่มจุดประสงค์คือ การใช้ทักษะสื่อสารทางการพูดในชั้นเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีเหตุผล 4 ประการที่เกื้อหนุนในการเขียน ดังนี้ (1) เพื่อบันทึกและทบทวนคำศัพท์ในชั้นเรียนแรกของการพูด (2) เป็นการจัดกิจกรรมทางการพูดที่บูรณาการ (3) เป็นการฝึกในการตรวจสอบและ (4) เป็นการฝึกที่เป้าหมายโดยจะได้กล่าวต่อไป

1 การเขียนในขั้นเตรียมการพูด (Prespeaking Stage)

เป็นไปได้ที่ว่าการคัดลอกคำศัพท์ที่จำเป็นมากระจากครู ในขณะที่มีกิจกรรมเพื่อความเข้าใจนั้น จะช่วยให้นักเรียนจำความหมายของคำได้ก็เท่ากับการได้ตอบออกเสียง

การเขียนคำที่จำเป็นอาจจะมีผลตรงข้ามได้เช่น การเกยพันกันระหว่างคำที่ใช้เขียนหรือการแย้งกันในการออกเสียงเนื่องจากการออกเสียงตัวสะกดของภาษาเดิม ปัญหานี้สามารถ

ชักจูงการใช้เทคโนโลยีวีซีดี เมเนเจอร์มาใช้ได้ โดยในครั้งแรก เสนอจำหน่ายกระดาษแล้วให้นักเรียนตีความหมายจากการฟัง ต่อมาในครั้งที่สองยังไม่ค่อยได้ก็พูดจนกว่าเขาได้รับการอธิบายหลาย ๆ ครั้ง วิธีนี้จะเป็นการชักจูงให้ทดลองใช้ของภาษาแรกได้

2. การเขียนและการพูด (Writing and Oral Production)

การจัดกิจกรรมทางการเขียนเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการสร้างคำพูดสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้รูปแบบประโยคแบบเปิด (Open-ended Sentence Model) รูปแบบบทสนทนาแบบเปิด (Open Dialog Model) และรูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview Model) นักเรียนจะเขียนคำตอบของตัวเองก่อนจะตอบปากเปล่า การเขียนนี้อาจจะใช้กิจกรรมเกี่ยวกับเกม (Games) เช่น Scrambled Letters นักเรียนจะเขียนคำซึ่งเขาเห็นในเอกสารและในกิจกรรมเนื้อหา (Content Activity) นักเรียนอาจจะก่อบรรยายสิ่งที่เขาเห็นจากสไลด์เกี่ยวกับวัฒนธรรมในกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ (Affective-Humanistic Activities) การเขียนก็สามารถช่วยได้ กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving Activities) ก็ใช้ในการเขียนบ่อยครั้ง เช่น การใช้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนที่เพื่อให้เขียนชีวิตประวัติของบุคคลในรูปแบบของย่อหน้า

3. การเขียนเพื่อฝึกไวยากรณ์ (Writing to Practice Monitoring)

ตัวตรวจสอบ (Monitor) สามารถใช้ในการจำกัดโอกาส กล่าวก็ให้นักเรียนท่องจำเรื่องกฎ (Rule) เพื่อใช้ให้ถูกต้องและมีเวลาเพียงพอที่จะประยุกต์ใช้กฎ มีโอกาสที่แตกต่างกันอยู่ 2 ชนิด ซึ่งใช้การตรวจสอบ (Monitoring) ในการเขียน ประการแรกเป็นการตรวจสอบที่จะใช้ตัวตรวจสอบในการเขียนแบบฝึกหัดไวยากรณ์ที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนกฎเกณฑ์ ประการที่สอง ครูสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ตัวตรวจสอบในการเขียนเพื่อสร้างสรรค์ เช่น ในการสร้างประโยคไม่ว่าจะเขียนเป็นย่อหน้าหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การที่นักเรียนจะสามารถเขียนได้ ก็ต้องผ่านระบบการรับ นั่นคือ การพูด (Speech) ก่อน ครูจะเป็นผู้กระตุ้นเสริมให้นักเรียนเกิดการรับในระหว่างการแต่งความนั้น หลังจากนั้นนักเรียนจะถูกเฝ้าตรวจสอบการใช้กฎการเรียงประโยค จะทำให้เห็นว่า กฎในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

4. เป้าหมายหน้าที่ในการเขียน (Functional Writing Goals)

การเขียนเป็นจุดเป้าหมายที่เหมาะสมในตัวของมันเองในการเรียนภาษาที่สอง วิทยุเหตุการณ์กรรมการเขียนจะต้องสนองต่อความต้องการในการเขียนโดยตรง ด้านนักเรียน ต้องการเรียนเกี่ยวกับการเขียนจดหมายธุรกิจเป็นภาษาอังกฤษทักษะในการเขียนก็ต้องฝึกกัน อย่างจริง ๆ โดยตรง ในบางกรณีนักเรียนที่เรียนภาษาที่สองต้องการที่จะพัฒนาทักษะการเขียน ที่สามารถทำได้โดยการใช้สื่อเอกสารเกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการรับรู้แบบเฉพาะ และใช้แบบฝึกหัดในการเขียนเพื่อกระตุ้นการเขียนแบบรู้ตัว

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

การศึกษาวิจัยหน่วยคำในการรับภาษา ผู้ริเริ่มคือบราวน์ (Gingras. 1981 : 3 citing Brown. 1973) แสดงให้เห็นว่าการรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกของเด็ก จะรับการเรียนหน่วยคำทางไวยากรณ์โดยเป็นข้อผูกมัด กล่าวคือ หน่วยคำ Ing และ Plural นั้น เด็กจะรับได้เร็วกว่า หน่วยคำกริยาเอกพจน์ของ verb จิตตารมณ์สรรพนาม บุรุษที่ 3 (The Third Person Singular) และหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ (The Possessive's Marker)

เกสเลอร์ อิดาร์ และ โรเซนสกี (Gingras. 1981 : 3 citing Gessler, Idar and Rosansky. 1977 : 1976) มีความเห็นแตกต่างกันไปว่า ลำดับการรับภาษา ที่สองจะไม่เหมือนกับการเรียนภาษาแรกของเด็ก แต่ก็มีบางส่วนที่คล้ายกัน เช่น Copula และ Auxiliary เด็กจะรับได้ช้าในภาษาแรก

การศึกษาเกี่ยวกับหน่วยคำทางไวยากรณ์ของผู้ใหญ่ เริ่มโดย ไมเคิล แมดเดอร์ และ แกรซเซม (Gingras. 1981 : 3 citing Bailey, Madder and Grasmann 1974) พบว่าผู้รับภาษาที่สองจะรับหน่วยคำทางไวยากรณ์ที่เรียงลำดับตามธรรมชาติ 8 หน่วยคำ ซึ่งมีความยุ่งยากในการเรียงคล้ายคลึงกับที่พบในเด็ก

แอนเดอร์สัน (Gingras. 1981 : 4 citing Anderson 1976) รายงานผลการเรียงลำดับตามธรรมชาติของนักเรียนผู้ใหญ่ โดยได้การแบ่งความยากได้ เจ็ดข้อ 2 ประการคือ ประการแรกให้เขียนอย่างรวดเร็ว (Fast) คือให้เขียนแบบอัตโนมัติ

เท่าที่จะทำได้มากใกล้ใช้เวลาจำกัด งบประมาณ การพิจารณา (edited) คือการกระตุ้นให้ทำงานอย่างระมัดระวัง ก็พบว่าทั้ง 2 เงื่อนไขมีการเรียงลำดับความธรรมชาติ วิทยานิพนธ์ว่านักเรียนจะสามารถสื่อสารในการเขียนมากกว่าการใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่างว่าน่าจะมีความรู้เวลาเพียงพอแต่ไม่ใช้สำหรับการเรียนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์อย่างรู้ตัว

เจเนต ฟูเลอร์ (Gangras 1981, Fitting Fuller, 1970) กล่าวถึงแบบทดสอบ SLOPE test ที่ใช้ทดสอบการเขียนและการอ่านกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองที่เป็นผู้ใหญ่ เพื่อทดสอบผลของการรับภาษาแรก (ฮินโด-ยูโรเปียนและไม่ใช้ผู้ใช้ภาษาอินโด-ยูโรเปียน) ที่มีต่อการรับภาษาที่สองและการเรียงลำดับ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกรณีและไม่มีความแตกต่างของการเรียงตามลำดับระหว่างการพูดและการเขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านโดยมารมูธ เด็น ในประเทศไทยยังไม่ปรากฏที่ใดมาก่อนแต่นักการศึกษาต่างประเทศ ได้ศึกษาวิจัยค้นคว้าโดยนำเอาทักษะและยุทธวิธีการอ่านบางทักษะมาศึกษา เช่น เบ็น (Been 1972 : 236) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการอ่านเพื่อหาความหมายประการหนึ่งว่า ในอนุภาคหนึ่ง ๆ นักเรียนจะเจอคำสัญญาณ (Cues) ที่ควรอ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนอ่านข้ามคำที่ไม่สำคัญไปได้ ทั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่า เราอาจให้ความหมาย แม้ว่าจะไม่ได้อ่านทุกคำ คำสำคัญเหล่านี้จะทำให้เด่นชัดได้ โดยการให้ตัวพิมพ์ขนาดใหญ่พิเศษว่าตัวพิมพ์ธรรมดา เช่น ใช้ตัวพิมพ์ขนาดใหญ่และในบางแบบฝึกหัดจะไม่สำคัญจะใช้ตัวพิมพ์ขนาดเล็ก ๆ เพื่อแนะให้นักเรียนทราบว่าเขาอาจอ่านข้ามไปได้

แซมสัน วิลมอธ และเวเน อเลม ได้ศึกษานักเรียนเกรด 3 ไวยากรณ์การใช้คำถามก่อนการอ่านและการใช้แบบฝึกหัดของครูในการสอนอ่าน ซึ่งเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนออกมาใช้ประโยชน์ เพื่อใช้ในการหากระบวนเหตุการณ์ ทำให้ผู้เข้าเข้าใจภาษาที่สอง และพัฒนาทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้น (Sampson and others, 1982 : 389 - 399)

2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจจะมี ความสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่คนอื่น ๆ อาจจะไม่สนใจเลย
3. ความสนใจทำให้เราเอาใจใส่จดจ่อสิ่งที่สนใจ
4. เมื่อเกิดความรู้สึกต่อสิ่งใดแล้ว คนย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อสิ่งนั้น เช่น ห้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ห้องการทำเป็น เป็นต้น
5. คนย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จความมุ่งหมาย ถ้าคนนั้นมีความสนใจต่อสิ่งนั้น

จะเห็นได้ว่าชนิดและระดับของความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะคนเราทุกคนย่อมจะสนใจในเหตุการณ์และสิ่งของแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน

จันทมาศ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองคำ กล่าวว่า ความสนใจจะเป็นลักษณะที่มีจิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเมื่อนาน ๆ เข้าจะทำให้กลายเป็นความตั้งใจได้ (จันทมาศ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองคำ 2520 : 45) และในทฤษฎีของเพาเวล (Powell, 1963 : 330) เห็นว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจจะทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน เมื่อมีสมาธิก็สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด และหวังผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นได้ด้วย

ความสนใจกับวิชาที่เรียน

ความสนใจกับวิชาที่เรียน หมายถึง ความรู้สึกเอาใจใส่ที่จะเรียนในวิชานั้นมองเห็นความสำคัญของวิชา ไม่เบื่อง่ายในขณะที่เรียน ความสนใจในวิชาที่เรียนรวมทั้งแรงจูงใจที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น

ยัลตัน กล่าวถึง ความตั้งใจเรียนหรือความเอาใจใส่ในการเรียนคือ การจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความตั้งใจเรียนหรือความเอาใจใส่จะทำให้บุคคลมีสมาธิ การศึกษาวิชาใดก็ตาม ถ้าเป็นการเรียนที่ตรงกับความรู้สึกและความตั้งใจเรียนของผู้เรียนแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ตั้งใจเรียน จะสูง ว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ไม่มีความตั้งใจเรียนหรือไม่สนใจในการเรียน

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การที่คนเรามีแรงจูงใจในการทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้สำเร็จย่อมมีความสนใจเป็นพื้นฐาน จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาใด มักจะเรียนวิชานั้นได้ดีกว่าที่เรียนโดยปราศจากความสนใจ และการที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ย่อมทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้น มักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาใดก็มักจะมีความสนใจค้นคว้า ติดตามผลในเรื่องนั้น (Shopp and others. 1971 : 71 - 73)

การวัดความสนใจ

สำหรับการที่จะวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้องที่สุดนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้ เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางด้านร่างกาย และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม แม้จะมีผู้เสนอแนะว่า เราอาจจะวัดความสนใจของแต่ละบุคคลได้หลายวิธี เช่น เฮิร์ล็อก (Hurlock. 1955 : 160 - 161) กล่าวว่า เราสามารถวัดความสนใจได้ 3 วิธี คือ ใช้การสังเกต สัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามความสนใจ ส่วนเพาเวล (Powell. 1963 : 238) ได้กล่าวไว้ว่า เราสามารถวัดความสนใจได้โดยทั่วไปนี้ ก็คือใช้แบบสอบถามความสนใจ ใช้แบบสอบถามปลายเปิด และการสัมภาษณ์

วิธีการวัดความสนใจที่กล่าวมาสามารถใช้วัดความสนใจของบุคคลได้ทั้งสิ้น แต่การจะนำไปใช้กับใครในสถานภาพแบบใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของบุคคลนั้น ไปใช้เอง และจากการวัดโดยวิธีใช้ต่าง ๆ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่า การวัดความสนใจโดยวิธีใช้แบบสำรวจความสนใจ เป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด เราควรวัดความสนใจที่ลึกและเชื่อมั่นได้ (Mehrens and Lehmann. 1969 : 218)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

จรรยา สุวรรณทัต และคณะอื่น ๆ (จรรยา สุวรรณทัต และคณะอื่น ๆ 2519 : 61 - 65) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเด็กกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความสนใจ พบว่าเด็กในประเทศเบลเยียม อังการี และไทย มีจำนวนกำร้อยละสูงที่แสดงทัศนคติเชิงนิมิตต่อความสนใจในภาษาอังกฤษ ในด้านความตั้งใจของเด็ก พบว่า

เด็กประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มตัวอย่าง มีความมุ่งมั่นที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษทุกด้าน ทั้งด้านเข้าใจการพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนเด็กไทยมีความคล้ายคลึงกับเด็กซีลีในด้านที่วัดกันกึ่งกลาง ๆ ต่อผลสำเร็จในการเรียน และพบว่าเด็กมีความต้องการที่จะเข้าใจภาษาที่ใช้พูดสูง รองลงมาคือ การอ่าน การพูด และการเขียน ตามลำดับ กล่าวคือ ทักษะในด้านการฟังและอ่านซึ่งเป็นทักษะทางการรับ (Receptive Skills) กิ่งดูดความสนใจผู้เรียนได้มากกว่าทักษะในด้านการพูดและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะการผลิต (Productive Skills)

นิธิมา ผู้บรรเทิง (นิธิมา ผู้บรรเทิง 2525 : 37 - 40) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 2 ผลการวิจัยสรุปว่า

1. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชาย
3. ระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับที่มีความสนใจเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บงกช สัมพันธ์ (บงกช สัมพันธ์ 2529 : 82) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงผลบทบาทสมมติ และการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า ความสนใจในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนอ่านโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จะมีความสนใจในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยทำกิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากรายงานการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ บล็อก (Block. 1971 : 104 - 106) พบว่า ความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสอนตามแนว
ทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) น่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาให้แน่ชัดว่าเป็นเช่นนั้น
หรือไม่ โดยได้แนวทางมาจากเอกสารและงานวิจัย ในการตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดย
การสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดย
การสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหินวิทยา อำเภอหนอง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 8 ห้องเรียน 320 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหินวิทยา อำเภอหนอง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 มีการจัดนักเรียนแบบกละกัน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 79 คน แล้วจับสลากแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มทดลอง จำนวน 39 คน ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

กลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีหลักการ ขั้นตอนในการสอนและการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)

จากหนังสือ The Natural Approach (Krashen and Terrell. 1983)

หนังสือ Principle and Practice in Second Language Acquisition

(Krashen. 1982) หนังสือ Second Language Acquisition and Second

Learning ของ (Krashen. 1981) Approaches and Methods in Language Teaching (Richards and Rodgers. 1986)

1.2 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011)

1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในแบบเรียนจากหนังสือ Tempo 1

1.4 สร้างแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) โดยยึดหลักการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดลำดับเนื้อหาของการเรียนการสอนตามสมมติฐานการเรียงลำดับตามธรรมชาติ (Natural Order Hypothesis) โดยพิจารณาการจัดลำดับหน่วยคำ (Morpheme) ของเนื้อหาในแบบเรียนตามลำดับก่อนหลังที่ผู้เรียนจะเข้าใจบทเรียนได้โดยง่ายอย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งยึดหลักงานวิจัยการเรียงลำดับของ แครชเชน (Krashen and Terrell. 1983 : 29) ดังนี้

ING

PLURAL

COPULA

AUXILIARY

ARTICLE

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการสอนในการฟัง เป็นการเตรียมการก่อนพูด โดยครูจัดปัจจัยป้อนในการฟังให้แก่แก่นักเรียนอย่างมีความหมายและเพียงพอ ซึ่งจะใช้วิธีและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น วิธี TPR เป็นการใช้ประโยคคำสั่งโดยเริ่มตั้งแต่คำกริยา และค่อย ๆ เพิ่มส่วนประกอบอื่น ๆ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำบุรณบท เป็นต้น และผู้เรียนจะปฏิบัติตอบโต้ด้วยภาษากาย นอกจากนั้นในขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนที่เอื้อต่อการเข้าใจสิ่งกับไปสู่การใช้ภาษา เช่น รูปภาพ ของจริง หุ่น การใช้ภาษาท่าทาง เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการพูด เป็นขั้นตอนที่จัดกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการพูด ดังนี้

- การใช้คำถามประกอบรูปภาพของครู ซึ่งต้องการให้นักเรียนตอบคำถาม เช่น คำถามประเภท Yes/No
Either or และคำถามประเภท Wh- เป็นต้น
- หลังจากนั้นให้นักเรียนผลิตกันออกคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยท่าทางของตน

- ให้สนทนาโต้ตอบกัน และทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น

พูดทสนทนา สัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่าน ในการเตรียมการก่อนการสอนทักษะอ่าน

ครูปฐมนิเทศวิธีการใช้ทักษะการอ่าน โดยอธิบายยุทธวิธีและจุดประสงค์ในการอ่านตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนจะอ่าน สำหรับเด็กนักเรียนระดับนี้จะใช้ยุทธวิธีการอ่าน 2 แบบ ดังนี้

4.1 การอ่านแบบ Skimming หมายถึง การอ่านอย่างกว้าง ๆ เพื่อหาใจความสำคัญลักษณะตลอดจนเค้าโครงของเรื่อง การอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ประโยคนำ และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป กรูปร่าง โดยจะไม่อ่านทุกคำ จะทำให้ผู้เรียนเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน การเลือกจับใจความและอ่านได้เร็วขึ้น

4.2 การอ่านแบบ Scanning หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อมุ่งหาคำตอบที่เฉพาะเจาะจงที่ต้องการทราบเท่านั้น การอ่านแบบนี้ครูควรจะสอนให้นักเรียนสังเกตตัวอักษรพิมพ์ใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญ ในการอ่านผู้อ่านอาจใช้กระดานขาวแผ่นเล็ก ๆ หรือมือของผู้อ่านชี้เพื่อหาสิ่งที่ต้องการได้เร็วขึ้น

ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง จะดำเนินการดังนี้

- ครูทบทวนยุทธวิธีและจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละแบบ
- ทดลองความรู้เดิมของนักเรียนโดยครูใช้รูปภาพ, ซักถามนำก่อนการอ่าน และให้นักเรียนเดาความหมายของคำ เทียบ
- ให้นักเรียนอ่านเรื่อง โดยพิจารณาใช้แบบการอ่าน
- หลังจากนั้น ครูอาจจะมีคำถามสรุปท้ายเรื่อง หรือให้ทำกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการเขียนและการประเมินผล จากสิ่งที่ได้ฟังและอ่านมาแล้ว โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียน การทำแบบฝึกหัดโคลย การเติมคำในตาราง การเขียน บทสนทนา การเขียนคำและประโยคที่ได้ยิน

1.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลอง (Try out) ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

2. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) ซึ่งยึดถือหลักการสอนตามคู่มือครู หนังสือแบบเรียน Tempo 1 มีลำดับขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การฝึกฟัง-พูด นักเรียนจะได้ฟังก่อน ต่อจากนั้นจึงฝึกใช้รูปแบบ ความหลักไวยากรณ์ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ตัวนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทอ่าน และการอ่าน ขั้นเตรียมให้ครูสอนความหมายของคำศัพท์และ ลำดับใหม่ เพื่อจะได้อ่านบทความให้เข้าใจ หลังจากนั้นอาจฝึกโดยใช้การแสดงละครง่าย ๆ ในชั้นเรียนได้

ขั้นที่ 3 การเขียน เป็นขั้นตอนที่ได้ทบทวนความเข้าใจและสื่อ ความหมายสิ่งที่ได้อ่านและที่ได้ฝึกฟัง-พูด มา แล้วจากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และอาจใช้ แบบฝึกหัดการเขียน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมเสริม เป็นขั้นตอนที่จัดไว้เพื่อเลือก ถ้าตารางสอนจัด ไว้ให้เพียงสัปดาห์ละ 3 คาบ ให้ครูข้ามขั้น ที่ 4 ไปได้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ ผู้วิจัย กำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากหนังสือ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 15 - 55) การทดสอบในการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ของ แครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell. 1983 : 163 - 174) จากหนังสือ The Natural Approach

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาหลัก 1 (อ 011) รวมทั้งเนื้อหาที่จะใช้ทดลองสอนจากหนังสือ Tempo 1

3.3 สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ

3.3.1 ผศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

3.3.2 ดร. ชุตินา เจียมศิริ

3.3.3 ดร. พิชรประภา อุดลวิทย์

ซึ่งทั้ง 3 ท่าน เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ประจำภาควิชาหลักสูตร และการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตรวจสอบแก้ไขและ แนะนำเพื่อให้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายรายวิชา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2527 : 129)

+1	=	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
0	=	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะคัดออกหรือนำไปแก้ไขปรับปรุงแต่งข้อสอบใหม่

3.4 นำแบบทดสอบที่ทำค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนผาเมืองวิทยาคม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 100 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์รายข้อโดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 แห่งให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของฟาน (Fan 1952 : 16 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.5 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 3.4 จำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนขอนแก่นพิทยอำเภอนวม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 100 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเกอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2528 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .83

4. แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 97 - 100) ศึกษาแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ บงกช สัมพันธ์ (บงกช สัมพันธ์ 2529 : 89) ของ นิธิมา ตูบรเท็ง (นิธิมา ตูบรเท็ง 2525 : 54 - 60) และ

หนังสือ Techniques of Attitude Scale Construction (Edwards. 1957 . 201 - 217) จากนั้นจึงสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่าตามวิธีของ Edwards

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งช่องใดที่นักเรียนมีความรู้สึกที่แท้จริง

ข้อความ	ความรู้สึก	ใช่	ไม่ใช่
1. รู้สึกพอใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ			
2. ต้องการฝึกภาษาอังกฤษโดยทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ			
3. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแล้ว ชอบอ่านบทความภาษาอังกฤษอื่น ๆ			
4. พยายามหาโอกาสที่จะพูดกับชาวต่างประเทศ			

4.2 กำหนดน้ำหนักเป็น 1 ในกรณีที่ตอบว่า ใช่ และ 0 ในกรณีที่ตอบว่า ไม่ใช่ สำหรับข้อความที่มีความหมายเป็นบวก (Positive) ส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นลบ (Negative) ให้คะแนนกลับเป็น 0 ในกรณีที่ตอบว่าใช่ และ 1 ในกรณีที่ตอบว่าไม่ใช่

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางสถิติตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องของข้อความว่าเป็นแบบสอบถามที่วัดความสนใจได้หรือไม่

4.4 หลังจากนั้นนำใบทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกัณฑ์ธรรม อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการตรวจให้คะแนนวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์-ไบซีเรียล (Point biserial correlation) (ลัวัน ถ้ายศ และอังคณา สายยศ 2528 : 181)

4.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร KR - 21

(ส่วน สายยศ และอังภา สายยศ 2528 : 170) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .76

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

ใช้แบบแผนการวิจัย Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design

(ส่วน สายยศ และอังภา สายยศ 2528 : 216 - 217) มีลักษณะดังนี้

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
X	แทน	กลุ่มที่ทำการกระทำ
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อต้องการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนการ เรียนว่าแตกต่างกันหรือไม่

2. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความสนใจ ก่อนการทดลอง
3. ดำเนินการทดลองสอนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกันแต่

วิธีสอนต่างกัน

3.1 กลุ่มทดลอง เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ตามแผนการสอนที่กำหนด

3.2 กลุ่มควบคุม เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

4. ทำการทดสอบหลังการสอนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษระดับเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง หลังจากการสอนเนื้อหาจบแล้ว

5. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความสนใจในการ เรียนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2527 : 129)

$$\text{คำนวณจากสูตร } IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IC	แทน	ดัชนีของความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำนวณ
จากสูตร KR - 20 ของ คุเดอร์ ริชาร์ดสัน (ลิวน สายยศ และ อังณา สายยศ
2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum p_o^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
 $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งหรือคือ $1 - p$

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

1.3 หาค่าจำแนกของแบบสอบถามโดยวิธีเรขาคณิตแบบ พอยท์ -
ไบรียด (ลิวน สายยศ และ อังณา สายยศ 2528 : 181) โดยใช้สูตร

$$r_{p.bis} = \frac{\bar{x}_p - \bar{x}_f}{s_t} \cdot \sqrt{pq}$$

เมื่อ $r_{p.bis}$ แทน ค่าอำนาจจำแนก

$\bar{x}_p$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นได้

$\bar{x}_f$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นไม่ได้

s_t แทน คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบฉบับนั้น

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นไม่ได้ $1 - p$

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 21 ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ลัชน สายยง และ อังคนา สายยง 2528 : 170)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{ns_t^2} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือนัก

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของเครื่องมือนัก

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนัก

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตร t - test ในรูป Difference Score (Scott and Wertneimer. 1962 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{S_{D1}^2}{n_1} + \frac{S_{D2}^2}{n_2}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่าง

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
กับการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม

S_{D1}^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการ
ทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของ
กลุ่มทดลอง

$s_{D_2}^2$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของ กลุ่มควบคุม
n_1	แทน จำนวน นักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\bar{X}_{T_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_{T_2}$	แทน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
$\bar{X}_{D_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง
$S_{D_1}^2$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อน การทดลองกับหลังการทดลอง
t	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t - distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
α	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
$\alpha\alpha$	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
p	แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวนี้ ได้แสดงไว้ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบก่อนการสอนและการทดสอบหลังการสอน มาหาค่าเฉลี่ยและค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังแสดงตามตาราง

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการทดสอบแต่ละครั้ง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	31.20	42.90
	S	7.94	3.82
กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	26.30	34.45
	S	6.45	2.70

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 42.90$) สูงกว่าก่อนการเรียน ($\bar{X} = 31.20$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 34.45$) สูงกว่าก่อนการเรียน ($\bar{X} = 26.30$) แต่ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม น้อยกว่าก่อนการเรียน แสดงว่าคะแนนการทดสอบหลังการเรียนของนักเรียน

เกาะกลุ่มกันหรือการกระจายของคะแนนมีน้อยลง ในขณะที่ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการเรียนทั้งสองกลุ่มมากกว่า แสดงว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนมีการกระจายมากไม่เกาะกลุ่มกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T1}$	$\bar{X}_{T2}$	$\bar{X}_{D1}$	S_{D1}^2	t
กลุ่มทดลอง	39	31.20	42.90	11.70	40.35	2.43*
กลุ่มควบคุม	40	26.30	34.45	8.15	39.75	

$$P < .05$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

ทักษะ	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				t
	$\bar{X}_{T1}$	$\bar{X}_{T2}$	$\bar{X}_{D1}$	S^2_D	$\bar{X}_{T1}$	$\bar{X}_{T2}$	$\bar{X}_{D1}$	S^2_{D1}	
การฟัง	4.77	9.03	4.26	2.25	3.77	5.62	1.85	5.69	4.11**
การพูด	10	11.41	1.41	5.09	7.68	9.58	1.9	7.63	-.36
การอ่าน	9.23	11.79	2.56	6.25	8.28	9.03	.75	8.71	2.97**
การเขียน	7.08	10.64	3.56	7.44	6.58	8.63	2.05	8.05	2.44*

$$*P < .05 \quad t .05 = 1.98$$

$$**P < .01 \quad t .01 = 2.61$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง จำแนกตามทักษะแต่ละด้านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ผลดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟัง การอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติดี มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการพูดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T1}$	$\bar{X}_{T2}$	$\bar{X}_{D1}$	S^2_{D1}	t
กลุ่มทดลอง	39	17.02	18.10	1.08	3.44	.33
กลุ่มควบคุม	40	15.52	16.40	.88	11.12	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนอมพิทยา อำเภอนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียน 320 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนอมพิทยาลำเภอชนอม จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 79 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากร ซึ่งมีการจัดนักเรียนแบบคละกันแล้วจับสลากเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และแผนการสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู จากเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) หนังสือ Tempo 1 บทที่ 1 - 4, 8 - 10 และ 12

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของแผนการสอน เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .83

3.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของ เอ็ดเวิร์ด (Edward Type Scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่วัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีช่องแสดงความถี่เห็น 2 ช่อง คือ ใช่และไม่ใช่ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .76

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.2 ทำการทดสอบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ดำเนินการทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองดำเนินการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนการสอน ซึ่งสร้างขึ้นตามคู่มือครู

4.4 ทำการทดสอบหลังการทดลองสอนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเกี่ยวกับที่ใช้ก่อนการทดลอง

4.5 ทำการทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลัง การทดลองด้วยแบบสอบถามฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีลักษณะเด่น และแตกต่างไปจากการสอนตามคู่มือครูอยู่หลายประการ ซึ่งอาจเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูทั้งนี้

1. กลวิธีการเรียนการสอน ในขณะที่ทำการทดลองนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนแบบ T.P.R. โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งในช่วงแรกของคาบการเรียนที่เน้นทักษะการฟัง สังเกตพบว่า ผู้เรียนสามารถรับรู้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้วิจัยไม่ต้องเสียเวลาแปลหรืออธิบายคำศัพท์นั้น ๆ ส่วนนักเรียนก็สามารถรู้ความหมายได้ทันทีจากท่าทางการปฏิบัติที่ครูสาธิตให้ดู แครชเชน (Krashen and Terrell. 1983 : 75 - 76) กล่าวว่า การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติเป็นการจัดเสนอปัจจัยป้อนทางด้านการฟังและอ่านที่มีความหมายให้กับผู้เรียน การสอนแบบ T.P.R. ของ อัชเชอร์ เป็นเทคนิควิธีหนึ่งที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการจัดเสนอปัจจัยป้อนทางด้านการฟัง อัชเชอร์ (Asher. 1982 : 17 - 19) กล่าวว่า เขาได้แนวคิดการสอนภาษาโดยวิธี T.P.R. มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่จะสามารถพูดคำหนึ่งคำใดได้ เด็กจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาอย่างมากมาก่อน ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ สกดยเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมาย โดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ แนวคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ ซึ่ง ประสาท อิศปริดา (ประสาท อิศปริดา 2523 : 121) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ว่าโครงสร้างทางสติปัญญาและความคิดนั้น เกิดมาจากการกระทำของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมตามทฤษฎีของเพียเจต์ กิจกรรมทางสติปัญญาและความคิดได้พัฒนามาจากกลไกการสัมผัส การเคลื่อนไหว และการกระทำ ไปสู่กิจกรรมที่ต้องใช้สัญลักษณ์และภาษา

2. เนื้อหาโครงสร้างและกิจกรรมการเรียนการสอน เกี่ยวกับเรื่องเนื้อหาโครงสร้างที่นำมาเรียนนั้น แครชเชนก็ได้จัดเรียงลำดับอย่างเป็นธรรมชาติการรับภาษาที่สองมากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนจะได้เรียนโครงสร้างบางอย่างที่สามารถรับได้ง่ายไปตามลำดับ ในหนังสือแบบเรียนของกลุ่มควบคุมนี้จะเรียนตามลำดับบทที่ผู้แต่งได้แต่งไว้โดยไม่มีการคำนึงถึงความง่ายของโครงสร้างที่ผู้เรียนจะรับได้เร็วกว่ากัน

กิจกรรมการเรียนและสื่อการเรียนอื่น ๆ เช่น เกม เพลง เอกสารจริง บทสนทนา บทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ฯลฯ มีส่วนช่วยให้เด็กเรียนที่เรียนโดยการสอน

ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เกิดการรับรู้ความหมายและเนื้อหาในบทเรียนได้รวดเร็วโดยเป็นไปตามธรรมชาติของการรับรู้ภาษา นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งผลักดันให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทพร กษศิริพงษ์ (นันทพร กษศิริพงษ์ 2526 : 26) ที่สรุปไว้ว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีการใช้เกมประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พันธุ์ศรี สิทธิชัย (พันธุ์ศรี สิทธิชัย 2529 : 59 - 61) ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สุธีรา เหมตะศิลา (สุธีรา เหมตะศิลา 2529 : 43 - 44) สรุปและอภิปรายผลว่าการสอนอ่านโดยใช้เอกสารจริงให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าการใช้หนังสือแบบเรียนในเรื่องการจัดกิจกรรม แครชเนน (Krashen. 1982 : 99-124) กล่าวว่าจุดประสงค์ในการจัดปัจจัยให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ภาษาได้อย่างง่ายได้แก่ การใช้บทสนทนา การสัมภาษณ์ การใช้เอกสารจริงแบบแผนภูมิหรือตาราง การอ่านโฆษณา เกม การใช้กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่เหล่านี้ เป็นต้น

กาญจนา ปราบพาล (กาญจนา ปราบพาล 1981 : LA3) ได้เสนอแนวทางสำหรับการสอนในห้องเรียนว่า ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาแม่ทางได้และผู้สอนไม่ควรโกรธเมื่อผู้เรียนไม่ตอบ ในระยะเริ่มต้นของการเรียนต้องให้โอกาสผู้เรียนปรับตัวก่อน (Silent Period) และถ้าภาษาที่สองยากเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้เข้าใจโดยใช้สื่อการเรียนหรือกิจกรรมทางภาษา สรุปได้ว่าวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติเป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษาก่อนการใช้ภาษา โดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียนว่าให้เขามีความพร้อมที่จะใช้ภาษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องบังคับ นอกจากนี้ยังคำนึงถึงธรรมชาติการรับภาษาที่สองที่ผู้เรียนสามารถจะรับได้ง่ายและเร็วกว่ากันด้วยทำให้เกิดความมั่นใจในขณะที่ใช้ภาษา และจะส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย

จากสาเหตุดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินั้น จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนโดยจำแนกตามทักษะแล้วเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

ทักษะการฟัง นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยทางด้านทักษะการฟังระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมีคะแนนทางด้านทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้วิธี T.P.R. ในช่วงแรกของคาบการเรียนที่เน้นทักษะการฟัง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกดา ชาตรินทร์ (สุกดา ชาตรินทร์ 2529 : 77) ที่ได้ทดลองใช้วิธี T.P.R. ที่มีกิจกรรมเสริมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งใช้เวลาในการสอน 16 คาบ ผลปรากฏว่ากลุ่มนี้ได้รับการสอนแบบที่มีกิจกรรมเสริมมีคะแนนทางด้านทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แครชเชน (Krashen and Terrell. 1983 : 75 - 76) กล่าวว่า การจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมายให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาโดยไม่ต้องตอบสนองเป็นภาษาพูด ในขณะที่เขายังไม่พร้อมนั้น เทคนิคการสอนแบบ T.P.R. ของอัชเชอร์ เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับกิจกรรมขั้นนี้ที่สุด ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้มาจากหลักการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งตามทฤษฎีนี้เด็กจะมีความสามารถทำตามคำสั่งได้ก่อนที่จะพูดเป็น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะสมองและระบบประสาทสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด การฝึกให้มีประสบการณ์ในการฟังมาก ๆ ทำให้สามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษา สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 30 - 31) กล่าวว่าไว้ว่า โอกาสและประสบการณ์ในการฝึกทักษะการฟังมาก อาจส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟังสูงขึ้น

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นการสอนวิธีหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านทักษะการฟังได้ดีกว่าการสอนตามคู่มือครู

ทักษะการพูด นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยทางด้านทักษะการพูดระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุดังกล่าวเมื่อพิจารณาถึงหลักการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาตินั้น ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าเขาจะพร้อม ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะพูดนี้ ก็จะตอบสนองคำพูดของครูโดยการปฏิบัติตามคำสั่งด้วยท่าทาง ต่อจากนั้นจะเริ่มพูดคำเดียว ๆ และประโยคสั้น ๆ ตามทฤษฎีของอัสเชอร์ (สุดา ชาศรีนันท์ 2529 : 15 - 18) กล่าวไว้ว่าการพูดภาษาที่สองด้วยความมั่นใจได้นั้น ผู้เรียนต้องฟังภาษาที่ถูกต้องและชัดเจนจนพร้อมที่จะพูดและไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ภาษาที่สอง จากทักษะการฟังอยู่ เพราะผู้เรียนจะเริ่มพูดได้ตามธรรมชาติเมื่อมีความพร้อม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแครชเชน (Krashen. 1982 : 20) ที่ว่า ความคล่องแคล่วในการพูดไม่สามารถสอนได้โดยตรงแต่ความสามารถในการพูดจะปรากฏหลังจากผู้รับภาษาและแสดงความสามารถจากการได้รับความเข้าใจของปัจจัยป้อนทางด้านการฟังอย่างเพียงพอ นั่นคือ ต้องอาศัยเวลา (Time) ในการปรับตัว (Silent Period) จึงช่วยให้ความสามารถในด้านทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะพูด เป็นการวัดผลด้วยแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในด้านทักษะการพูดโดยอ้อม ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้อาจไม่ใช่ความสามารถในด้านทักษะการพูดของผู้เรียนอย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

ทักษะการอ่าน นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยทางด้านทักษะการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในการจัดปัจจัยป้อนทางด้านการอ่านให้แก่ผู้เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธี

การอ่าน 2 แบบคือ การอ่านแบบ Skimming คือการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ กับการอ่านแบบ Scanning คือการอ่านเพื่อมุ่งหาคำตอบเฉพาะเจาะจงที่ต้องการทราบ โดยจะให้นักเรียนอ่านบทความซึ่งอาจเป็นบทสนทนาตาราง ชุติภาพ ด้วยตนเอง ก่อนจะให้อ่าน ผู้วิจัยจะตั้งความรู้เดิมโดยใช้ภาพ การซักถามนำ การให้เดาความหมายจากคำในข้อความ หลังจากให้อ่านเรื่องแล้วบางครั้งจะมีคำถามสรุปทำแบบฝึกหัด การแสดงบทบาทสมมติ การสรุปย่อเรื่องเพื่อทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ผลจากการใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 2 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความเข้าใจเรื่องและอ่านได้อย่างรวดเร็ว รู้จักการคาดคะเนหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้จะพัฒนาทักษะการอ่านให้เป็นประสบการณ์ในการใช้ทักษะอื่นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแซมสันและคนอื่น ๆ (Sampson et al. 1982 : 389 - 399) ที่ได้ศึกษานักเรียนเกรด 3 โดยเน้นการใช้คำถามนำก่อนการอ่านและการใช้แบบฝึกโคลซของครูในการสอนทักษะอ่าน ซึ่งเป็นการดึงความรู้เดิมของนักเรียนออกมาใช้ประโยชน์ เพื่อใช้ในการคาดคะเนเหตุการณ์ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจภาษาที่สอง และพัฒนาทักษะอ่านให้ดียิ่งขึ้น ผลดังกล่าวจึงอาจเป็นส่วนช่วยสนับสนุนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

ทักษะการเขียน นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยทางด้านทักษะการเขียนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะอ่าน ถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการเขียนของนักเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแครชเชน (Krashen. 1982 : 9 - 10) ที่ได้ทดลองกับนักเรียนสองกลุ่มเกี่ยวกับความสามารถในด้านทักษะการเขียน โดยกลุ่มแรกให้ฝึกการเขียนเรียงความอย่างเดียว ส่วนกลุ่มที่สองให้ฝึกเขียนเรียงความควบคู่กับการอ่านบทความอื่น ๆ ด้วย เมื่อทดสอบความสามารถทางด้านทักษะการเขียน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่สองทำคะแนนได้มากกว่ากลุ่มที่ 1 แสดงว่าความสามารถทางด้านทักษะการอ่านมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนด้วย

และเขายังกล่าวไว้ว่า ผู้เรียนสามารถรับภาษาได้จากการเข้าใจปัจจัยป้อนในการฟังและอ่าน เป็นจุดสำคัญเริ่มแรกของโปรแกรมภาษาและจะทำให้เกิดความสามารถที่จะพูดหรือเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในเวลาต่อมา ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นการสอนวิธีหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

2. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสนใจระหว่างก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาคะแนนจากการสอบถามวัดความสนใจของทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง จะเห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากอยู่แล้วพอ ๆ กัน เพราะสามารถทำคะแนนการสอบถามได้สูงมากคือ 17.02 และ 15.52 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งมีค่าเป็น 20 คะแนน หลังจากการทดลองผู้วิจัยได้สอบถามความสนใจของทั้งสองกลุ่ม พบว่าคะแนนผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก เวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ยังมีน้อยไป เพราะการที่ผู้เรียนจะเกิดความสนใจในการเรียนได้ขึ้นต้องอาศัยเวลานานและต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา กิริมาลา (วณิดา กิริมาลา 2528 : 66 – 67) ซึ่งสรุปผลการวิจัยไว้ว่า การที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสนใจในการเรียนภาษาไทยแก่ผู้เรียน อาจจะต้องใช้เวลาในการทดลองนาน นอกจากนั้นระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นจะสามารถทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนโดยวิธีนี้ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ อารีย์ แววชาญ (อารีย์ แววชาญ 2529 : 90 – 91) ได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ว่า ระยะเวลาที่มีน้อย ไม่อาจเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด และความเชื่อ ซึ่งจะเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษได้ และหากมีโอกาสให้สอนตามวิธีการวิจัยนาน ๆ และต่อเนื่อง เป็นการเรียนการสอนภายในโรงเรียนเป็นประจำ และมีการประเมินผลต่อเนื่องเป็นระยะ อาจทำให้นักเรียนเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตัวเอง และเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเดิมก็ได้ อีกประการหนึ่ง แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับที่ใช้วัด อาจจะ

ไม่ครอบคลุมวิธีการสอนที่ใช้ในการวิจัย และความหมายของข้อคำถามอาจจะคลาดเคลื่อนไปจากความหมายจริงที่ต้องการวัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาธิต แก่นมณี (สาธิต แก่นมณี 2525 : 66 - 67) ที่ได้สรุปไว้ว่า ความสนใจของนักเรียนอาจลดลงเนื่องจากช่วงเวลาในการทดลองมีระยะสั้น และแบบสอบถามวัดความสนใจมีจำนวนเพียง 10 ข้อ ความหมายของข้อคำถามอาจจะคลาดเคลื่อนไปจากความหมายจริง จึงเป็นสาเหตุให้ผลค่าของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติให้ผลดีแก่ผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะการนำเอาวิธี T.R.R. มาใช้สอนในช่วงแรกให้ผลเด่นชัดมากทางด้านทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการที่จะพัฒนาในด้านทักษะอื่น ๆ ต่อไป และการจัดเรียงลำดับเนื้อหาโครงสร้างใหม่ก็เป็นเรื่องที่ครูผู้สอนควรจะนำมาพิจารณาว่า ในการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ครูสมควรจัดเรียงลำดับเนื้อหาใหม่หรือจัดกิจกรรมทางภาษาที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษาได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมทางภาษาที่น่าสนใจ เช่น เกม เพลง บทบาทสมมติ การใช้เอกสารอื่นนอกแบบเรียน การใช้กิจกรรมกลุ่ม ฯลฯ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจ เกิดการรับรู้ความหมายของสิ่งที่เรียนได้ดี ฉะนั้นเวลาที่ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศจะได้นำไปปรับปรุงกับกิจกรรมการเรียนการสอนของตน เพื่อผลดีแก่ผู้เรียน

1.2 การไม่บังคับผู้เรียนให้พูดในขณะที่เขายังไม่พร้อมที่จะพูด เป็นการคำนึงถึงความรู้สึกที่ดีของครูที่มีต่อผู้เรียน เพราะการให้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐานจนมีความพร้อมในพัฒนาการขั้นต่อไป เป็นการลดความวิตกกังวลในการเรียน สร้างความมั่นใจใน

ตนเองให้แก่ผู้เรียน และจะส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ และสนใจที่จะเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 4 ทักษะ ทำให้ไม่สามารถวัดทักษะบางอย่างที่ซับซ้อน เช่น ทักษะการพูด ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้แบบทดสอบแบบ FSI มาวัดในด้านนี้ก็ได้

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องกฎเรียงลำดับตามธรรมชาติในเรื่องต่อไป เพื่อเปรียบเทียบว่าให้ผลเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

2.3 ควรมีการวิจัยในด้านกลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 4 แบบ โดยอาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาผลการวิจัยอันเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

2.4 ควรศึกษาหัวแปรในด้านอื่น ๆ เช่น การลดความวิตกกังวล เจตคติต่อวิธีสอน สมรรถภาพในการอ่านเร็ว เป็นต้น

2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสนใจ เพื่อให้ได้ผลที่เที่ยงตรง ควรจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ควบคู่กับแบบสอบถาม

ข้อสังเกตในการศึกษาครั้งนี้

1. เนื่องจากนักเรียนคนหนึ่งในกลุ่มทดลอง เกิดเจ็บป่วยจึงต้องลาออกกลางคัน ทำให้จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองลดลงเหลือ 39 คน

2. ในการทดลองระยะท้าย ทางโรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ทำให้ต้องลดเวลาการเรียนลงเหลือคาบละ 40 นาที ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่องานวิจัยข้างในบางครั้ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา บราบพาล "กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร" การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา 1984, LA1 - LA4
เอกสารโรเนียว

กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา นครหลวงฯ พระจันทร์ 2515,
105 หน้า

กานดา สิมถาวนธ์ วิทยุศรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ภาคอังกฤษตอน 1 วิธีสอน
ภาษาอังกฤษ กรุงเทพฯ 2506, 163 หน้า

จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 19 สถาบันวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ 2515, 217 หน้า

จันทมาภ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองกำ จิตวิทยาเด็ก Child Psychology
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2515, 257 หน้า

สุกรี พรรณเชษฐ์ ความสนใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์
ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 58 หน้า อัสส่าเนา

เคื่อนใจ แก้วโสภาส "การจัดกิจกรรมพิเศษทางการเรียนภาษา" การสอนภาษาอังกฤษ
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2521, 138 หน้า

นันทพร ศยศิริพงษ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ
วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบมีเกมที่เล่นและไม่เล่น
ประกอบ ปริบุญานันท์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526,
168 หน้า อัสส่าเนา

นิธิม้า สุบรรเทิง ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล
เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2525, 122 หน้า

นิสา กักดีเดชยนต์ และคนอื่น ๆ ภาษาศาสตร์สำหรับครู อักษรไทย 2526, 105 หน้า
 น้อยฤดี จงพยุหะ และคนอื่น ๆ คู่มือการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต
 ก้าวหน้าการพิมพ์ 2519, 350 หน้า

บงกช สืบพันธ์ การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
กับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2529, 183 หน้า

ประภาภรณ์ พุทธิประภา วิทยาการสอนภาษาอังกฤษ : แนวทางไปสู่การสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร ELT Methodology : towards communicative language
teaching. บรรณบัณฑิต มกว. ประสานมิตร 2528 : 191 หน้า

ประสาธ อิศรปริดา จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน สำนักพิมพ์กราฟิอาร์ต 2525,
 195 หน้า

พันธ์ศรี สิทธิชัย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบและด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินญาณพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 149 หน้า อัดสำเนา

มลลี้ สัตบุตร์ การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้ ปรินญาณพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 274 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 314 หน้า

วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร 2516, 176 หน้า

วนิดา ศิริมาลา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการลงมือปฏิบัติกับเรียนโดยการสอนตาม
คู่มือครูภาษาไทยกรมวิชาการ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2528, 233 หน้า อัดสำเนา

วางแผนการศึกษา, กอง รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ
แก่เด็กไทย ตุลาคม 2514 : 10 - 11

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กองวิจัยการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการึกษาแห่งชาติ 2523, 160 หน้า

เสรีวิไล คอกจันทร์ ภาษากับการสอบ ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ 2528, 255 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กรุงเทพฯ 2521, 233 หน้า

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ "หลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษอย่างไร" ประชาศึกษา
35 (7) เมษายน 2528 : 20 - 21

สมบุญ ชิตพงษ์ "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย" เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 :
วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2527, 212 หน้า

สมหวัง อ่องนาวา การวิเคราะห์การเสนอคำศัพท์ ในแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Oxford
Progressive English for Adult Learners Book One and Two ปริญญาพันธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ประสานมิตร 2516, 100 หน้า

สาธิต แก่นมณี การทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสนใจใน
วิชาเรียนจากการสอนซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ (Mastery
learning) วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โพลิโนเมียล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิจัย นพินทร์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 179 หน้า, อัสสัเนา

สุภา ชำศรีนันท์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total
Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอดแทรกคู่มือครู ปริญญาพันธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 160 หน้า

สุมิตร ภูพานกร หลักสูตรและการสอน ชานานิษ 2518 257 หน้า

สุธีรา เหมตะกิลป เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาการอ่านอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดยใช้เอกสารจริงและหนังสือแบบเรียน ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 121 หน้า อัดสำเนา

สุไร หงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน ประมวลศิลป์ 2526,
268 หน้า

_____ "หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและการสอนแบบเอกัตภาพ"

มณฑลสารบรรณปริทรรศน์ 2 : 25 - 32 ภาคเรียนที่ 2 2523

อารีย์ แวชาญ การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรมโดย

ให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยการสอนตามคู่มือครู ปริญญาโท

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 214 หน้า อัดสำเนา

อุทัย รักย์กุล การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ วิทยานิพนธ์ คม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 75 หน้า อัดสำเนา

อุทัย กิริมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสียากุล นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

Asher, J.J. Learning Another Language Through Action. California,
Sky Oaks Production, Inc., 1982. 163 p.

Been, S "Reading in the foreign language teaching program,"
TESOL Quarterly. 9 233 - 242.

Block, J H. "The Effects of Various Levels of Performance on
Selected Cognitive, Affectives and Time Variables," in Mastery
Learning Theory and practice. New York, Holt, Rinehart and
Winston, Inc., 1970. p. 104 - 106.

Brooks, Nelson. Language and Language Learning. Harcourt,
Brace & World, Inc., 1964 300 p.

Bumpass, Faye L. Teaching Young Students English as a Foreign
Language. New York - American Book Co., 1963. 198 p.

Carroll, John B. Language and Thought. Englewood Cliffs, New Jersey,
Prentice Hall, Inc., 1964. 118 p.

Dewey, John. Dictionary of Education. New York, Philosophical
Library, 1959. 150 p.

- Edwards, A.L. Techniques of Attitude Scale Construction. Appleton - Century - Crofts, Inc., 1957. 256 p.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Finocchiaro, Mary. English as a Second Language. Regents Publishing Company. Division of Simon & Schuster, Inc., New York, 1967. 143 p.
- English as a Second Language from theory to practice
New York, Regents, 1974. 230 p.
- French, Frederick G. Teaching English as an International Language. London, Oxford, 1963. 112 p.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. McCraw-Hill Book Company, New York, 1957. 676 p.
- Hakuta and Cancino. "Trends in Second Language Acquisition Research," Harvard Educational Review. 47 . 294 - 316 August 1977.
- Hannarkin, Vilas. A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainees. Pisanuloke Srinakharinwirot University, 1970.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. McGraw-Hill Book Company New York, 1955. 590 p.
- Jakobovits, Leon A. Foreign Language Learning . A Psycholinguistic Analysis of Issues. Massachusettes, Rowley, Mass, House, 1970. 336 p.
- Krashen and Terrell. The Natural Approach. Pergamon Press, Oxford 1983. 191 p.
- Krashen, S D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Pergamon Press, Oxford 1982. 202 p.
- Lado, Robert. Linguistics across Culture. Ann Arbor - The University of Michigan Press, 1957. 141 p.
- Malay, Allen. "Games and Problem Solving," Communicative in the Classroom Application and Methods for a Communicative Approach. Edited by Johnson Keith and Morrow Keith London : Spottiswoode Ballantyne Ltd. 1981. 152 p.
- Mason and Bamber. Tempo 1. Oxford University Press, Oxford 1982. 127 p.

- McGregor, G P. English in Africa ; a guide to the teaching of English as a second language with particular reference to the post-primary school stages. Paris, Unesco, 1971. 214 p
- Mehrens, William A and Lohmenn. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 5th ed., New York, Holt Rinehart and Winston, 1978 743 p
- Morse, William C. and M G. Wingo. Psychology and Teaching. Bombay, D.B. Taraporevada Son and Co. Private Ltd. 1968. 528 p.
- Nattlinger, James R. "Communicative Language Teaching . A New Metaphor," TESOL Quarterly. 18(3) September, 1984. p. 391
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. The Bobbs-Merrill Company, New York, 1963 552 p.
- Richards and Rodgers Approach and Methods in Language Teaching. Cambridge Press, 1986 171 p.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, Chicago, 1968. 403 p.
- Rosario C. Gingras. Second Language Acquisition and Foreign Language Teaching. Center for Applied Linguistics Washington, D.C. 1981. 107 p.
- Sampson, M.W. and others. "The effects of instruction cloze on the comprehension, vocabulary and divergent production of third-grade student," Reading Research Quarterly. 17 388 - 399 1982.
- Schumann, John H. "Second Language Acquisition Research . Getting a More Global Look at the Learner," Language Learning. Special Issue, No 4 15 - 23
- Scott W A. and Wertheimer. Introduction to Psychological Research. 3rd.ed., University of Colorado, 1962 445 p.
- Shepps, Florence P. and others. 'Relationship of Study Habits and School Attitude to Achievement in Mathematics and Reading," The Journal of Educational Research. 65(2) 71 - 73 October, 1971.
- Stern, H.H. Foreign Language in Primary Education. Hamburg, Unesco Institute for Education, 1963. 103 p.
- Trudgill, Peter. Accent, dialect and the school. London, Edward Arnold, 1975. p. 104 - 106.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

Lesson Plan

Period 1 50 minutes

Objective To be able to practice following the commands

Structures They are + Verbs.

Are.... ? Yes/No.

Words sandwich biscuit, tea, coffee lemonade, make

Content . From Tempo 1 page 32.

Teaching Aids Word cards, pictures, real things, students.

Evaluation . Observe students' activity

Teaching Procedure :

1. Teacher calls 4-5 volunteers to do the activities
The rest of students observe.

Sit on the floor

Stand up again

Walk to the door

Run to the window

Go to the blackboard

, please.

2. Let 5 volunteers practice following the commands by themselves. Teacher commands and describes

Sit on the floor.

They are sitting on the floor.

Stand up.

They are standing up.

Walk to the door.

They are walking to the door.

Run to the window.

They are running to the window.

Go to the blackboard

They are going to the blackboard.

3. Teacher commands and asks the questions

Are you sitting on the floor ?

Are you standing on the table ?

Are they walking to the window ?

Are they going to the blackboard ?

4. Teacher presents the vocabulary by using the pictures and word cards

5. Let students write sentences.

Period 2 50 minutes

Objectives To be able to talk about the pictures or real things.
To be able to ask and answer by using the question "What"

Structure What are doing ?

Words play tennis, table tennis, football, basketball, cards

Content From Tempo 1 page 32

Teaching Aids pictures word cards, real subjects

Evaluation Observe students speaking.

Teaching Procedure:

1. Teacher lets some students do following the commands.

Surawadee, come here and pick up the picture of sandwich, please

Supat, go to the table and show us the word of sandwich, please.

Chamaipon, put the word coffee on the blackboard, please.

Wachara, kick the ball, please.

Nattaya, throw your book in the air please.

Kosit, show the action you are eating some rice, please.

2. Teacher asks Arunya, are you sitting now ? Teacher asks the rest of students.

Is she sitting now ?

Is she sitting or standing ?

3. Teacher lets all girls stand up.

The student who is wearing a skirt, stand up please.

Teacher asks the rest of students

Are they sitting now ?

What are they doing ?

4. Teacher calls 4-5 volunteers and lets them play cards.

Teacher shows the cards and says

They are playing cards.

Are they playing football ?

Are they playing cards or basketball ?

5. Divide to groups of 10. Teacher gives each picture to each group then lets them talk to other groups.

6. Let them write 5 questions and 5 answers.

Period 3 50 minutes

Objectives Show that knowing the meaning of sentences.

Read the short passage then answer the questions

Content The story "The OK Corral"

Teaching Aids pictures, chart of how to read

Evaluation Observe students' answering and doing the activities.

Teaching Procedure:

1. Teacher shows the chart of how to read skimming and scanning.

2. Find out students' backgrounds by using pictures, guessing the words and asking about the story

2.1 Look at picture no.1 if you see a horse, raise your right hand, please.

Who can see a man, touch your head please

What are they doing ?

Read the first paragraph, please.

What is the topic of this story ?

Where are they ?

What are they talking about ?

2.2 Look at picture no. 2

How many men are there in this picture ?

Count them, please.

Who are they ? If you want to know, read paragraph 2.
please.

Who are these men ?

What are they doing ?

What are the names of the sheriff's brothers ?

2.3 Look at picture no.3 There are the outlaws. Are they leaving ?

Read the paragraph 3. What are the outlaws doing ?

Are their hands on their guns ?

What is the sheriff shouting ?

Everybody drops your books and put up your hands.

2.4 Look at picture no 4 What is happening?

Read the paragraph 4.

The men are fighting. Teacher explains the word 'fight'

Maethi, Kosit and Grirakoin fight to Subat Pattapol and Dumras, please. They are fighting.

Who is running away?

Are the Eap brothers dead or alive?

2.5 Divide to groups of 7 and prepare to do role-playing

2.6 Have them do role playing.

Period 4 50 minutes

Objective To be able to answer the several kinds of questions.

Content Exercise 1-3

Evaluation Check the exercises!

Teaching Procedure.

1. Let students read the story "The Ox Corral" again
2. Teacher explains how to do the exercise 1-3 If I say right you touch your nose, but if I say wrong you touch your ear.
3. Let them answer orally the whole exercises then answer on the notebooks.

Period 5 50 minutes

Objectives To be able to practice following the commands
Show that knowing the meaning of heard sentences.

Structures He is carrying a radio set
She is sitting near the door.

Words carrying, looking at, sitting, standing, near, bag, door, window, black, board.

Content From Tempo 1 page 36.

Teaching Aids real subjects, students pictures word cards

Evaluation Observe students' activity and interest

Teaching Procedure :

1. Teacher calls 4 - 5 volunteers to do something).
 Touch the blackboard, please.
 What are they doing?
 Point to the window, please. What are they doing ?
 Show me your right hand, please. What are they doing ?
 2. Supat, carry your bag to me, please. He is carrying a bag.
 Teacher shows the whole sentence by using word cards.
 What is he doing ?
 Kwanta, pick up the radio and carry it to your desk, please.
 She is carrying a radio. What is she doing ?
 3. Rattapol walk to sit near the door, please.
 Teacher speaks and shows the sentence " He is sitting near the door."
 Wassana, walk to stand near the window please.
 She is standing near the window.
 4. Nisa, look at the window please.
 What are you doing ? What is she doing ?
 5. Pornsri stand near Chakri, please.
 What are you doing ? What is she doing ?
 6. Everyone carries your bag to me.
 Everyone puts your left hand near your right hand.
 What are you doing ? What is he doing ?
 7. Teacher shows the pictures and puts them on the board.
 Later, let the students write the number of those pictures they heard.
1. An elephant is carrying an egg.
 2. He is swimming in the river
 3. The goat is standing in the garden.
 4. He is sitting on the chair
 5. An ant is standing near an apple.
 6. He is sleeping on the bed.
 7. The cat is lying on the car.
 8. The dog is in the dustbin.

Period 6 50 minutes

Objectives To be able to describe the picture.
 To be able to ask and answer the question "Who ?"

Structures Who am I ? Who are you ? Who is Ving...?

Teaching Aids . pictures , students real things

Content . From Tempo 1 page 36

Evaluation Observe students' answering and wording.

Teaching Procedure

1. Teacher says I'm Bowornpen and I'm a teacher.

Teacher asks Who am I ?

 . Who are you ? Work in pair with your friend

by using the structure

 Who are you , and Who am I ?

2. Lalida, show me your book, please.

Are you showing your hand ?

Is she showing her bag ?

Who is showing a book ? Teacher writes sentences.

3. Nattaya, stand up, please.

Is she standing near the window ?

Who is standing near the window ? Teacher writes sentences.

4. Tirawat, open the door, please.

Who is opening the door ?

5. Narong, close the window, please.

Who is closing the window ? Narong is

6. Look at this picture. What game are they playing ?

They are playing tennis. Who is drinking tea ?

The woman is drinking tea. Who is sitting near the woman ?

7. Look at picture no. 2. Who is carrying a ball ?

The football player is.

8. Look at picture no. 3. Who is standing on the tennis court ?

The tennis player is.

9. Let students write all sentences on their notebooks.

Period 7 50 minutes

Objective : Read the passage then answer the questions

Content The story "Gunfight at the OK Corral"

Teaching Aids pictures, chart of how to read.

Evaluation Observe students' answering.

Teaching Procedure :

1. Teacher shows the chart of how to read . skimming and scanning.

2. Teacher shows each of pictures.

Picture no. 1 Who are on the left of this picture ?

What is the name of the sheriff ?

Who are on the right of this picture ?

How many outlaws are there ?

What are they doing ?

3. Look at picture no. 2.

Two outlaws are dead, one is falling to the ground.

Supat, show the action you are falling to the ground.

And one of outlaws is running away.

What is the sheriff doing ?

4. Look at picture no. 3. The sheriff is leaving.

There are three men coming to help Clanton and McLaury.

5. Let students read about the story.

6. Let them write sentences following the pictures.

Period 8 50 minutes

Objective To be able to write note briefly.

Content Writing the note.

Teaching Aids Chart of note.

Evaluation Check students' writing.

Teaching Procedure :

1. Teacher shows the chart of note and reads it.

2. Let students fill in the blank then read it as a whole.

3. Teacher asks about the note

What is the writer doing ? Where is she ?

Whom is she writing to ? What is Supranee doing ?

What time is Supranee coming ?

4. Let them write the note briefly by themselves.

June/1
Benja I'.... studying at Yupin's house. We.... working on the English project. you working on that project too ? Supranee .. coming over at 9 00. She ... making sandwiches. Please come. B.

Period 9 · 50 minutes

Objective to be able to count the number 1 - 10.

Structures There is

There are

Words count, one, two three four five six, seven eight,
 nine, ten.

Content From Tempo 1 page 16.

Teaching Aids pictures word cards real things, number cards.

Evaluation Observe students' activity and counting.

Teaching Procedure

1. Teacher shows number cards, pictures and word cards
 of numeral 1 - 10. Example

One apple. Count one.

Two apples. Count one ...two...two apples.

• Go on until ten apples.

2. Teacher puts many things such as pen book, pencil,
 ruler, etc. on the table then demonstrates counting.

Count, count the things on the table one...two..
 three. four. I'm counting many things on the table

There is one glass. There are two books etc.

How many pens are there on the table ?

3. Teacher asks the commands

Prasit, come here, pick up the books and count them.

How many books are there ?

Sarunya, show me your fingers and count them.

How many fingers are there?

Narumon, count the windows in this room ?

How many windows are there in this room ?

Apirom, count the boys in this group.

How many boys are there ?

Suttiporn, count the door, please.

How many doors are there ?

Wacharin, pick up the picture of apples and count them. How many apples are there in this picture ?

4. Divide into groups of four students. Teacher gives each group a number card. When the teacher pronounces each word, the group who has that card have to show it to others, then all members spell that word and read after that call the another number. Continue to play until the last group is still, that it is a winner.

5. Let them write one ----> ten.

Period 10 50 minutes

Objective To be able to ask and answer the question " How many..?"

Structures . How manyare there ?

There is..... / There are.....

Content From Tempo 1 page 16

Teaching Aids pictures, chart of song "Ten green apples".

Evaluation Observe students' asking and answering the questions.

Teaching Procedure :

1. Teacher reviews these commands and asks students with the question "How many.....are there ?

Count your fingers, please.

Count the windows on the left, please

Count the door please.

Count these pencils, please.

2. Teacher lets them work in pairs then give them a picture to practise with question "How many..... are there ? There is ..
..... There are"

3. Teacher calls volunteers and supposes they are ten apples.

4. Teacher shows the chart of song " Ten green apples " and explains the meaning of this song.

5. Teacher and the rest of students sing the song then let students write this song on their notebooks.

Period 11 50 minutes

Objective To be able to answer the questions from reading passage.

Structures Is there ? / Are there..... ?

Words hospital, theater, parking, church, mansion, hotel, museum.

Content The story " This is Riverdale."

Teaching Aids pictures, chart of how to read.

Evaluation Check students' answering.

Teaching Procedure .

1. Teacher shows the chart of how to read skimming and scanning.

2. Teacher recalls the students' experience by questioning and using picture. Look at this picture. Can you see the hospital ? Where is it ? Point to the hospital.

How many hospitals are there in this picture ?

How many schools are there ? Point to them and count.

Is there a movie theater ?

How many movie theaters are there ? Let them point and count.

Is there a big beautiful house on a hill ?

3. Let them read silently and after that teacher asks about this story.

What is the topic of this story ?

Point to the map and say " This is"

Example . Point to Sand River. Say This is Sand River.

Period 12 50 minutes

Objective To be able to write after they have heard.

Structures There is / There are

Content Writing the location.

Teaching Aids Chart of map

Evaluation Check students' exercises.

Teaching Procedure :

1. Teacher shows the chart of map on the blackboard
2. Let the students listen to the teacher then teacher says the name of places. Let them write the right name or the right place.
3. Let them write the map by themselves.
4. Let them show their tasks on the board.

Period 13 50 minutes

Objective To be able to practise following the commands.

Structures This is / That is

Words big, small, in on bus, tennis court, garden fountain

Content From Tempo 1 page 12

Teaching Aids picture cards, word cards, real things.

Evaluation Observe the students' activity

Teaching Procedure :

1. Teacher says these commands
 Everyone puts your right hand on your left hand, please.
 Put your hands on your cheeks, please.
 Put your pen in your bag.
 Shake your left hand in the air.
 Suravadi, Pick up the picture of the goat in the garden.
2. Teacher shows the pictures and word cards of fountain tennis court, garden and talks about them.
 Example This is a tennis court. Who is on the tennis court ? Is he a tennis player ? What is this ?
3. Teacher calls 2 students come in front of and the back of the classroom. Use the structure "This is Amornrat. That's Dumras

4. Teacher shows the picture of an elephant.

What is this ? This is an elephant. It s big. This is a big elephant.

What is this ? This is an egg. It s small. This is a small egg. The big elephant is carrying a small egg. (Do the same as ' That s.....")

5 Teacher shows each picture and says about them .
If teacher says correctly, the students have to stand up.
If the teacher says wrong, the students show their hands.

6. Write these sentences and let them copy.

The cat is on the box.

The dog is in the dustbin.

This is a big elephant.

This is a small egg.

That's a small house.

Period 14 50 minutes

Objective To be able to use " This is, That's and There " in statement and question form.

Structures This is / That's... ..
There's a/ Is there a?

Words house, television, recreation room.

Content From Tempo 1 page 12

Teaching Aids pictures, sheet of puzzle game, sheet of the conversation.

Evaluation Observe students' asking and answering .

Teaching Procedure

1. Teacher shows an empty box and asks 'What is this ?
Is there anything in it ?'

Let some students practice the commands.

Prasit, put a pen in that box please.

Is there a pen in that box ?

Is there a ruler in that box ?

Trongrit, bring your book here please.

Nisa, put your pen on this book please.

Is there a pencil on the book ?

Is there a pen on this book ?

Bunta, put your ruler on that book please.

Are there anything on that book ?

How many things are there on that book ?

Is there a ruler on that book ?

2. Teacher shows the picture of recreation room and talk about. This is a recreation room. There's a television on the table. Is there a television in your house ? How many televisions are there in this picture ? There's a recreation room in the house.

3. Teacher gives them a sheet of puzzle game and talks about it.

There's a butterfly in this picture. Who can find ?

Where ? Yes, it's here.

Is there a shark ? Point to the shark.

How many snakes are there ? Where are they ? etc.,

4. Teacher gives them a sheet of conversation. Let them talk about the conversation in pair then lets them write the conversation.

Period 15 50 minutes

Objective To be able to answer the question after they have read the conversation.

Structures Is there.....? That's a
There's aIs the?

Words careful, here, there behind, in front of neighbour

Content From Tempo 1 page 13

Teaching Aids Pictures

Evaluation . Check students' exercise

Teaching Procedure

1. Teacher reviews the strategies of reading skimming and scanning by asking the students.

2. Call out their background knowledges by using the pictures and talking about the story.

3. Look at this picture. This is a big house we call the International holiday Centre. What is in front of the house ?
 Yes, there's a bus in front of the house. What else ?
 Point to the fountain. That's a fountain. Is it a small fountain ?
 Yes, I think it is a small fountain. What is behind the house ?
 The garden is behind the house. Is it big ? Is it small ?
 It's a big garden. And there that's a tennis court. It's not small.
 Is there a man on the tennis court ? Yes, he is Mr. Stone.
 He is Mr. Brown's neighbour. Do you know a neighbour ? A
 neighbour is a person who lives near our house. Is there water in
 the fountain ? Yes, there is. Who is in the water ? What is he
 doing ? He is sitting in the water. He falls in.

4. Let them read silently then answer the question.

Exercise 1. clozed exercise.

Exercise 2. Invent the questions.

Exercise 3. Match the columns.

Period 16 50 minutes

Objective To be able to write the words they have learned.

Content Writing the plan.

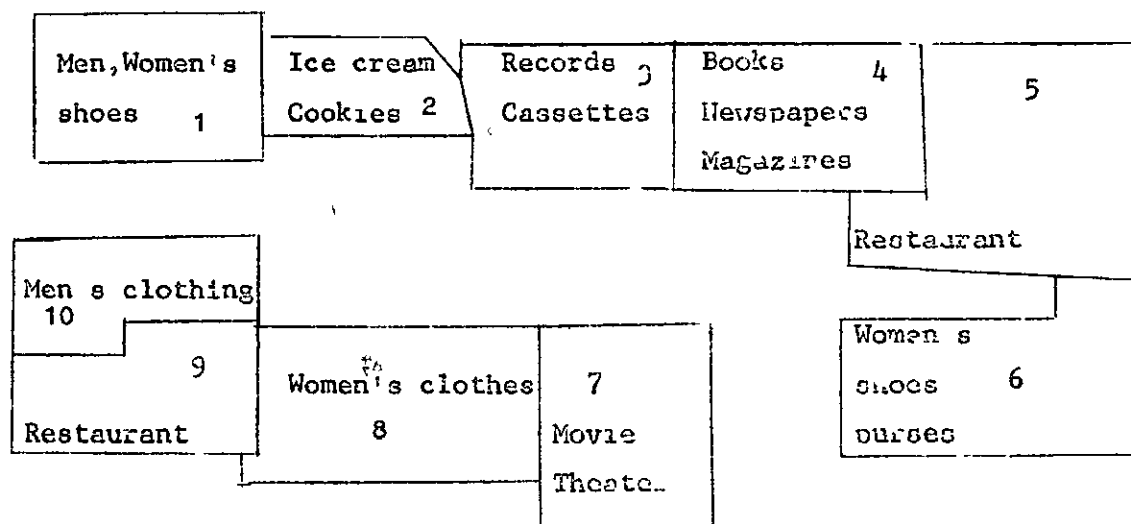
Teaching Aids List of ten places in a shopping center, plan of
 places, chart of conversations, puppets

Evaluation Observe students' talking.

 Check the exercise.

Teaching Procedure .

1. Teacher shows a plan of places on the blackboard.
2. Teacher gives them the plan of places. Let them listen to and fill the right places in their plans.
3. Check the answer. Let them write the name of shops on the plan.

1. Blue Cross Shoe Store.
2. The Ice Cream Place.
3. Disco Record Store.
4. Corner Book Store.
5. The Mayfair Restaurant.
6. Penny's shoes.
7. Parkway Movie Theater.
8. Brooks Clothing Store.
9. Portney's Restaurant.
10. Ralph's Clothing Store.

4. Teacher shows many conversations by using puppets and charts.

S ₁	Excuse me, is there a movie theater near here?
S ₂	Yes. There's one beside the Penny's shoes.

S ₁	Excuse me, where can I get a cassette, please?
S ₂	You can get that in the Disco Record Store.

S ₁	Could you tell me where I can buy a cloth?
S ₂	A woman's cloth?
S ₁	No, a man's.
S ₂	Oh, that'll be in the Ralph's clothing Store.

5. Let them practice in pairs and then write a new conversation.

Period 17 50 minutes

Objective To be able to practise following the commands.

Structures Are they ? They're They're not.
Is he/she/it ? He/She/It is.

Words here, there, in, with

Content From Tempo 1 page 8

Teaching Aids real things students

Evaluation Observe the students' activities.

Teaching Procedure

1. Teacher reviews the commands.

Wachara, come here and stand here. Wachara is here.

He is here.

Chamaiporn, stand up please. Chamaiporn is there. She's there. Point to Chamaiporn and say. She's there.

Supisak, come here, please. Where's Wachara ?

Where's Chamaiporn ?

Supisak and Wachara are here. They are here

Are they here ? Are Saijai and Athitaya here ?

Where's Saijai ?

Supisak is with Wachara. He is with Wachara.

Where's Wachara ? He is with Supisak.

Where are Maethi and Chakul ?

Where is Narong ?

2. Chinakorn give me a book, please.
 Suchat put a book in this bag, please.
 Where is the book ? It's in the bag.
 Suchat show the book please.
 Sukit put 2 books in the bag
 Where are two books ? They are in the bag.
 Are they in the bag ?
 Are they in the box ?
 How many books are there in the bag ?

3. Let them practice in pairs and make the sentences by using the structures they have learned.

Period 18 50 minutes

Objectives To be able to correspond about daily life.
 To be able to ask and answer the question "Where".

Structures Where is? Where can I..... ?

Words turn left, turn right, go straight, next to, near
 opposite of at the corner crossing road, junction.

Content Asking for the direction.

Teaching Aids Chart of map, puppets text of conversation
 telegram

Evaluation Observe the students' activity.

Teaching Procedure

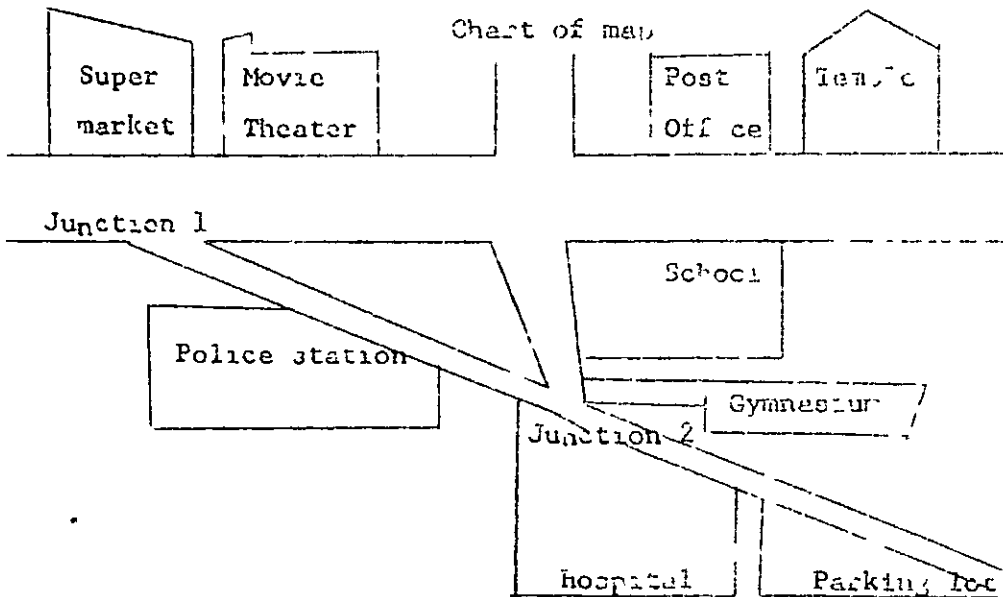
1. Teacher asks volunteers to do following the commands
 Turn left please.
 Turn right, please
 Turn around, please.
 Walk along the road, please
 Go straight, please.

2. Teacher shows the map and the text of conversations by using the puppets Suppose you are a foreigner and wants to send your telegram.

You stand at the junction ¹. You see someone and you ask the question

Foreigner Excuse me where can I send my telegram please ?
 Someone Oh, yes There is a post office near here.
 Foreigner How can I go there ?
 Someone It is on the corner at the crossing road.
 Foreigner Thank you.
 Someone You are welcome.

Someone Excuse me. Could you tell me where the parking lot is ?
 You Of course It's opposite of the gymnasium.
 S Is it next to the hospital ?
 Y All right.
 S Thanks a lot.
 Y Not at all.

3. Let them practice in pairs and do the role playing.
4. Let them write a conversation.

<u>Period 19</u>	50 minutes
<u>Objective</u>	To be able to do the role play after they have read the passage.
<u>Structures</u>	Where's.....? Where . . .? Here they are. There they are.
<u>Words</u>	restaurant, car - park behind, in front of.
<u>Content</u>	From Tempo 1 page 9
<u>Teaching Aids</u>	pictures, word cards, chart of how to read.
<u>Evaluation</u>	Observe the students' activity.

Teaching Procedure .

1. Teacher reviews how to read skimming and scanning.
2. Teacher talks about the picture in the passage.

This is Mr. Brown. Point to Mr. Brown. Where is Mr. Brown? He's here.

There is Mrs. Brown. She's in the bus with Helen and Ingrid. Are two girls in the bus? Yes, they are. Count them. How many girls are there in the bus? There are two girls.

Are the boys carrying their bags? Where are Pedro and Manuel? Point to them. They are in the restaurant. Are they in the bus?

Who is behind Silvie?

Are Helen and Ingrid in the restaurant? Where are they? Yes, they are in the bus. And where is the bus? It's in the car - park. Do you know car - park? What does car - park mean?

Where's the car park? It's behind the restaurant.

Who's in front of Mrs Brown?

3. Let them read the passage and listen to the tape.
4. Divide into groups of 8. Let them read the passage and prepare to do the role play.
5. Let them do the exercises.

Period 20 50 minutes

Objectives To be able to show that knowing the meaning of heard sentences.

To be able to write after they have heard.

Structures Helen is with Mrs. Brown.

Silvie is behind Helen / in front of.....

Where's.....? Where are ..

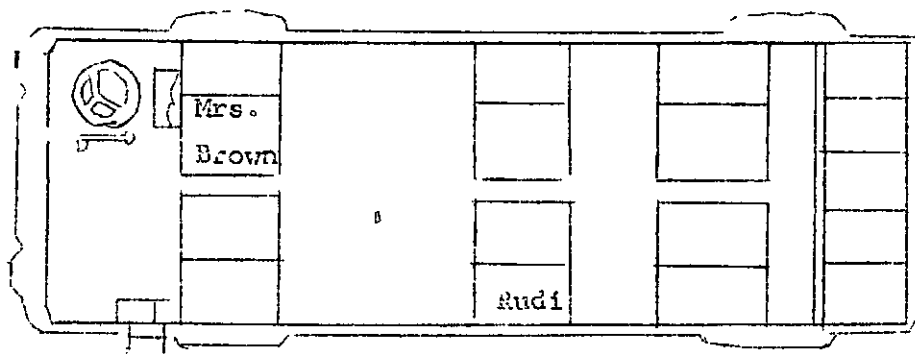
Content From Tempo 1 page 12

Teaching Aids papers, plan of the bus list of sentences.

Evaluation Check students's tasks.

Teaching Procedure :

1. Teacher shows a plan of the bus on the blackboard. and gives them a piece of paper.
2. Let them draw a plan of the bus following the example.
3. Let them listen to and write the name following the list of sentences.
4. Teacher asks about the plan Where's...? Where are...? and let them practice in pairs.

List of sentences.

1. Helen is with Mrs. Brown.
2. Silvie is behind Helen.
3. Manuel is in front of Rudi.
4. Pedro is with Manuel and in front of Ingrid.
5. She is in front of Dimitri.
6. Dimitri is with Mr. Brown.
7. Pierre is with Silvie and behind Mrs. Brown.

Period 21 40 minutes

Objective To be able to use verb to be in negative, question and statement form.

Structures I'm, Am I ? I m not.
You' re, Are you ? You' re not.
He/She' s. Is he/she ? He/She is not.

Words Hello, student

Content From Tempo 1 page 4

Teaching Aids students, chart of conversations and song

Evaluation . Observe students' speaking.

Teaching Procedure .

1. Teacher shows chart of conversations and calls out 2 students

Teacher	Hello, I'm Bowornpen. He's Teerawat.
S 1	Hello, I'm Lalida. I'm glad to meet you.
S 2	Hello I m glad to meet you,too.

Teacher says I'm Bowornpen he's Teerawat and you re Lalida.

2. Teacher calls out some students to do the same.
3. Teacher asks the question
Is she/he ?
Are you..... ?
Am I..... ?

4. Teacher shows a chart of song.

S 1	Are you from Bangkok ? Are you from Bangkok ?
S 2	No, I'm not. I'm from Nakhon.

5. Let them divide into groups to sing this song.
6. Let them write conversation and song in their notebooks.

Period 22 40 minutes

Objective To be able to talk about the daily life.

Structures Hi ! My name is What s your name ?
Excuse me (I'm sorry). What s your name again ?
This is my friend,

Content Introducing oneself.

Chart 1

S 1	Hi ! My name is John. What's your name ?
S 2	Joan.
S 1	I'm sorry. What's your name again ?
S 2	It's Joan. J - O - A - N. Joan.

Chart 2

S 1	This is my friend, Peter. Peter this is Joan.
S 2	Hello, Peter.
S 3	Hi, Joan.

Words Hi, friend, name, sorry excuse me.

Teaching Aids . Chart of conversations, students

Evaluation Observe students correspondence

Teaching Procedure.

1. Teacher shows the chart of conversation 1.

2. Teacher demonstrates introducing someone.

Teacher Hi ! My name is John. What's your name ?

S 2 Joan.

Teacher I'm sorry (Excuse me). What s your name again ?

S 2 It's Joan. J - O - A - N. Joan.

3. Let some students do the same. Teacher tells the difference of "Hello" and "Hi".

4. Teacher shows the conversation 2, and let them practise in small group (3 Persons).

5. Let them write a conversation.

Period 23 . 40 minutes

Objective To be able to answer the questions after they have read the passage.

Structure Are you..... ?

Words Mr., Mrs, sir, madame, Excuse me, oh good, welcome to, thank you.

Content From Tempo 1 page 5

Teaching Aids chart of how to read word cards, pictures, real things

Evaluation Check students' exercise.

Teaching Procedure

1. Teacher shows the chart of how to read - skimming and scanning.
2. Teacher talks to the students.
Wassana is that your pen ? Give me a pen please.
Thank you.
Chinakorn, give me a ruler, please. Thank you.
3. Let two students do the same someone asks for and someone gives.
Teacher says Oh good ! Thank you.
4. Teacher says to someone Excuse me, sir. Are you Mr. Brown. Excuse me, madam. are you Mrs. Brown. ?
5. Teacher shows the word cards sir madam, Mr. Mrs.
6. Teacher Lets the students look at the picture and asks.
Look at the man do you think who he is ?
Yes, he's Mr. Brown. And who is the woman ?
Who is that boy ? Who is that girl ?
7. Let them read the passage in groups of 4.
8. Random some groups to do the role playing.
9. Let them do the exercises.

* Tell them If there is someone coming to our country we should say "Welcome to"

- Period 24 40 minutes.
- Objective To be able to write sentences and phrases in many ways.
- Structures Are you ? Yes I am No I'm not.
 I am a student at. ...
 She/He is in the grade.
- Content From Tempo 1 page 7
- Teaching Aids cards, color pen charts
- Evaluation Observe the students' activity
 Check the exercise.

Teaching Procedure

1. Divide students into 5 groups. Let each group write a name such as Mr. Brown, Mrs. Brown, Pedro, Dimitri and Helen then mix everyone in a whole group. Let them ask each other by using the structure "Are you.....?" In a group there'll be 5 persons that would be Mr Brown, Mrs Brown, Helen, Dimitri and Pedro. Let them ask until they meet.
2. Let them write the sentences that they speak.
3. Teacher shows the charts.

Write about yourself

My name is
 I am a student at .. school.
 I am in the grade.
 My English teacher's name
 is.

Write about a friend

There is my friend.
 He/She is a student at
 ... in the ... grade.
 ... English teacher's name ..

4. Teacher explains now to fill in the blank.
5. Let them fill in the blank.

Period 25 40 minutes

Objectives To be able to practise following the commands.
Present that know the meaning of the heard words.

Structures Do you like.....?

Yes, I do. No, I don't.

Words cat, dog, over, under, close, shut, open.

Content From Tempo 1 page 3.

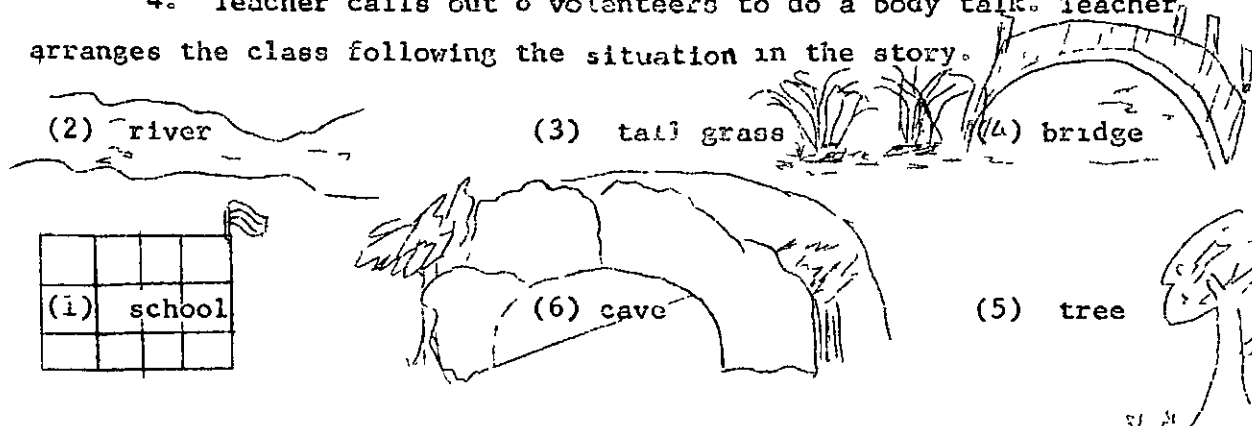
Teaching Aids Tape of "Let's go on a tiger hunt." . real things,
students, pictures.

Evaluation Observe the students' activity.

Teaching Procedure

1. Teacher asks some commands and demonstrates with 4 students.
Point to the door and count the door, please.
Walk to the window please.
Close the window, please.
Open the window, please.
Shut the window, please.
Let's go . Oh, look! I see something.
Go around the class please.
2. Teacher shows the activities and says . A box is over the book. An eraser is under the book.
Let students do Wacharin, put the dog over the table, please.

Where's the dog ? It's over the table.
Saijai, put the cat under the table, please.
Where's the cat? It's under the table.
3. Teacher asks : Do you like cats ?
Do you like dogs ?
4. Teacher calls out 8 volunteers to do a body talk. Teacher arranges the class following the situation in the story.

5. Teacher plays the tape and does the body talk with 8 volunteers.

6. Let the rest of the students do the body talk.

7. Teacher talks about the situation.

Do you like to go on a tiger hunt ?

Do you go under the river ?

Do you go over the tall grass ?

Do you run to school ?

Do you like a tiger ?

8. Let them write the structure " Do you like..... ?

Period 26 40 minutes

Objective To be able to talk about the picture.

Structures He likes postmen but he doesn't like thieves.

They like cheese but they don't like cats.

Words cats, mice, spiders, like, rats, snakes, insects, birds, postmen, thieves, policemen.

Content From Tempo 1 page 48

Teaching Aids pictures chart of song "Do you like cats ?"

Evaluation Observe the students' activity.

Teaching Procedure .

1. Teacher shows each picture and asks "Do you like.... ?"

Example Do you like spiders ?

Does he/she like spiders ?

2. Teacher shows the chart of song "Do you like cats ?" and divide into 2 groups group 1 are mice, group 2 are cats.

3. Teacher lets them sing this song following the role.

4. Let the cats sing first then the rats do.

5. Teacher asks them

Do you like cheese ?

Do the rats like cheese ?

Do you like to eat cheese ?

Does the mouse like cheese ?

Do you like cats ?

Do you like to meet cats ?

The mouse likes the cheese but it doesn't like the cats.

The mice like the cheese but they don't like the cats.

6. Let them practice in pairs by using the structure.

Do you like.....? Yes / No. and write the sentences.

Period 27 40 minutes

Objective To be able to answer the question after they have read.

Structures The dogs don't like the thieves.

Does he know the postman?

Words wear, difference, stranger, sleep, night, district,
uniform, bark (at)

Content From Tempo 1 page 49

Teaching Aids real things, pictures, chart of how to read

Evaluation Observe the students' answering orally.

Check the written exercise.

Teaching Procedure

1. Teacher reviews how to read - skimming and scanning.
2. Teacher shows the pictures and asks the questions.
What is the difference of the thieves and the postmen?
The thieves don't wear uniform, but the postmen do.
Wassana wears a uniform.
We sleep all night.
Khanom, Sichon, and Muang are districts.
Someone who we don't know is a stranger.
Rattapon, bark like a dog. Bark at Supat, please.
3. Let them read the passage and then answer the questions.
4. Let them write 3 things they like, 3 things they don't like.

Period 28 40 minutes

Objective To be able to write ordinal the words in sentence and add some words.

Structures I do my homework at night. They go to school.

Words daytime night-time

Content Writing the diary.

Teaching Aids chart of diaries and conversation

Evaluation Check this task.

Teaching Procedure:

1. Teacher shows Sally's diary and the conversation.

Sally David	
7.00	Study with Joe for math test
9 00	Talk to Mr. Brager.
5 00 ? 6.00 ?	Make dinner for Dad's birthday.
8 00	Dad's dinner.
	Write to Josie

S 1	Why s Sally doing ?
S 2 :	I don t know.
	What time is it ?
S 1	It s seven o clock.
S 2	Oh, she's studying with Joe.

2. Teacher talks about Sally's diary.

What does Sally do at nine ?

What is she doing at 5 00 - 6 00 ?

What time is Sally studying ?

3. Teacher shows Alice and Dan 's diaries.

Alice David	
9 00 - 4 00	Work
5 . 00	Tennis
8 . 00	Dinner
10 . 00	Studio 50 dancing

Dan David	
9 00 - 3 00	Work
5 00	Tennis
8 00	Birthday Dinner
10 00	Dancing at Studio 50

What do they do at 9.00 to 3.00 ?

Where are they at 6.00 ?

What are they doing at 10 o'clock ?

4. Let them write their diaries.

Period 29 40 minutes

Objectives . To be able to practise following commands.
Present that know the meaning of the heard sentences.

Structures It's a It's an.
What is it ?

Words . ice - cream, orange, apple, a, an, the sandwich,
biscuit.

Content From Tempo 1 page 32

Teaching Aids pictures, word cards, real things.

Evaluation Observe students' activity.

Teaching Procedure

1. Teacher motivates by playing the game 'Simon says'.
The teacher as the leader of the game asks some commands. The students must act out through only the commands beginning with "Simon says. . ." and they don't have to act out through the commands without the phrase "Simon says."

Simon says touch your mouth.

Show me your hands.

Simon says put your hands on your head.

Simon says shake them in the air.

Somon says swing them down by your sides. etc.

2. Teacher puts real things pictures and the word cards, then asks the commands.

Saijai, point to a book, please.

Nisa, pick up the book, please.

Wasana, touch an apple please.

Narong, eat the apple, please.

Suttiporn, show us ice - cream, please.

Dumras, draw the ice -cream please.

Amornrat, write down the word orange, please.

3. Teacher shows the pictures and asks 'What's it ?
The students have to answer "It's a.....or It's an....."

4. Let them write the sentences following the pictures.

<u>Period</u>	30	40 minutes
<u>Objectives</u>	To be able to ask and answer the question Is it ... ? To be able to ask the commands.	
<u>Structures</u>	Is it a/an ... ? Yes it is/ No it isn't.	
<u>Content</u>	From Tempo 1 page 32	
<u>Teaching Aids</u>	strips of twenty questions game, strips of 'tell us what you hear' game.	
<u>Evaluation</u>	Observe students answering the question and activity.	

Teaching Procedure

1. Let the students stand in row, the leaders of them come to listen to the teacher's commands, then tell to the members and the last student have to say what he heard

Touch your head.

Show us your right hand.

A lion sits on a ladder.

A pig sits on a pillow

A unicorn carries an umbrella

An octopus carries an orange

The group finishes first and gets 2 marks and add the total who have the highest will be the winner.

2. Teacher divides the students into two groups to play the twenty questions game.

3. Teacher reads the strips and lets them ask by using Is it a/an....? The teacher has to answer 'Yes, it is, No, it isn't.'

3.1 It's green or red. It has a good smell. We can eat it. What is it ?

3.2 It's white and long It's in a box. We use to write. What is it ?

3.3 It guards house, it eats biscuits, sometimes it helps policemen. What is it ?

3.4 It's cold and sweet, It's white and sometimes it's brown. What is it ?

3.5 We carry it to school we put books pens notebooks in it What is it ?

4. Let them write the questions and answers.

Period 31 40 minutes

Objective To be able to answer after they have read.

Structures I am eating an apple and reading a book about apes
I have an accident

Do you want to come to tea ?

Words aeroplane, air, accident, animal armache, ape

Content The story of alphabet a. 'a'

Teaching Aids chart of how to read sheet of the story,
pictures strips of questions

Evaluation Observe students activity.

Teaching Procedure

1. Teacher reviews how to read skimming and scanning.
2. Let them divide into group of 3 and teacher gives a sheet of the story.
3. Let them skim through the story and teacher talks about by using pictures and gestures.
4. Teacher prepares the strips of questions Yes-No Either or ,Wh- question. Each set is worth 1, 2, 3 mark (s) ordinally.
5. Teacher reads a question and let the students have a contest Who answers correctly will get mark (s)

Yes-No 1 mark

1. Is the writer eating an apple ?
2. Does he hurt ?
3. Does he land the aeroplane ?
4. Do they eat ?
5. Do they fight ?

Wh 3 mark

1. Where does he land ?
2. What is the writer reading about ?
3. Why does he hurt ?
4. Who asks the writer ?
5. When does this story appear ?

Either or 2 mark

1. Is he safe or dangerous ?
2. Is he reading about pigs or apes ?
3. Does it happen in Spring or Autumn ?
4. Does this story appear in the morning or afternoon ?
5. Does the writer drive a car or an aeroplane ?

Period 32 40 minutes

Objective To be able to write the sentences and phrases in many ways

Structures Ingrid's making a cake.
The children are helping in the kitchen
Osamu's eating an orange.

Words working, testing, helping, instruction ill, kitchen, ice-cream, apple, orange.

Content From Tempo 1 page 32 - 33.

Teaching Aids pictures, real things

Teaching Procedure

1. Teacher reviews the strategies of reading skimming and scanning.

2. Let them look at picture of this passage and teacher talks about

What is Ignacio eating ?

Who is opening the door ?

What is Silvie doing ?

When you want to cook, you may read the instructions. It tells how to cook.

What are Helen and Ingrid doing ?

What are Manuel and Pedro doing ?

Are Rudi and Dimitri working ?

3. Let them read silently and then answer the questions in exercise 1 and 2.

ภาคผนวก ข

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ**

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (๑ 011)

ทักษะการฟัง

จุดประสงค์ที่ 1

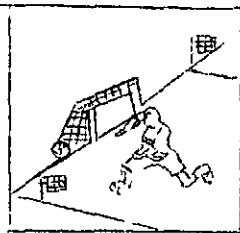
แสดงว่ารู้ความหมายของประโยคที่ได้ยิน

คำสั่ง

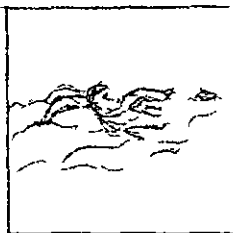
จงกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าภาพที่นักเรียนได้ยิน

1.

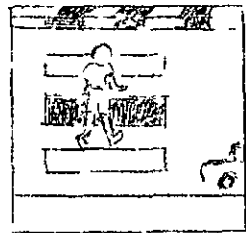
a

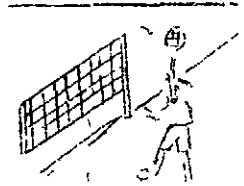
b

c

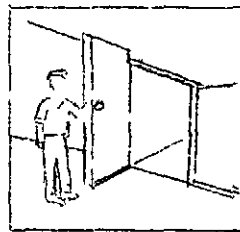

d

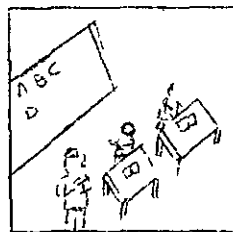

2.

a

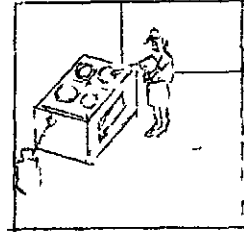
b

c

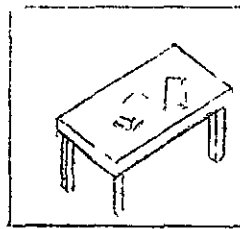

d

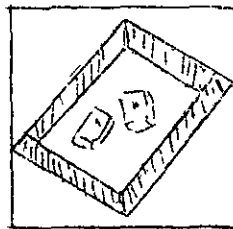

3.

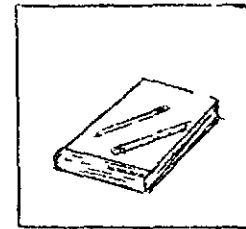
a

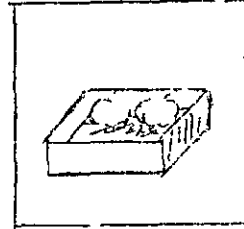
b

c

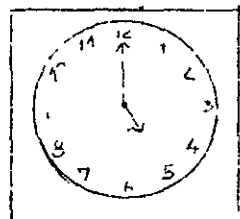

d

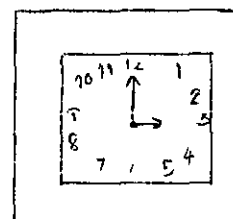

4.

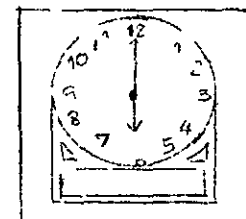
a

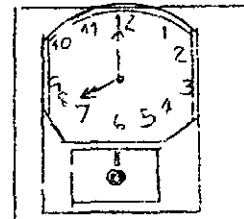
b

c

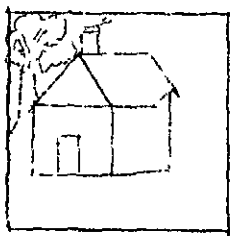

d

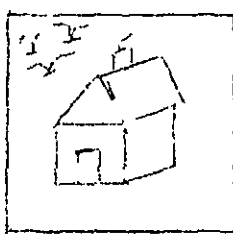

5.

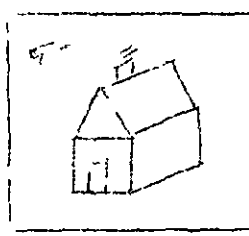
a

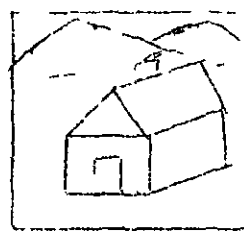
b

c

d

6.

a

$$4 + 6 = 10$$

b

$$10 = 4 + 6$$

c

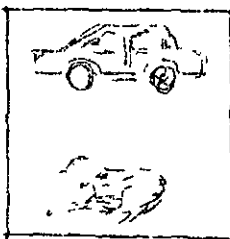
$$12 - 2 = 10$$

d

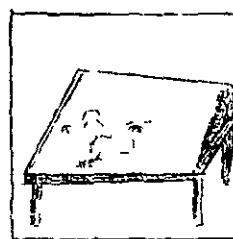
$$6 + 4 = 10$$

7.

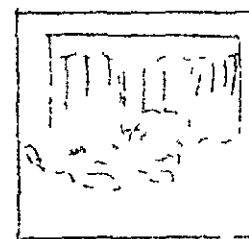
a

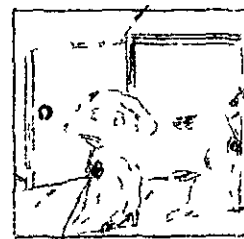
b

c

d

8.

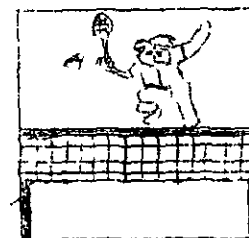
a

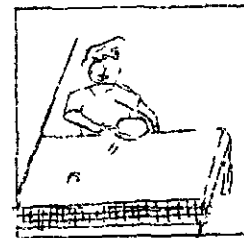
b

c

d

กิจกรรมการ

ภาพประกอบที่ 2

ปฏิบัติตามคำสั่ง

คำสั่ง

นักเรียนจะปฏิบัติตามข้อใด ถ้าเห็นภาพข้างต่อไปนี้

2

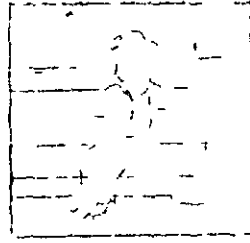
a

b

c

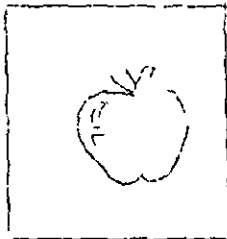

d

10

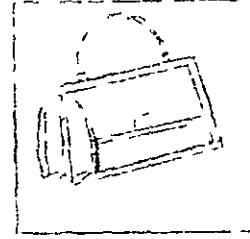
a

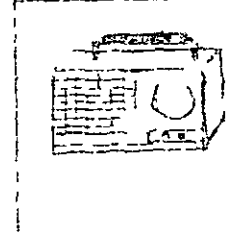
b

c

d

คำสั่ง อ่านนิพจน์หน้าต่อไปนี้ แล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม

11. A Where are Silvio and Manuel ?

B

a Yes, they are

c They are

c No, they're not

d She is under the tree

คำสั่ง จงเลือกประโยคคำสั่งที่เหมาะสมกับสถานการณ์ตามภาพ ข้อ 12-14

12.

a Put a bag on the table, please

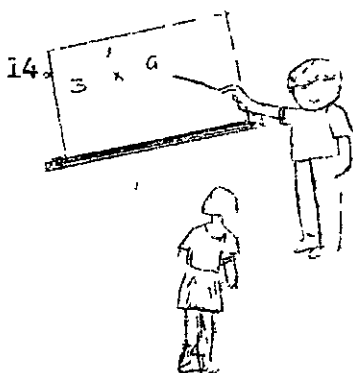
b Draw a cat on the two pictures

c Put a cat on the table, please

d Put a television set on the table, please

- a. Put a cake and an ice-cream on the plate please.
- b. Draw an ice-cream near the cake, please.
- c. Eat a cake and ice-cream, please.
- d. Help the boys make a cake please.

- a. Write 3 and 8 are 9, please.
- b. Put a number 9 behind a number 3, please.
- c. Write down these numbers 3, 8, 9, please.
- d. Put a number 3 between number 8 and 9 please.

คำสั่ง ถ้านักเรียนได้ยินประโยคต่อไปนี้จะเลือกตอบด้วยประโยคใด ข้อ 15 - 19

15. "Excuse me, are you a student ?"
 - a. No I'm not a teacher.
 - b. Yes I am.
 - c. I'm a boy.
 - d. I'm a teacher.
16. "Good morning."
 - a. Nice, isn't it ?
 - b. Welcome.
 - c. Fine thank you.
 - d. Good morning how are you ?
17. "Where's the teacher ?"
 - a. She's in the restaurant.
 - b. No, they're not.
 - c. It's in the car-park.
 - d. They are in front of the bus.
18. "Here your milk shake."
 - a. What's the matter ?
 - b. Thank you
 - c. You're welcome.
 - d. Sorry I'm using it.
19. "Give me an orange."
 - a. Sorry, I m late.
 - b. It's under the television.
 - c. Here you're.
 - d. Thank you.

คำสั่ง ดูภาพข้างล่างนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 20 - 24

- 20 How many cows are there in the picture ?
 a There are three. b There is one
 c There are four. d There are five cows
- 21 Where is the man ?
 a He is jumping in the field b He is reading under the tree
 c He is sleeping under the tree d He is sitting under the tree
- 22 What is that girl doing ?
 a She is walking in the field b She is eating a biscuit
 c She is playing football d She is playing with a dog
- 23 Are the cows eating grass ?
 a Yes they are. b No they are not
 c Yes there're d No they aren't
- 24 Who is sitting under the tree ?
 a The cow. b The cat
 c The dog d The girl

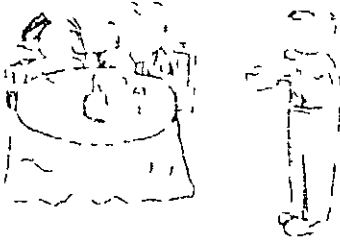
1. Read

Read the text and choose the correct answer.

Read the text.

Read the text and choose the correct answer. 25 26

25

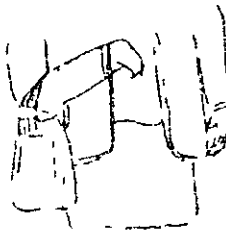
- a. In the room
- b. In the street
- c. In the school
- d. In the library

26

- a. It is a book, a present
- b. It is a book
- c. It is a book - cream
- d. It is a book

27

- a. She is carrying a book
- b. She is making lemonade
- c. She is carrying a bag
- d. She is making rice pudding

28 She reads many books and helps students. What is she?

- a. She is a teacher
- b. She is a student
- c. She is a singer
- d. She is a doctor

Read the text and fill in the blank completely. (Read the text and fill in the blank completely.)

29 ... are you doing? Cooking

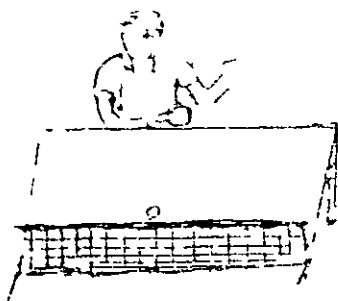
- a. What
- b. Where
- c. Who
- d. Why

30 Are you ... cars?

- a. making
- b. looking
- c. playing
- d. helping

คำสั่ง เลือกประโยคให้ตรงกับภาพข้างขวามือ

38

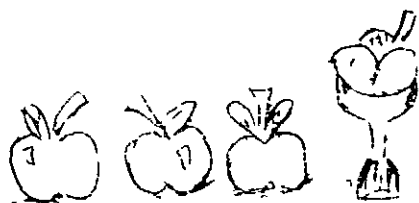
- a. He is playing cards
- b. He is playing tennis
- c. He is playing table tennis
- d. He is playing football

39

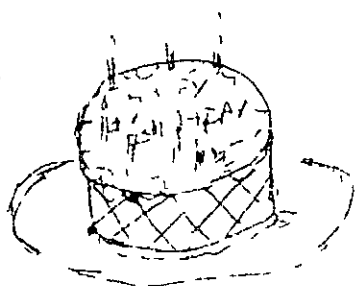
- a. Would you like a glass of milk?
- b. I want a glass of lemonade
- c. I want an ice cream
- d. Would you like a cup of coffee?

40.

- a. Ice - cream and an apple
- b. Ice - cream and three apple
- c. Ice - cream and three apples
- d. They are five

41.

- a. It's a New Year Day
- b. It's a birthday
- c. It's a Christmas day
- d. It's a Valentine's day

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด 42 - 47

42. Excuse me, are you Mr. Handol?

- a. I am a student.
- b. Yes, I am.
- c. No, it isn't.
- d. He is John.

43. Where are the children?

- a. He is there.
- b. He is very busy.
- c. They are in the bus.
- d. They are in the room.

44. ? It's in the bag. '
- a. What s in the box ?
 - b. Where is a ball ?
 - c. Is it a small bag ?
 - d. What is it ?
45. Are tney in the recreation room ?
- a. Yes, they are.
 - b. No, there aren't.
 - c. Yes, you are.
 - d. Yes, I am.
46. Who works in the kitchen ?
- a. A cook
 - b. A thief
 - c. A policeman
 - d. A coolder
47. What are they making ?
- a. Coffee
 - b. Football
 - c. Basketball
 - d. Tennis

คำสั่ง จงเรียงลำดับคำในประโยคให้ถูกต้อง และเติมข้อความให้ถูกต้อง ข้อ 48 - 50

48. is a this big house.
- a. Is this a big house.
 - b. Is this a house big.
 - c. This is a big house.
 - d. This is a house big.
49. The girls are near sitting fountain the
- a. The girls are near the fountain sitting.
 - b. The fountain are sitting near the girls.
 - c. The girls are sitting near the fountain.
 - d. The fountain are sitting the girls near.
50. There a is cook the in kitchen '
- a. Is there a cook in the kitchen.
 - b. Is a cook there in the kitchen.
 - c. Is there a kitchen in the cook ?
 - d. Is there a cook in the kitchen ?

ข้อความในแผนที่ใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

1. What is he doing ? He's swimming.
2. Where's your brother ? He's in the kitchen.
3. There're 2 books in the box.
4. It's eight o'clock.
5. There's an airplane over the house.
6. Four and six is ten.
7. Where's the dog ? It's behind the curtain.
8. Is it a tennis game ? No, it's a basketball game.
9. Climb through the window.
10. Draw a radio.

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความสนใจฉบับนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีการนำไปเปิดเผย และจะมีประโยชน์มากที่สุด ก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 2 ช่องคือ "ใช่" และ "ไม่ใช่" ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	ใช่	ไม่ใช่
(0) ติดตามบทเรียนโดยตลอด		...	
(00) นักเรียนเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพราะรู้สึกว่าฟังเรื่องแบบเดิมๆ		...	

4. แต่ละข้อต้องตอบเพียงช่องเดียว ถ้ามีเครื่องหมาย ✓ เพียงอันเดียวเท่านั้น และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ
5. ต่อไปนี้นักเรียนจะให้แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกันจริง ๆ

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

โรงเรียน... .. เลขที่ ชั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ		ใช่	ไม่ใช่
1.	บรรยากาศในชั้นที่เรียนดีเยี่ยม				
2.	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมประกอบการสอนหลายประเภท				
3.	นักเรียนชอบตอบคำถามปากเปล่าก่อนที่จะทำแบบฝึกหัดเขียน				
4.	นักเรียนไม่ยากเรียนภาษาอังกฤษในคาบต่อไป				
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนจำเจน่าเบื่อหน่าย				
6.	ในช่วงโมงภาษาอังกฤษนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถาม				
7.✓	นักเรียนมักจะหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกม ร้องเพลง และการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น				
8.	รู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อครูให้ทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ				
9.	การเรียนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกดีขึ้น				
10	วิธีสอนที่ครูเน้นการปฏิบัติตามคำสั่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างได้เร็วยิ่งขึ้น				
11.	นักเรียนขาดความตั้งใจเรียนและเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ				
12.	การทำงานเป็นกลุ่มฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น				
13	การเรียนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนเบื่อวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น				
14.	นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมจากการเรียนแบบอื่น				
15.	เรื่องที่ให้อ่านมีคำศัพท์ยาก นักเรียนเกิดความท้อถอยที่จะอ่านต่อไป				
16	ในช่วงโมงเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนคิดว่าไม่ได้ให้ความรู้ที่แปลกใหม่แต่อย่างใด				
17	นักเรียนคิดว่าบทเรียนน่าจะมีการปรับปรุง				
18	เมื่อจบภาคเรียนนักเรียนไม่ยากเรียนภาษาอังกฤษอีก เพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์				
19.	การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ ทำให้นักเรียนฟังภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
20.	พยายามหาโอกาสที่จะสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษ				

ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่ายและ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (๒ ๐11) จำนวน 50 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.66	.73	26	.52	.57
2	.36	.38	27	.64	.65
3	.72	.42	28	.70	.56
4	.46	.46	29	.59	.54
5	.58	.24	30	.36	.21
6	.55	.68	31	.78	.59
7	.62	.24	32	.58	.46
8	.68	.59	33	.60	.69
9	.60	.43	34	.57	.65
10	.72	.67	35	.57	.57
11	.60	.69	36	.60	.69
12	.46	.46	37	.60	.45
13	.41	.47	38	.61	.51
14	.40	.28	39	.68	.60
15	.68	.71	40	.52	.42
16	.58	.72	41	.57	.65
17	.34	.62	42	.43	.51
18	.46	.31	43	.40	.79
19	.34	.34	44	.33	.47
20	.30	.27	45	.56	.50
21	.72	.80	46	.56	.50
22	.75	.63	47	.55	.75
23	.43	.51	48	.54	.39
24	.75	.78	49	.38	.41
25	.45	.68	50	.39	.36

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

$$St = 1.64$$

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		p	q	r
	xp	np	xf	nf			
1	29.88	35	19.46	15	.70	.30	.62
2	29.80	35	19.66	15	.70	.30	.60
3	29.27	36	20.28	14	.72	.28	.53
4	28.19	43	18.00	7	.86	.14	.46
5	29.74	35	19.80	15	.70	.30	.60
6	30.33	33	19.82	17	.66	.34	.65
7	29.47	36	19.79	14	.72	.28	.57
8	29.94	35	19.33	15	.70	.30	.80
9	28.58	40	19.50	10	.80	.20	.48
10	28.18	40	21.10	10	.80	.20	.37
11	28.24	41	20.00	9	.82	.18	.41
12	27.68	41	22.55	9	.82	.18	.25
13	31.50	30	19.65	20	.60	.40	.37
14	27.89	44	18.50	6	.88	.12	.40
15	31.91	22	22.71	23	.44	.56	.30
16	29.53	32	21.83	18	.64	.36	.23
17	27.24	33	25.82	17	.66	.34	.67
18	28.45	42	17.88	8	.84	.16	.51
19	29.86	35	19.53	15	.70	.30	.62
20	28.23	43	17.71	7	.86	.14	.48